

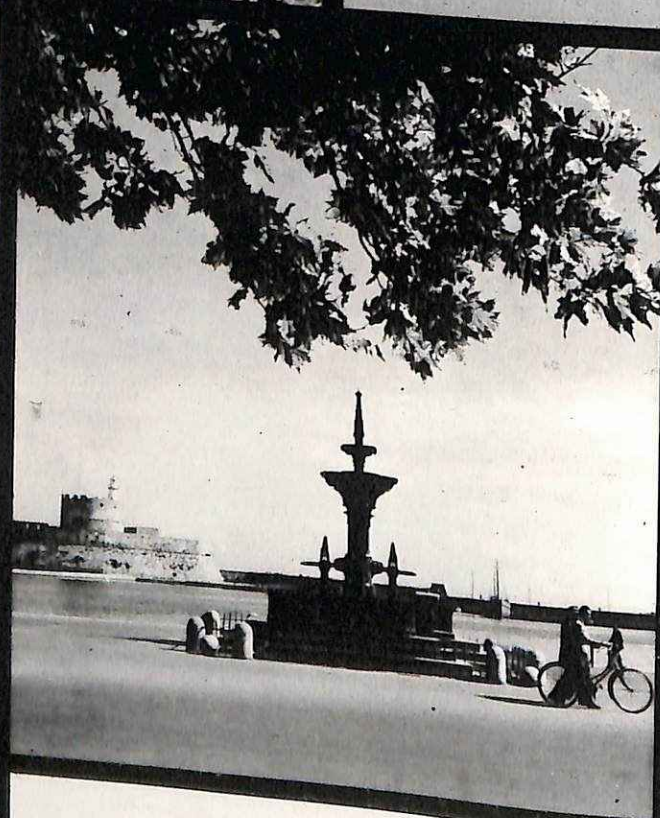
13 ΜΑΡΤ. 1960

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 8

Ἑκκαοχὴ

Πού θέλετε νά πάτε;
Where do you want to go?

ΑΘΗΝΑΙ: Γιάν Σμάτς 4, Τηλ. 30-078, 27-541, 26-998
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μέγαρον Βάτη, Τηλ. 471-690, 471-763

ATHENS: 4, Jan Smuts Str. Phones 30-078, 27-541, 26-998
PIRAEUS: Vafy's Building Phones 471-690, 471-763

"Ολυμπος"
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

"Olympus"
TRAVEL AND TOURIST BUREAU

Θά σᾶς μεταφέρῃ
ἄνετα καὶ ἀσφαλῶς!
Will get you there!

Ἑκλογὴ

Τόμος ΙΣΤ' Τεύχος 176
13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Ἀρθρα

- 17 ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ
- 22 ΤΙ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ
- 26 Από τὸ «Life»
- 28 ΣΟΦΙΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΓΗΡΑΤΕΙΑ
- 29 Κ. Ι. Δεδόπουλος
- 34 ΤΕΧΝΗΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ
- 34 Jean des Chaudes
- 34 Η ΚΑΡΔΙΑ, ΕΝΑΣ ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ
- 36 Υ. Bouvain & H. Schmeck
- 36 ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ
- Jean Blot

Διηγήματα

- 19 Ο ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
- 24 Π. Πρεβελάκη
- 24 ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ
- 30 Α. Τσέχωφ
- 30 Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ
- 42 Τ. Powell
- 42 Η ΔΙΨΑ
- 56 Βάσω Σινοπούλου
- 56 ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
- Β. Α. Σπανόπουλος

ΠΕΘΑΝΕ ΣΑΝ ΚΥΡΙΑ

- Carter Dickson
- 46 Αστυνομικό μυθιστόρημα (συνέχεια)

Ποιήματα

- 35 ΠΟΡΦΥΡΗ ΗΤΤΑ
- 40 Ντ. Τερζόπουλος
- 40 ΑΝΟΙΞΗ
- Στ. Αστεράκης

Κριτική

- 55 ΣΥΓΧΥΣΗ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ
- 59 Αν. Δαζαρίδης
- 63 Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ
- Ι. Κ. Δ.
- ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ
- Σ. Α. Μ.

Διάφορα

- 2 ΑΘΗΝΑΓΓΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
- 11 ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ
- 13 ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
- 44 ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Σταυρόλεξο 6, Σημεία και Τέρατα 53, Διαγωνισμός 60, Σκάκι 62, Λύσεις 64.
Τὸ ἐξώφυλλο «Αθηναϊκὸ σπρίτ» τὸ ζωγράφισε γιὰ τὴν «Ἑκλογὴ» ὁ Π. Τέτσος.

Τὸ Παρίσι εἶναι ὑπέροχο...!

...καὶ δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς μόδας καὶ τῆς κομψῆς γραμμῆς!

Τὸ SUPER-BIC M 12

εἶναι Γαλλικῆς κατασκευῆς καὶ διακρίνεται γιὰ τὴν Παριζιάνικη κομψὴ γραμμὴ του!

Δοκιμάστε το

στὸν ἑαυτὸ σας ἢ σὲ δικά σας πρόσωπα.

ἱκανοποιεῖ-ἐνθουσιάζει

Super BIC M 12, δρχ. 35.—

ἀνταλλακτικὸ 1554, 4.—

μὲ μελάνη BIC-IMAC

Προσοχὴ
στὰς
ἀπομιμήσεις

BIC

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

(AUCTION SALE)

Έργων Τέχνης - Antiques
Επίπλων - Πορσελάνης κ.τ.λ.

Έκ των συλλογών της Πριγκι-
πίσσης Άσπασίας της Ελλάδος,
διαφόρων Πρεσβειών,
και ιδιωτών.

Η Δημοπρασία θα λάβη χώραν
εις ειδικήν Αίθουσαν, εις τὸ
Μέγαρον Βαλαωρίτου 96.

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Κυριακή 20, Δευτέρα 21, Τρίτη
22, Τετάρτη 23 Μαρτίου.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ

9-2 μ.μ. και 4.30-8 μ.μ.

ΗΜΕΡΑ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΔΙΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Πέμπτη 24 Μαρτίου και ὡρα
ἐνάρξεως 6 μ.μ. ἀκριβῶς.
Ἰδιαίτεροι προσκλήσεις
δὲν δά σταλοῦν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ
Antiques

Βαλαωρίτου 7 - Τηλ. 621-254

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

(Αίθουσα «Παρνασσού» ὅπου συνήθως ἡ εἴσοδος
εἶναι ἐλευθέρη).

Γ. ΛΥΚΕΤΣΟΣ—«Ἡ συνήθης στάσις τοῦ κοινοῦ
πρὸς τοὺς ψυχικῶς πάσχοντάς». (15 Μαρτ.,
7.30 μ.μ.).

Ρ. ΕΓΚΡΟΤΙ—«Ἡ ζωγραφικὴ μέσα στὴ σύγ-
χρονη τέχνη». (16 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Π. ΖΕΠΟΣ—«Ἡ ἐλληνικὴ νομικὴ παιδεία καὶ τὰ
προβλήματα τῆς». (17 Μαρτ., 7.30 μ.μ.).

Γ. ΜΑΡΚΑΚΗ—«Οἱ ἐπιτεύξεις καὶ τὰ ἰδιαιτέρως
κοινωνικῆς δράσεως». (19 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Ε. ΜΑΚΡΙΔΗΣ—«Ἀποκατάστασις ἀστέγων Κων-
σταντινουπολιτῶν». (20 Μαρτ., 11 π.μ.).

Ι. ΤΣΙΜΙΝΑΚΗΣ—«Ἡ ψυχικὴ ὑγιεινὴ εἰς τὴν ἐμπο-
ρικὴν ναυτιλίαν». (22 Μαρτ., 7.30 μ.μ.).

Ε. ΦΩΤΙΑΔΗΣ—«Ἡ πορεία πρὸς τὸ 1821». (24
Μαρτ., 7 μ.μ.).

Ν. ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ—«Ψυχotraumatismoi καὶ συμ-
πλέγματα». (27 Μαρτ., 11 π.μ.).

Α. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ—«Ὁ γάμος καὶ ἡ ψυ-
χικὴ ὑγιεινὴ». (29 Μαρτ., 7.30 μ.μ.).

(Μορφωτικὸς Σύλλογος «Ἀθηνῶν», β' περίοδος
μαθημάτων, Αἴθουσα Χ.Ε.Ν., Ἀμερικῆς 11).

Γ. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ—«Ἀφανεῖς τῆς νεοελληνικῆς
ιστορίας» (κάθε Δευτέρα, 6.30 - 7.30 μ.μ.).

Γ. ΑΜΠΟΤ—«Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ γνώση τοῦ δια-
στήματος» (κάθε Δευτέρα, 7.30 - 8.30 μ.μ.).

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ—«Πρόσωπα καὶ κεί-
μενα τῆς νεοελληνικῆς πεζογραφίας» (κάθε
Τρίτη, 6.30 - 7.30 μ.μ.).

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ—«Χαρακτηριολογία» (κάθε
Τρίτη, 7.30 - 8.30 μ.μ.).

Κ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ—«Θέματα Κοινωνιολογίας
καὶ Ἠθικῆς» (κάθε Πέμπτη, 7 - 8 μ.μ.).

Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ—«Φρεϊνδερικὸς Σοπὲν» (κάθε
Πέμπτη, 8 - 9 μ.μ.).

(Ἀθηνῶν Τεχνολογικὸ Ἰνστιτούτο, Στρατιω-
τικὸ Σύνδεσμος 24, τέρμα ὁδοῦ Δημοκρίτου).

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ—«Ὁ ζωγράφος Σπ.
Βασιλείου καὶ ἡ τέχνη του». (16 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Γ. ΛΥΜΠΕΡΙΔΗΣ—«Ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα στὴν
Ἑλλάδα». (18 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Κ. ΚΙΤΣΙΚΗΣ—«Οἰκοδομικὸ σχέδιο Ἀθηνῶν».
(21 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ—«Οἰκοδομικὸ σχέδιο Ἀ-
θηνῶν». (28 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Ι. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ—«Οἱ Παριζιῶνι καὶ οἱ μοντέρ-
νοι Ἕλληνες μουσικοί», μὲ μουσικὰ παραδείγ-
ματα. (30 Μαρτ., 7 μ.μ.).

(Πειραικὸς Σύνδεσμος, Καραϊσκού 104, Πει-
ραιεύς).

Φ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ—«Ὁ Πειραιεύς καὶ ἡ Ναυτι-
λία» (14 Μαρτ., 7.45 μ.μ.).

Μ. ΠΛΩΡΙΤΗΣ—«Θέατρο καὶ Κινηματογράφος»
(21 Μαρτ., 7.45 μ.μ.).

Κ. ΧΑΣΑΠΗΣ—«Ἀρχή, ἡλικία καὶ τέλος τοῦ
Σύμπαντος» (28 Μαρτ., 7.45 μ.μ.).

(«Σωματεῖο Ἑλλήνων Ἡθοποιῶν», Θέατρο Μου-
σούρη, Πλατεία Καρύτη, Γενικὴ εἴσοδος
δρχ. 5).

Γ. ΒΑΚΛΑΟ—«Ὁ σκηνογράφος» (21 Μαρτ.,
7.15 μ.μ.).

Π. ΚΑΤΣΕΛΗΣ—«Ἀφανεῖς ἐργάτες τοῦ Θεάτρου»
(21 Μαρτ., 8.15 μ.μ.).

Μ. ΠΛΩΡΙΤΗΣ—«Ὁ Μεταφραστής». (28 Μαρτ.,
7.15 μ.μ.).

Α. ΦΩΚΑΣ—«Ὁ Ἑνδοματολόγος». (28 Μαρτ.,
8 μ.μ.).

Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ—«Ὁ Μουσουργός». (28 Μαρτ.,
8.30 μ.μ.).

(«Γαλλικὸ Ἰνστιτούτο», Σίνα 29).

Π. ΜΠΙΡΝΕ—«Μία παγκόσμιος γλώσσα, εἰς
δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ;» (22 Μαρτ., 7.30 μ.μ.).

ΧΡ. ΤΣΑΓΑΝΕΑΣ—«Ἐνας μεγάλος κοινωνικὸς
λειτουργὸς ἐπὶ Τουρκοκρατίας: Κοσμάς
Αἰτωλός». (23 Μαρτ., 7.30 μ.μ.).

(«Ἑλληνοσοβιετικὸς Σύνδεσμος», Πλατεία Ρένι,
λῆς).

Ζ. ΣΚΑΡΟΣ—«Συστατικὰ γνωρίσματα τέχνης»
(17 Μαρτ., 8 μ.μ.).

Γ. ΔΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ—«Εἰς τὸν θόλον τοῦ Ἀσπυ-
σκοπέου Ἀθηνῶν». (23 Μαρτ., 6.30 μ.μ.).

(«Ἑλληνικὴ Φωτογραφικὴ Ἑταιρεία», Βουκου-
ρεστίου 28α).

Γ. ΚΟΚΚΕΤΣΩΦ—«Ἡ μεγέθυνσις τῆς φωτογραφί-
ας καὶ τὰ προβλήματα τῆς». (23 Μαρτ., 8 μ.μ.).

Γ. ΜΑΡΑΓΚΙΔΗΣ—«Ἡ κίνησις στὴ φωτογραφί-
αν καὶ τὸ στιγμιότυπο ὡς θέμα». (30 Μαρτ.,
8 μ.μ.).

(Χ.Ε.Ν., Ἀμερικῆς 11, «Ὀμιλίες καὶ Σχέ-
σεις»).

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ—«Ἡ γυναίκα στὸ σπίτι»
(κάθε Δευτέρα, 7.30 μ.μ.).

Γ. ΧΑΡΒΑΘΗ—«Ψυχολογικὰ προβλήματα» (κάθε
Τρίτη, 7.30 μ.μ.).

Χ. ΜΑΣΚΥ - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ—«Ἀδελφότητα
Ἑλληνική, Ἀδελφότητα» (κάθε Πέμπτη, 7.30
μ.μ.).

Δ. ΠΟΡΦΥΡΟΠΟΥΛΟΥ—«Πρώτες βοήθειαι» (κάθε
Παρασκευή, 6.30 μ.μ.).

Ν. ΒΕΡΝΕΡ ΣΜΙΘ—«Ἡ περὶ τοῦ κόσμου ἀντίληψις
τοῦ Κάφκα». (Ἰνστιτούτο Ἰσπανίας, Ἀνδρού-
μιας 34, 19 Μαρτ., 8 μ.μ.).

ΦΙΛΙΠ ΣΕΡΡΑΡΝΤ—«Ἡ Ἑλλὰς στὴ σύγχρονη
Ἀγγλική λογοτεχνία» (22 Μαρτ., 7 μ.μ.).

Ταννικὸ Συμβούλιο, Φιλικῆς Ἑταιρείας 17).

ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ—3 μ.μ. καὶ
8.15 μ.μ. (Κάθε Παρασκευή 10 π.μ. - 3 μ.μ. καὶ
4-9 μ.μ. Θέατρο «Ἑλίας Βερνί», Βουκουρεστίου
1, Προσκλήσεις δίδονται στὸ Ἰνστιτούτο
τοῦτο Ἑλληνοαμερικανικῶν Σπουδῶν, Πατρι-
σίων 14).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ—Προβολὴς τοῦ Κέντρου
Παραγωγικότητος (Καποδιστριαίου καὶ Περ-
σίων 16, στίς 23 καὶ 30 Μαρτίου, 8.30 μ.μ. καὶ
9.30 μ.μ. στίς 17, 24 καὶ 31 Μαρτίου, 8.30
μ.μ. Εἴσοδος ἐλευθέρη).

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΝΤΟΥΚΥΜΑΝΤΑΙΡ—(Ἀμερικανικὴ
βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν, Σταδίου 29, εἴσοδος ἐλευ-
θέρη καὶ Τετάρτη 10-11 π.μ. - εἴσοδος ἐλευ-
θέρη).

ΘΕΜΑΤΑ ΤΕΧΝΗΣ—Ταινίες στὴν ἐλληνικὴ
λική καὶ ἀγγλική γλώσσα. (Γκαλερί «Σταυρο-
Κολοσσίων» 9, κάθε Τρίτη 8 μ.μ. - εἴσοδος
ἐλευθέρη).

ΠΡΟΒΟΛΕΣ—Τῆς «Ἑλληνοαμερικανικῆς
σεως». (Ἡρώδου Ἀττικῶς 25, κάθε Δευτέρα,
8 μ.μ., εἴσοδος ἐλευθέρη).

ΑΘΗΝΑΪΚΟ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

(Ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα προγράμματα
ποῦ ἀναγγέλλονται γιὰ τὸ β' δεκαπεν-
θήμερο τοῦ Μαρτίου)

ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Θέατρο

«Ο ΔΙΓΕΝΗΣ»—Τραγωδία τοῦ Ἀγγέλου Σικε-
λινοῦ. Ραδιοφωνικὴ προσαρμογὴ καὶ σκηνοθε-
σία Νίκου Γκάτσου. (Κυριακή, 20 Μαρτ., 21.15).

«Ο ΟΡΦΕΑΣ ΣΤΟΝ ΑΔΗ»—τοῦ Γενεσσῆ Γουίλ-
χελμ. Μετάφραση καὶ ραδιοφωνικὴ διασκευή
Ν. Γκάτσου. Πρωταγωνιστὴς ἡ Μελίνα Μερ-
κούρη. (Τετάρτη, 23 Μαρτ., 20.30).

«ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ»—
ἔκτακτο τῆς Δώρας Μοάτσου. Ραδιοφωνικὴ
προσαρμογὴ Ν. Σφυρόερα, ραδιοσκηνοθεσία
Νίκου Λυγκού. (Κυριακή, 27 Μαρτ., 21.15).

«ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ»—Λαμ-
βάνει μέρος ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου
ἡ καλλιτέχνης ὁ συγγραφεὺς Α. Τερζάκης καὶ
ἡ καλλιτέχνης τῆς Διακοσμητικῆς Δ. Φατούρος.
(Τρίτη, 15 Μαρτ., 18.02).

«ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑΙ ΑΞΙΕΙ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ»
λαμβάνει μέρος οἱ καλλιτέχναι Π. Μπρατὸς-
τς, Κ. Νομβέρης καὶ Ἀλ. Τσιριντάνης (Τρί-
τη, 22 Μαρτ., 18.02).

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα
τοῦ Ε.Π.Ρ. Πέμπτη, 17 Μαρτ., 21.15, διευ-
θυντὴς ὁ Β. Κολάσης, σολίστ ὁ κληρονομικός
Τερένσιος Μηλιεράκης. Ἔργα: Καστελνούνβο,
Λαβάνου μέλος οἱ ἡθοποιοὶ Μάνος
Διαμαντῆς ὁ Ἀντ. Εὐαγγελάτος. Ἔργα: Μέν-
τσεβ, Ραβέλ, Γκλαζουνόφ.

«ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ»—ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Φάρμακον έμπειρικών (κυριολ.).
2. Μιά άπληστία που συντομεύει την ζωήν πολλών ανθρώπων — Τα άειθαλή των σταυρολέξων.
3. Και Βάκχοι έκαλούντο.
4. Πρόθεσις — Τών 'Αθηναϊκών οδών είναι έλεεινά (ένάρθρως).
5. Χωρίς βροχή δεν άνθίζει — Γερμανική άρνησις... — Παραινετικών.
6. 'Αντιστοιχεί προς την διμοιρίαν του πεζικού (αίτ. δημ.) — 'Ανθόσπαρτος έκτασις.
7. Γάλλος συγγραφέας μέ... σταυρολεξικήν μονιμότητα — Δύο συνεχόμενα ένας άριθμός — Γυναικείον όνομα.
8. Λέγεται όταν κάτι δεν είναι «ίμιασιόν» (ξεν.).
9. Δι' αυτήν είναι πάντοτε ίκανός ό πολύ κακοήθης — 'Αριθμός, όπτικώς.
10. Χρονική περίοδος, άντιστρόφως (δημ.) — 'Ο Πλάτος έσημείωσε αυτήν την συντομογραφίαν.
11. Τό άπαν διά τόν τυφλόν — 'Αφρικανική χώρα (αίτ.).
12. Νηκτικόν πτηνόν (αίτ.) — Προσηρτήθη πέρυσι τόν 'Ιούλιον οικονομικώς εις την Γερμανίαν.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. 'Ιερόν πτηνόν της θεάς 'Αθηνάς (γεν.) — Βουλγαρική δυναστεία.
2. Τόσοι άποτελούν ποδοσφαιρικήν ομάδα — Σ' αυτήν παρευρίσκειται, σχεδόν πάντοτε, πατάς.
3. 'Ετέρα όνομασία της αίμοσφαιρίνης (γεν.).

(Λύσεις στην σελίδα 64)

Έκδοχή

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού { Ετησία : δρχ. 192
Εξάμηνη : δρχ. 96

Εξωτερικού { Ετησία : \$ 9
£ 3.4.0.

(Αεροπορικές συνδρομές κατόπιν συνεννόησης)

ΑΘΗΝΑΪΚΟ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΒΟΥΛΗΣ — Παλαιά 'Ανάκτορα 9 π.μ. - 1 μ.μ. (Πλουσιώτατο τμήμα πολιτικών - νομικών βιβλίων, πλήρης σειρά των έφημερίδων 'Ελλάδος από το 1901 - 1937, πλήρης σειρά της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως)

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ — Σουηδίας 61, 9 π.μ. - 2 μ.μ. 5-8 μ.μ. Σάββατο άπόγευμα κλειστά. (Πλουσιώτατη ιστορική βιβλιοθήκη για τα Βαλκάνια και την 'Εγγύς 'Ανατολή, ιδίως την παλαιά και νεώτερη Τουρκία. 'Απαράμιλλη συλλογή βιβλίων για τη μεσαιωνική και νεώτερη ιστορία της 'Ελλάδος. Πρώτες εκδόσεις παλαιών 'Ελλήνων συγγραφέων. Μικροσκοπικές εκδόσεις εκδόσεις σπουδαίων έργων. Πρωτότυπα ζωγραφική, τα έργα του Ζωγράφου που έγραψε 'Ανδρέας, υπόδειξιν του Μακρυγιάννη, 300 ζωγραφιστά, συλλογή των έργων των παραγωγών που ήρθαν στην 'Ελλάδα από τον 15ο αιώνα, και κειμήλια του Βυζαντίου).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ — Μέγαρον Δημαρχίας, 8 π.μ. - 3 μ.μ. (δχι ένημερωμένη).

ΕΘΝΙΚΗ — Καθημερινός άνοικτή, 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5-8 μ.μ. (Πλήν των βιβλίων περί της μεσαιωνικής και νεώτερης φιλολογίας, ιστορίας, θεολογίας, πλουσιώτατο τμήμα έργων και περιοδικών, σπάνιοι γεωγραφικοί, εικονογραφημένα παλαιά βιβλία, σπάνια, εικονογραφημένα παλαιά βιβλία, χαλκογραφίες, μερίδες και περιοδικά, άρχαία έγγραφα της Τουρκίας, χειρόγραφα, άρχαία έγγραφα της Τουρκίας, κρατίας και της 'Εκκλησίας).

ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΣ — Παλαιά Βουλή, 'Αθήνα 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5-8 μ.μ. Σάββατο άπόγευμα κλειστά. (Πλήν άλλων έχει πλήρη σειρά των έφημερίδων της 'Ελλάδος από το 1821 - 1937 και από το 1937 έως σήμερα).

ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ — 'Αθηνών Σταδίου 29, και 136. Άνοικτές 1 μ.μ. και 6-9 μ.μ. ('Εχουν βιβλία λογοτεχνικά, φιλοσοφικά, επιστημονικά, καλλιτεχνικά και άλλα).

ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ — Δημηκίου 47, άνοικτή καθημερινός, 10 π.μ. - 1 μ.μ. και 5-8 μ.μ. Άνοικτές 1 μ.μ. και 6-9 μ.μ. ('Εχουν βιβλία λογοτεχνικά, φιλοσοφικά, επιστημονικά, καλλιτεχνικά και άλλα).

ΙΤΑΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ — Πατησίων 47, άνοικτή 9.30 π.μ. - 1.30 μ.μ. και 6-9 μ.μ. ('Εργα 'Ιταλών συγγραφέων - λογοτεχνικά, θεατρικά, ιστορικά, γεωγραφικά).

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ — πλ. Φαλακρής 17, 'Ανοικτή καθημερινός 8 π.μ. - 2 μ.μ. και 5-8 μ.μ. Δευτέρα και Τετάρτη 8 π.μ. - 2 μ.μ. και 5-8 μ.μ. Διαθέτει βιβλία έπ' επιστημονικά, ιστορικά, γεωγραφικά).

ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ — Καραϊσκάκη 28, 'Ανοικτή καθημερινός 8 π.μ. - 2 μ.μ. Δευτέρα και Τετάρτη 8 π.μ. - 2 μ.μ. και 5-8 μ.μ. (Βιβλία οικονομικά, και σχετικά με την παραγωγικότητα, μέγαν προσφέρονται δωρεάν).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

(Μέσω της 'Ακαδημίας 'Αθηνών)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ — Δρχ. 20.000. Δείγμα συγγραφή μελέτης) άναφερόμενης στην λική Κατοχή (1941-1943).

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΥΒΟΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ — Δρχ. 10.000. Δείγμα συγγραφή λαογραφικής μελέτης για την συγγραφή λαογραφικής μελέτης.

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ — Δρχ. 10.000. Δείγμα συγγραφή ιστορίας της 'Ελλάδας από τους αρχαίους χρόνους μέχρι σήμερα (Οι μελέτες πρέπει να υποβληθούν στο Γραφείο της 'Ακαδημίας 'Αθηνών σε πέντε δασκάλους μέγαν άντίτυπα μέχρι της 30ης 'Απριλίου 1943).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ομαδικές

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΙ — (Παρθένος Άντρας, Γαλάτης, Μαλέας, Βολονάκης, Γερμενής, 'Οθωνίος, Γεράλης, Μπισκίνης, Οικονόμου, Γαργάλης, 'Ιακωβίδης). Μόνιμη έκθεση 2 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή κλειστά).

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΕΧΝΗΣ — Με συλλογή των καλλιτεχνών. Άνέγγη, Χουτοπούλου (Πατιστή), Γαίτη, Κοντοπούλου, Κυριάκη, Μαρκοπούλου, Μηταράκη, Οικονομίδου, Πορταλάκη, Σπυροπούλου, Χουτοπούλου (Ζωγραφική), 'Αντωνιάδου - Βασιλείου (Μινιατούρ), Βαλασάκη, Κώστα, Πολυχρονιάδου (Κεραμική), 'Ορφανού (Ψηφιδωτά), Δημάκου (Μεταξοτυπίες). (Γκαλερί 'Ανέας Μορφές', 9 μ.μ. Κυριακή άπόγευμα κλειστά).

Χ. ΦΕΛΕΙΟΥΣ - Ε. ΜΑΤΟΥΣΗ — Ζωγραφική. (Γκαλερί 'Τέχνη', Νέος 2. 15 - 30 Μαρτ., 9.30 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή κλειστά).

Ατομικές

Ν. ΑΝΤΩΝΑΚΑΤΟΥ — Ζωγραφική. (Γαλλικό 'Ινστιτούτο', Ένα 29, 28 Μαρτ. - 10 'Απριλίου, 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

Θ. ΑΠΑΡΤΗΣ — Γλυπτική. ('Αθηναϊκό Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο, 23 - 30 Μαρτ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

Ν. ΑΡΓΥΡΙΟΥ — 'Ελαιογραφίες. (Αΐθουσα 'Κνωσός', Ομήρου 12, 15 - 26 Μαρτ. 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

ΣΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ — Ζωγραφική. ('Αθηναϊκό Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο, Στρατιωτικού Σύνδεσμου 24, έρμα οδού Δημονικίου, 16 - 22 Μαρτ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

Ν. ΓΡΙΠΟΣ — Ζωγραφική. ('Αθηνάσος', 21 Μαρτ. - 10 'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

ΕΛΙΑ ΚΑΠΑΤΤΖΗ — Ζωγραφική. ('Αθηνάσος', 21 Μαρτ. - 10 'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

Κ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ — 'Ελαιογραφίες. (Γκαλερί 'Μαρίνα', Κολοκοτρώνη 9, 17 - 30 Μαρτ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 6 - 9 μ.μ. Κυριακή κλειστά).

ΜΠΑ ΝΤΑΒΗ — 'Ελαιογραφίες. (Γκαλερί 'Νέες 'Αθήναι', Βαλαορίτου 9α 15 - 30 Μαρτ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή άπόγευμα κλειστά).

ΙΑΣΩΝ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ — 'Εργα κεραμικής και γλυπτικής. ('Πρακτορείο Πνευματικής 'Εταιρείας', Λυκαβηττού 2, 15 - 31 Μαρτ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 6 - 9 μ.μ. Κυριακή κλειστά).

Κ. ΠΑΣΣΑΣ — Ζωγραφική. ('Αθηνάσος', 28 Μαρτ. - 14 'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

Γ. ΣΚΕΛΕΤΗΣ — Τέμπες και Πλαστικά χρώματα. (Γκαλερί 'Ζυγός', 15 Μαρτ. - 2 'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 9 μ.μ. Κυριακή άπόγευμα κλειστά).

ΧΡ. ΤΣΙΜΙΓΚΙΩΤΗΣ — Ζωγραφική. ('Αθηνάσος', 28 Μαρτ. - 14 'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

Ι. ΚΑΤΣΙΝΙΩΤΗΣ — Ζωγραφική. ('Αθηνάσος', 28 Μαρτ. - 14 'Απριλ., 9 π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 8 μ.μ.).

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ — και ηλεκτρολογικών εργασιών, οργανωμένη από τον Σύνδεσμο των Καταστηματάρχων 'Ηλεκτρονικών και Καταστηματάρχων 'Ηλεκτρονικών, σε συνεργασία με την Διεύθυνση Καρδάμη και ένα Πορτογαλικό υπαλλέο. προσφέρει καλή μουσική και ξένα νομίσματα. 'Ροζν κλαμπ' — ('Οθωνός 10, τηλ. 23-132). Μιούζικ χόλλ, ρεστωράν, μπαρ...

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΘΕ ΚΟΠΕΛΑΣ

ΙΑΚ. ΣΥΡΙΓΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 38 ΤΗΛΕΦ 616-717

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

(Με όρχήστρα)

(Χωρίς όρχήστρα)

«ΑΣΤΕΡΙΑ» — ('Ακτή Γλυφάδας, τηλ. 33-607 και 04-124). Κέντρο μοντέρνο και πολυτελές λειτουργεί την ημέρα ως εστιατόριο. Τό βράδυ, καθώς και την Κυριακή το άπόγευμα παίζει ή όρχήστρα του Τέλη 'Αποστολάκου το κουαρτέτο Μίλαν και τραγουδά το 'Τρίο Καντάρε' και ή Ροσάνα Ρόβερ... **«ΑΘΗΝΑΙΑ»** — (Πανεπιστημίου 6, τηλ. 617-381). Μικρό, σκοτεινό, συμπαθές κέντρο που στην Μικρή, σκοτεινή του στή λαμπρή όρχήστρα ρίξει την άτιμόφαιρά του από 9 π.μ. - το πρωί... λογικές. Λειτουργεί από 9 π.μ. - το πρωί... **«ΚΟΡΟΝΕΤ»** — ('Kings' Palace Hotel, Πανεπιστημίου 2, τηλ. 614-333). Εύρυχωρο πολυτελές και μοντέρνο, με την Ιταλική όρχήστρα Millepiedi, το κουιντέτο του Γιάννη Σπάρτακου και την τραγουδίστρια Χίονα Αλφάρο... **«ΑΚΡΟΠΟΛ»** (Πατησίων 51, τηλ. 523-851). Εύχρηστο και πολιτισμένο. Παίζει ή όρχήστρα Λούκας και τραγουδούν ή Τζιμνιού και ή Ζωή Κουρούση... **«ΜΟΚΑΜΠΟ»** — (Πανεπιστημίου 10, τηλ. 20-236). Πλούσιο διεθνές πρόγραμμα που εμφανίζεται δύο φορές, στις 11.15 μ.μ. και στις 1.30 μ.μ. ('Τζακ' — (Μουρούζη 11, τηλ. 71-185). 'Η Νανά Μούσχουρη είναι το πιο ενδιαφέρον στέλεχος μίας ομάδας 'Ελλήνων καλλιτεχνών που άρχίζουν το πρόγραμμά τους στις 11 μ.μ. - το πρωί... **«ΚΑΣΤΡΟ»** — (Μνησικλούς 8, Πλάκα, τηλ. 25-447). 'Ο Γιούργος Οικονομίδης, ή Μαρούδας, ή Γιούβανη, το 'Τρίο Μορένι, ή όρχήστρα Μουζάκη και ή Καίτη Νταλμάς προσφέρουν το πρόγραμμά τους ενώ οι θαμνές τρώνε και χορεύουν... **«ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ»** (Φλέσσα 4 - Πλάκα, τηλ. 22.000). 'Η Μπελντα, ή Σόφια Παναγοπούλου και ή όρχήστρα Γ. Κατσαρού δίνουν κάθε βράδυ κέφι και μπρί στούς θαμνές του κέντρου... **«ΒΡΑΧΟΣ»** — (Αγγ. Βλάχου 6, τηλ. 35.880). Εύχρηστο πρόγραμμα με επί κεφαλής την όρχήστρα Γ. Κατσαρού... **«ΦΑΛΜΗΚΟ»** — ('Οθωνός 6, τηλ. 33.592). Άναγενομένη, με την όρχήστρα Καρδάμη και ένα Πορτογαλικό υπαλλέο. προσφέρει καλή μουσική και ξένα νομίσματα. **«ΡΟΖΝ ΚΛΑΜΠ»** — ('Οθωνός 10, τηλ. 23-132). Μιούζικ χόλλ, ρεστωράν, μπαρ...

«ΣΙΑΒΕΡ ΧΑΟΥΣ» — (Γλυφάδα). Πολυθόρυβο και νεανικό. Οι θαμνές χορεύουν με 'ατζούκ μπόξ'... **«ΔΕΛΦΙΝΙ»** — (Βάρκιζα). 'Όσοι άναζητούν πρωτοτυπία μπορούν να χορέψουν στο ύπόγειο του κέντρου που ή διακόσμηση του θυμίζει κενότατο... **«ΙΠΠΟΚΑΜΠΟΣ»** — (Ραφήνα). Ένα εύλιον σπίτι στην πλαγιά της Ραφήνας και ή Άριά στο πάνω συνθέτουν ένα φιλικό περιβάλλον... **«ΩΡΕΟΥΡΑ»** — (Πατησίων 136). Διακριτική και πολιτισμένη άτιμόφαιρα με χαμηλά φώτα και αίσθη μουσική από μαγνητόφωνο... **«ΣΕΒΕΝΤΗΝ»** — (Βουκουρεστίου). Συμπαθές και άδύρικο με τζαζ, βιβλία και περιοδικά για δούες κατεβαίνουν μόνοι... **«ΜΠΑΜΠΥΣ ΜΠΑΡ»** — (Πανεπιστημίου 7) Εύχρηστο άτιμόφαιρα με ήμικως και μαγνητόφωνο...

(Λαϊκά)

«ΤΡΙΑΝΑ» — (Λεωφ. Συγγρού 170, τηλ. 960-354). Συγκρότημα Καζαντζίδη πλασιωμένο με Τουρκισσες χορεύτριες... **«ΡΟΖΙΝΙΟΛΑ»** — (Τέρμα Σεπολίων, τηλ. 870-853). 'Ορχήστρα Χρυσάφη - Τρουπάκη, τραγουδά ή Ν. Γιουλιάκη και χορεύουν χαρούμενες... **«ΦΟΡΟΙΝΤΑ»** — (Λεωφ. 'Αλεξάνδρου 10, τηλ. 813-833). Δύο όρχήστρες, λαϊκή και ευρωπαϊκή. Τραγουδούν ή Καζαντζίδης, και ή Μαρινέλλα... **«ΚΟΛΟΚΟΤΡΑΝΗΣ»** — (Ιερά όδός 50, στάσις 'Αγ. Γεωργίου). Παίζει το συγκρότημα Μπιθλαώση - Ζαμπέτα... **«ΠΙΝΑΟΣ»** — (Πλάτωνος και Τσιάνων, Ν. Φιλαδέφεια, τηλ. 89-058). 'Ο Δασκαλάκης με το συγκρότημά του...

(Διανυκτερεύοντα)

«ΜΕΤΡΟ» — ('Υπόγειος στούς 'Ομονόας)... **«ΠΡΕΣΤΟ»** — (Πατησίων 14)... **«ΟΛΥΜΠΙΑ»** — (Πλατεία 'Ομονόας)... **«ΓΑΛΛΙΑ»** — (Σταδίου 61)... **«ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ»** (Πλ. Κολωνακίου)... **«ΕΡΜΗΣ»** — (Πιπίνου 90)... **«ΚΑΝΑΡΙΑ»** — (Λεωφ. 'Αλεξάνδρας 227)...

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Για τον μήνα Μάρτιο, αναγγέλλονται οι εξής κινηματογραφικές ταινίες, οι οποίες όπου έχουν ήδη προβληθεί έχουν τραβήξει το ενδιαφέρον του κοινού και της κριτικής.

«**SOLITI IGNOTI**» — Του Μάριο Μοντισέλι. Κωμωδία, με τον Τοτό και τον Βιτόριο Γκασμαν, που σατιρίζει τους άσημους και αποτυχημένους μικρολποδύτες.

«**ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΣΤΗΝ ΑΒΑΝΑ**» — Μία ενδιαφέρουσα ταινία από το χιουμοριστικό μυθιστόρημα κατασκευασίας του Γκαράμπα Γκράν. Παίζουν ο Άλεξ Γκίνες, η Μάρνι Ο' Χάρα, ο Ράλφ Ρίτσαρντσον και ο Μπέριλ Άιβς.

«**THE LAST ANGRY MAN**» — Ψυχολογικό δράμα με τον Πάολ Μιούνι — ύστερα από υπερδραματική αποτυχία από την όθνη — στον ενδιαφέροντα ρόλο ενός γιατρού.

«**SUDDENLY LAST SUMMER**» — Με την Έλντμπερ Τάιλορ και τον Μοντγκόμερι Κλίφτ. Το περίφημο έργο του Τεννισί Ουίλλιαμς που προκάλεσε τόσες συζητήσεις για τα «κακοδαίμονια» που εισάγει.

«**THE MOUSE THAT ROARED**» — Μία ευφάνταστη πολιτική σάτιρα: η ιστορία ενός μικρού κράτους που κηρύσσει τον πόλεμο έναντι των «Ηνωμένων Πολιτειών» για να ευναιχιστεί.

«**ΚΑΝ ΚΑΝ**» — Μουσικοχορευτικό έργο, το οποίο μία σκηνή έσκανδάλισε το Νυχτερινό Κέντρο κατά την τελευταία του επίσκεψή στην Αμερική. Παίζουν ο Λουί Ζουρνταν, η Σιρίλ Μάικλ, ο Μωρίς Σεβαλιέ και ο Φράνκ Σινάτσα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΘΗΝΩΝ (ΚΙΝΗΜ. «ΑΣΤΥ», ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ, 11 Π.Μ. ΠΡΟΒΟΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ)

Κυριακή 13 Μαρτίου 1960. Η Κινηματογραφική Λέσχη θα δείξει στα μέλη της πέντε Ιταλικά ντοκιμαντάρ τουριστικού χαρακτήρος, εγχρώμα. Λέγονται «Αναμνήσεις από την Ιταλία» (Souvenirs d'Italie) και είναι τα «ΒΑΣΙΛΙΚΑΤΑ» (Vasillikata) από τον Ούγκο Μαντίτσι με φωτογραφία του Φράνκο ντε Πάολι, «ΤΑ ΑΒΡΟΥΣΙΑ» (Gli Abbruzzi) από τον Ζάν-Πιέρ Πουόσι με φωτογραφία του Μαντίτσι, «Η ΛΟΜΒΑΡΔΙΑ» (La Lombardia) του Ούγκο Μαντίτσι με φωτογραφία του Τζούλιο Ρουφίνι, «Η ΑΠΟΥΛΙΑ» (La Puglia) του Τζούλιο Ρουφίνι, λούτσι με φωτογραφία του Φούλβιο Τέστι και «Η ΚΑΛΑΜΠΡΙΑ» (La Calabria) του Φ. Τέστι. Πέντε Ιταλικά ντοκιμαντάρ πρώτα γιατί νομίζει ότι ένα καλογυρισμένο φιλμ μικρής διάρκειας είναι τις περισσότερες φορές έργο έξι ίσως άξιον να τύχει μιας προβολής σε κοινό δύσκολο και πληροφόρημένο, όπως και μία καλή ταινία μεγάλης διάρκειας και έπειτα γιατί θέλει να δείξει στα μέλη της τι

μπορεί να κάνουν με τοπία παρόμοια με της Ελλάδας σκηνοθέτες όχι μεγάλοι και τολμηροί, αλλά πεπεισμένοι και λιανοί. Κανείς από τους τρεις σκηνοθέτες και τους τέσσερες φωτογράφους που έχουν γυρίσει τα πέντε αυτά ντοκιμαντάρ δεν είναι διάσημος, ούτε κανείς που θα τοποθετούσαν την ταινία του στα πρωτοσυντακτικά και διαφημιστικά τους χαρτιά. Έχουν όμως όλα τα στοιχεία της προσεκτικής και με αγάπη τήρησης τεχνικής και έχουν πετύχει κάτι περισσότερο κι από αυτό που μπορεί να πετύχει ένα εξεζητημένο καμιά φορά έργο τέχνης, ν' αναδείξουν βαθύτερο χαρακτήρα των χωριών και των τοπίων. Και η απλή σύγκρισή τους με τα Έλληνικά τουριστικά ντοκιμαντάρ θα δείξει ο ίδιος ασχολούται με το είδος τι μπορούσε να κάνει ο Έλληνας

κινηματογράφος σ' αυτό το είδος, που τόσο πολύ χρειάζεται για να δείξει έξω από την Ελλάδα την ομορφιά του τόπου μας. Οι μικρές αυτές ταινίες έχουν γυριστή με Φερράνακωλ. Η Κινηματογραφική Λέσχη θα προβάλει την Κυριακή 20 Μαρτίου 1960, «Ο ΜΑΚΑΡΙΤΗΣ ΜΑΤΙΑΣ ΠΑΣΚΑΛ» (Pau Mathias Pascal). Η ταινία του Ματθίου Πασκάλ (Pau Mathias Pascal) με τον Ιβάν Μονζόνι στο καλύτερο σημείο της κινηματογραφικής του σταδιοδρομίας. Σ' αυτή την ταινία του Ματθίου Πασκάλ, που θεωρείται από τους πιο δακρυγόνα έργα του, ο Ματθίος Πασκάλ έχει λογοτεχνική πολυδυσκολία για κάθε κινηματογραφικό δημιουργό: την πιστή μεταγραφή ενός λογοτεχνικού έργου. Μέσα από μία εξεζητημένη τεχνική, ο Πασκάλ έχει με απόλυτη συνέπεια, προβάλλοντας οί χαρακτήρες, ζωντανεύουν τα έθιμα της ζωής με όλο το μικρό χιούμορ και την ελφονεία που τ' έχει περιγράψει ο Πασκάλ στην ομώνυμη νουβέλλα του, από όπου έχει το σενάριο.

ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΙΧΘΗΚΑΝ, ΞΕΧΩΡΙΣΑΝ ΚΑΙ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΔΗΤΕ ΟΤΑΝ ΠΡΟΒΛΗΘΟΥΝ ΠΑΛΙ

«**ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ**» — με τον Τζακ Ντρεντ στο καλύτερο ίσως ρόλο του, και με την πιο συνταρακτική σκηνή δικαστηρίου που έχει γυρισθεί.

«**Ο ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΟΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ**» — (Room at the top). Άγγλικό φιλμ με τον Λώρενς Ολβιερ και την Σιμόν Σινιόρε σε ένα συνταρακτικό έρωτικό-κοινωνικό δράμα.

«**ΤΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΤΗΣ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΣ**». Συμπάθησατη ή Ντόρις Νταϊν και ο Ρόν Χάντσον βοηθούνται από ένα έξυπνο σενάριο και δημιουργούν ένα πολύ ευχάριστο σύνολο.

«**Η ΠΟΤΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΙΔΡΩΤΑ**» — Ωραϊότατο έγχρωμο έπος που συνδυάζει τη βασιανισμένη ζωή μιας ωραίας γυναίκας με τη δύσκολη μοίρα της μετά της χώρας των Ινδιών.

«**Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ**» — Συνταρακτικό ιστορικό ντοκιμαντέρ των τραγουδιών κεφαλαίων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

«**ΔΥΟ ΜΑΤΙΑ ΕΙΔΑΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ**» — (Tiger Bay). Καλοπαγμένο Άγγλικό αστυνομικό με τη πρωταγωνίστρια ένα αγοροκόριτσο 11 ετών την Χέιγερ Μίλς. Κοντά της ο Τζόν Μίλς και ο Χόρτ Μπούχολτς.

«**ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑΗΡΟΥ**» — Η ασυνάρτητη ζωή των μεγάλων καθεβριστημένων στα μάτια ενός παιδιού.

«**ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΟΜΠΙΝΕΖΟΝ**» — Αμερικανική κομεντί στο πλαίσιο του πολέμου γύρω από το θέμα ενός υποβρυχίου που αναγκάζεται να περιλάβει πέντε νόστιμες νοσοκόμες.

«**ΕΙΜΑΙ ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΦ-ΜΠΗ-ΑΤ**» — Αύθεντική, εγχρώμη και ενδιαφέρουσα ταινία με θέμα το παιχνίδι κλέφτες και αστυνομικοί, στην πραγματική ζωή.

«**ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ**» — Γαλλική ταινία γυρισμένη στα άγρια των «12 Ενόρκων» με μία ομάδα λαμπρών ηθοποιών. Επί κεφαλής η Ντανιέλ Νταριέ.

«**ΤΑ ΕΞΑΔΕΛΦΑ**» — Γαλλικό έργο αντιπροσωπευτικό του νέου κλίματος, όπου η πρωτοτυπία και ο κυνισμός κρύβουν το κενό της συγχρονικής νεότητος.

«**ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ**» — Σωστή κινηματογραφική απόδοση της τοιαύτης ιστορίας, με την Μίλλυ Πέρκινς ως Άννα Φράνκ.

«**Ο ΘΕΙΟΣ ΜΟΥ**» — Μοντέρνα, πρωτότυπη κωμωδία του Ζαν Τατί, με άπειρες κινηματογραφικές αρετές και πλούτο ευρημάτων.

«**Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ**» — Χάρη στην Ών-Τρεν Χέμπορν και την θαυμασία φωτογραφία, το έργο αποκτά ενδιαφέρον.

«**Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ**» — Ωραίο ρωσικό φιλμ. Προσφέρει μία πιστή ερμηνεία του έργου του Πούσκιν και γεμίζει την πλατιά όθνη του ανεμάσκη με εξαιρετικές εικόνες.

«**ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ**» — Γαλλικό φιλμ, που ανόγει τις κλειστές πόρτες της δικτατορίας των δυναστών και του χρηματισμού.

«**ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΚΑΥΤΟ**» — Σάτιρα της εποχής του ταράχιστον, των γκάγκστερ και της ποταπαγορεύσεως, με τη Μαίριλυν Μονρόε.

«**Η ΜΟΙΡΑ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**» — Σοβιετικό έργο του πολυεπίσημου, από το ομώνυμο έργο του Σαίξπηρ, με τον θαυμαστό Σεργκέι Μοντσαλόν.

«**ΤΟ ΕΥΛΟ ΒΗΚΗ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ**» — Χάριστη και συμπληρωτική ελληνική ταινία στην Άλκη Βουγιουκλάκη στον κεντρικό ρόλο.

«**ΟΣΟ ΘΑ ΥΠΑΡΧΗ Ο ΚΟΣΜΟΣ**» — Μία άπασχολητική αλλά ενδιαφέρουσα εικόνα του τέλους της ανθρωπότητας. Έξαιρετική η Άβα Γκίνες.

«**ΟΡΦΕΟ ΝΕΓΚΡΟ**» — Ο παλιός μύθος μετατρέπεται στη Βραζιλία και συνδυάζεται με έρωτα, πλύντο χρωμάτων, κίνηση και εξωπραγματικό έργο που κοντά στον σημερινό θαύμα.

«**ΟΥΔΕΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΟΠΟ**» — Ο Γκρέγκορ Πέκ δίνει την τελευταία μάχη στο καλύτερο πολεμικό έργο του 1959.

«**ΠΕΝΤΕ ΔΕΚΑΡΕΣ**» — Ταινία με θέμα τη ζωή Ρέντ Νίκολς που μες επιπεσθήκη παράστασης, ο Ντάνιελ Κάλφ παίζει κορνέτα, τραγουδά, ρεύει και συγκινεί με το πολυμορφικό ταλέντο.

«**ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ**» — Δράμα με θέμα την διαστραμμένη νεότητα, με τους Όρσον Γουέλλς, Μπράντφορντ Ντέλλμαν και Ντίν Σίντγουικ στο κεντρικό ρόλο.

«**ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ**» — Έργο άπασχολητικό από τα καλύτερα θρίλερ του Χίτσκοκ, με τον Κάρν Γκράντ στον κύριο ρόλο.

«**ΧΕΙΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ**» — Για τους παλιούς φίλους της «Γραμμής» — «Εργα με τον Τζακ Κάρντ και μία ομάδα καλών παιδιών.

«**ΧΙΡΟΣΙΜΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ**» — Για τους νέους κριτικούς, άσχετους βραβείων, το καλύτερο φιλμ (διεθνώς) του 1959.

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ)

«Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΑΓΑΠΟΥΣΕ ΠΟΛΥ»

Μία ελληνική ταινία, που ξεφεύγει έντελως από την «πεπατημένη» της ελληνικής παραγωγής (τόσο από πλευράς ποιότητας όσο και ύφους ή θέματος) το αστυνομικό - αισθηματικό δράμα «Ο δολοφόνος αγαπούσε πολύ» πρόκειται να προβληθεί εντός των ημερών. Το φιλμ αυτό, παραγωγής Γιάννη Δρυμαρόπουλου, που γύρισε ο Ίων Νταϊφάς, εκτυλίσσεται στους κύκλους του θεάτρου και της δημοσιογραφίας και μάς δίνει την ιστορία μιας σειράς φόνων που αναστατώνουν τα αθηναϊκά παρασκήνια και τον ελληνικό τύπο, μία που τα θύματα του άγνωστου δολοφόνου προέρχονται από τον κόσμο της σκηνής και της δημοσιογραφίας...

Θέμα παράτολμο αλλά και αληθινό, το «Ο δολοφόνος αγαπούσε πολύ» διερευνά τα προβλήματα και τις αγωνίες εκείνων που δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους για την καλλιτεχνική δημιουργία ή την προάσπιση του δικαίου από τις στήλες των εφημερίδων. Ταυτοχρόνως, όμως, η ταινία αυτή — που ακριβώς για την ποιότητα και την ιδιοτυπία της μάς άπασχολεί σήμερα ιδιαίτερα — αποτελεί ένα έγκλημα δύσκολο, γιατί συναρμολογείται τόσο σαν «χειρισμός» όσο και σαν ατμόσφαιρα και κλίμα, θεάματα που μάς έχει δώσει η διεθνής κινηματογραφία κατά ένα τρόπο υποδειγματικό. Η ένταση όμως, η αγωνία και τα άπρόοπτα που διανθίζουν αυτό το ελληνικό φιλμ, οι νυκτερινές σκηνές και οι φωτογραφικές του λήψεις, το κάνουν όχι μόνο να ξεχωρίζει αλλά και να θυμίζει τα αστυνομικά φιλμ ατμοσφαιρας της γαλλικής και αγγλικής παραγωγής, χωρίς — όμως — να ξεφεύγει από την ελληνική πραγματικότητα και τα ενδιαφέροντα του Έλληνα θεατού.

Εξ άλλου, στο «Ο δολοφόνος αγαπούσε πολύ», που διακρίνεται για την καθαρά κινηματογραφική ύφή του (μακριά από σχολινοτενείς διαλόγους και θεατρικές συλλήψεις, που τόσο βαρύνουν την κινηματογραφία μας) οι ήθοιοι οι οποίοι ερμηνεύουν τους βασικούς τύπους του δράματος επιδεικνύουν μίαν ανανέωση, που τους εμφανίζει σε νέα «πρόσωπα» τα οποία πρωταντικρύζει ο θεατής. Ένας καινούργιος Δημήτρης Μυράτ, μία έντελως αλλαγμένη Ελένη Χατζηαργύρη και ένας Βύρων Πάλλης που βρίσκει έναν άλλο εαυτό του, όπως και ο λιτά υποβλητικός Γκίκας Μπινιάρης ή ο ανανεωμένος Γιάννης Γκιωνάκης, είναι σά να εμφανίζονται για πρώτη φορά. Δίπλα τους συμπρωταγωνιστεί η Νάντια Χωραφά που κάνει την πρώτη της κινηματογραφική εμφάνιση μ' έναν εντυπωσιακό τρόπο καθώς και η Μπουμ-Μέσα, που εκτός από τους ανατολίτικους χορούς της ερμηνεύει και ένα χαρακτηριστικό ρόλο χορεύτριας. Μέσα σ' ένα κλίμα αγωνίας που ολοένα πυκνώνει, το δράμα (με τη φωτογραφία του Κώστα Φιλίππου) βαραίνει και τα ερωτηματικά «ποιός σκότωσε;» πλανιέται συνεχώς περισσότερο έντονο σε κάποιες σκηνές του «μαίτη» του αστυνομικού είδους Ίωνα Νταϊφά και κορυφώνεται με τις τελευταίες σκηνές του που δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από ανάλογες ξένες ταινίες.

Με δυο λόγια το «Ο δολοφόνος αγαπούσε πολύ» αποτελεί μία ταινία που όχι μόνο καθιερώνει ένα νέο είδος στον τόπο μας, αλλά που — ανεξάρτητα από τις επιφυλάξεις που μπορεί να υπάρχουν γύρω από τον ελληνικό κινηματογράφο — μπορεί κανείς να παρακολουθήσει με τη βεβαιότητα πως τελικά θα φύγει πραγματικά ευχαριστημένος.

B.M.

ΑΘΗΝΑΪΚΟ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ — Συνεχίζεται το πρωτάθλημα 'Ελλάδος' Εθνικής Κατηγορίας και Β' Εθνικής κατηγορίας με αγώνες στις 20 και 27 Μαρτίου.

ΜΠΑΣΚΕΤ-ΜΠΟΛ — Συνεχίζεται το πρωτάθλημα Α' Κατηγορίας με τους εξής αγώνες: 16 Μαρτ., 8 μ.μ. 'Ολυμπιακός-Πανιώνιος, ΑΕΚ-Εθνικός, 'Ιωνικός-Σπόρτινγκ, Παναθηναϊκός-Παγκράτι, Νήαρ 'Ηστ-Πανελλήνιος.

ΒΟΛΛΕΥ-ΜΠΟΛ — Πρωτάθλημα των 'Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών με τους εξής αγώνες: 30 Μαρτ., 3 μ.μ., Σχολή 'Ικάρων-Σχολή 'Υψιστονομένων και Σχολή Δοκίμων-Σχολή Εὐελπίδων.

ΣΤΙΒΟΣ — Πανεθνική Στάδιον, 27 Μαρτ., 10 π.μ. και 3 μ.μ. Δευτέρα ημέρα του διασυλλογικού αθλητικού Πρωταθλήματος 'Αττικής' Α', Β' και Γ' κατηγορίας. Στην Α' κατηγορία μετέχουν οι ομάδες Παναθηναϊκός, 'Ολυμπιακός, Πανιώνιος, 'Εθνικός, ΑΕΚ και Πανελλήνιος σε αγωνίσματα δρόμου, σκυταλοδρομία, σπριντ, ελπίδες, 400, 800, 1.600, 3.200, 6.400, 12.800, 25.600, 51.200, 102.400, 204.800, 409.600, 819.200, 1.638.400, 3.276.800, 6.553.600, 13.107.200, 26.214.400, 52.428.800, 104.857.600, 209.715.200, 419.430.400, 838.860.800, 1.677.721.600, 3.355.443.200, 6.710.886.400, 13.421.772.800, 26.843.545.600, 53.687.091.200, 107.374.182.400, 214.748.364.800, 429.496.729.600, 858.993.459.200, 1.717.986.918.400, 3.435.973.836.800, 6.871.947.673.600, 13.743.895.347.200, 27.487.790.694.400, 54.975.581.388.800, 109.951.162.777.600, 219.902.325.555.200, 439.804.651.110.400, 879.609.302.220.800, 1.759.218.604.441.600, 3.518.437.208.883.200, 7.036.874.417.766.400, 14.073.748.835.532.800, 28.147.497.671.065.600, 56.294.995.342.131.200, 112.589.990.684.262.400, 225.179.981.368.524.800, 450.359.962.737.049.600, 900.719.925.474.099.200, 1.801.439.850.948.198.400, 3.602.879.701.896.396.800, 7.205.759.403.792.793.600, 14.411.518.807.585.587.200, 28.823.037.615.171.174.400, 57.646.075.230.342.348.800, 115.292.150.460.684.697.600, 230.584.300.921.369.395.200, 461.168.601.842.738.790.400, 922.337.203.685.477.580.800, 1.844.674.407.370.955.161.600, 3.689.348.814.741.910.323.200, 7.378.697.629.483.820.646.400, 14.757.395.258.967.641.292.800, 29.514.790.517.935.282.585.600, 59.029.581.035.870.565.171.200, 118.059.162.071.741.130.342.400, 236.118.324.143.482.260.684.800, 472.236.648.286.964.521.369.600, 944.473.296.573.929.042.739.200, 1.888.946.593.147.858.085.478.400, 3.777.893.186.295.716.170.956.800, 7.555.786.372.591.432.341.913.600, 15.111.572.745.182.864.683.827.200, 30.223.145.490.365.729.367.654.400, 60.446.290.980.731.459.735.308.800, 120.892.581.961.462.919.470.617.600, 241.785.163.922.925.839.941.235.200, 483.570.327.845.851.679.882.470.400, 967.140.655.691.703.359.764.940.800, 1.934.281.311.383.406.719.529.929.781.600, 3.868.562.622.766.813.439.059.859.563.200, 7.737.125.245.533.626.878.119.717.126.400, 15.474.250.491.067.253.757.239.434.252.800, 30.948.500.982.134.507.514.478.868.505.600, 61.897.001.964.269.015.029.937.737.011.200, 123.794.003.928.538.030.059.875.474.022.400, 247.588.007.857.076.060.119.750.948.044.800, 495.176.015.714.152.120.239.501.896.089.600, 990.352.031.428.304.240.479.003.792.179.200, 1.980.704.062.856.608.480.958.007.584.358.400, 3.961.408.125.713.216.961.916.015.176.716.800, 7.922.816.251.426.433.923.832.031.353.433.600, 15.845.632.502.852.867.847.664.062.706.867.200, 31.691.265.005.705.735.695.328.125.413.734.400, 63.382.530.011.411.471.390.656.250.827.468.800, 126.765.060.022.822.942.781.312.501.655.937.600, 253.530.120.045.645.885.562.625.003.311.875.200, 507.060.240.091.291.771.125.250.006.623.750.400, 1.014.120.480.182.583.542.250.012.247.501.500.800, 2.028.240.960.365.167.084.500.024.495.003.001.600, 4.056.481.920.730.334.168.000.048.990.006.003.200, 8.112.963.840.146.668.336.000.097.980.012.006.400, 16.225.927.680.293.336.672.000.195.960.024.012.800, 32.451.855.360.586.673.344.000.391.920.048.025.600, 64.903.710.720.117.346.688.000.783.840.096.051.200, 129.807.421.440.234.693.376.000.1.567.680.192.102.400, 259.614.842.880.469.386.752.000.3.135.360.384.204.800, 519.229.685.760.938.773.504.000.6.270.720.768.409.600, 1.038.459.371.520.187.547.008.000.12.541.440.1536.819.200, 2.076.918.743.040.375.094.016.000.25.082.880.3072.638.400, 4.153.837.486.080.750.188.032.000.50.165.760.6144.1276.800, 8.307.674.972.160.150.376.064.000.100.331.520.12288.2553.600, 16.615.349.944.320.300.752.128.000.200.663.040.24576.5107.200, 33.230.699.888.640.601.504.256.000.400.132.608.49152.10214.400, 66.461.399.777.280.120.300.512.000.800.265.216.98304.20428.800, 132.922.799.554.560.240.601.024.000.1600.530.436.60640.40857.600, 265.845.599.109.120.481.202.048.000.3200.1060.873.21280.81715.200, 531.691.198.218.240.962.404.096.000.6400.2121.746.42560.16343.200, 1.063.382.396.436.480.1924.808.192.000.12800.4243.493.65120.32686.400, 2.126.764.792.872.960.3849.616.384.000.25600.8486.987.30240.65372.800, 4.253.529.585.745.920.7699.232.768.000.51200.16973.974.60480.130745.600, 8.507.059.171.491.840.15398.464.1536.000.102400.33947.949.20960.261491.200, 17.014.118.342.983.680.30796.928.3072.000.204800.67895.898.41920.522982.400, 34.028.236.685.967.360.61593.856.6144.000.409600.135791.796.83840.1045964.800, 68.056.473.371.934.720.123187.712.12288.000.819200.271583.593.67680.2091929.600, 136.112.946.743.869.440.246375.424.24576.000.1638400.543167.187.35360.4183858.400, 272.225.893.487.738.880.492750.848.49152.000.3276800.1086334.375.70720.8367716.800, 544.451.786.975.477.760.985501.696.98304.000.6553600.2172668.751.41440.16735433.600, 1.088.903.573.950.955.520.1971003.392.196608.000.13107200.4345336.702880.3347086.400, 2.177.807.147.901.911.040.3942006.784.393216.000.26214400.8690672.1571680.6694172.800, 4.355.614.295.803.822.080.7884012.168.786432.000.52428800.17381344.3343360.13388345.600, 8.711.228.591.607.644.160.15768024.376.862864.000.104857600.34762688.6686720.26776691.200, 17.422.457.183.215.288.31536048.753.725728.000.209715200.69525376.13353280.33470864.000, 34.844.914.366.430.576.63072096.1507.451456.000.419430400.139050752.26705600.66941728.000, 69.689.828.732.861.152.126144192.3014.902912.000.838860800.278101504.53411200.13388345.600, 139.379.657.465.722.304.252288384.6029.805824.000.1677721600.556203008.106822400.26776691.200, 278.759.314.931.444.608.504576768.1205.611648.000.3355443200.1112406016.53411200.26776691.200, 557.518.629.862.889.216.1011153536.2411.223296.000.6710886400.2224812032.106822400.26776691.200, 1.115.037.259.725.778.432.2022307136.4822.446592.000.13421772800.4449624064.213644800.53411200.26776691.200, 2.230.074.519.451.556.864.4044614272.9644.893184.000.26843545600.8899248128.427289600.106822400.26776691.200, 4.460.149.038.903.111.372.8089228544.1928.786368.000.53687091200.17798496256.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 8.920.298.077.806.222.745.6178457088.3857.572736.000.107374182400.35596992512.1711598400.427289600.106822400.26776691.200, 17.840.596.155.612.445.491.2357711616.7715.145472.000.21474836480.71193985024.3423196800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 35.681.192.311.224.890.470.4715423232.15430.290944.000.42949672960.14238790048.6846393600.1709158400.427289600.106822400.26776691.200, 71.362.384.622.448.179.940.9430846464.30860.581888.000.85899345920.28477580096.1369387200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 142.724.769.244.896.359.879.8861692928.61721.163776.000.171798691840.56955160192.2738774400.6836633600.1709158400.427289600.106822400.26776691.200, 285.449.538.489.792.719.759.7723385856.12344.327552.000.343597383680.11391030384.5477548800.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 570.899.076.979.584.143.919.5446771712.24688.655104.000.687194767360.22782060768.1095509600.2734653600.6836633600.1709158400.427289600.106822400.26776691.200, 1.141.798.153.959.168.287.839.0893543424.49377.310208.000.1374389534720.45564121536.2191019200.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 2.283.596.307.918.336.575.678.1787086848.98754.620416.000.2748779069440.91128243072.4382038400.10938614400.2734653600.6836633600.1709158400.427289600.106822400.26776691.200, 4.567.192.615.836.672.115.356.3574173696.19750.920832.000.5497558138880.182256486144.8764076800.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 9.134.385.231.673.344.230.712.7148347392.39501.841664.000.10995116277760.364512972288.17528153600.4375445600.10938614400.2734653600.6836633600.1709158400.427289600.106822400.26776691.200, 18.268.770.463.346.688.461.425.4297694784.79003.683328.000.21990232555520.729025944576.35056307200.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 36.537.540.926.693.376.922.850.8595389568.15800.736656.000.43980465111040.145805189152.70112614400.17501782400.4375445600.10938614400.2734653600.6836633600.1709158400.427289600.106822400.26776691.200, 73.075.081.853.386.752.184.701.7190779136.31601.473312.000.87960930222080.291610378304.1402252800.35003564800.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 146.150.163.706.773.504.369.403.4381558272.63202.946624.000.17592186044160.583220756608.2804505600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 292.300.327.413.547.008.738.806.8763116544.126405.893248.000.35184372088320.1166441513216.5609011200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 584.600.654.827.094.016.147.613.7526233088.252811.786496.000.70368744176640.2332883026432.11218022400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 1.169.201.309.654.188.032.295.227.5052466176.50562.372992.000.14073748835200.4665766052864.22436044800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 2.338.402.619.308.376.590.455.0104932352.101124.745984.000.28147497670400.9331532105728.44872089600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 4.676.805.238.616.752.118.910.0209864704.202249.491968.000.56294995340800.1866306421152.89744179200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 9.353.610.477.233.504.237.820.0419729408.404498.983936.000.11258998868160.3732612842304.17948835200.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 18.707.220.954.467.008.475.640.0839458816.808997.967872.000.22517997736320.7465225684608.35897670400.89609126400.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 37.414.441.908.934.016.951.280.1678917632.161799.935744.000.45035995472640.14930451369216.71795340800.17921825600.89609126400.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 74.828.883.817.868.032.190.560.3357835264.323599.871488.000.90071990945280.29860902738432.14350681600.35843651200.17921825600.89609126400.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 149.657.767.635.736.064.381.120.6715670528.647199.742976.000.180143981890560.59721805476864.28701363200.71687302400.35843651200.17921825600.89609126400.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 299.315.535.271.472.128.762.240.13431340544.129439.485952.000.360287963781120.11944361095328.57402726400.143374604800.71687302400.35843651200.17921825600.89609126400.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.14001425600.70007129600.8750891200.2187722800.5469307200.13673267200.3418316800.854579200.213644800.53411200.26776691.200, 598.631.070.542.944.256.152.480.26862681088.258878.971904.000.720575927562240.23888722190656.11480552800.286749209600.143374604800.71687302400.35843651200.17921825600.89609126400.44804563200.22402281600.11201140800.56005702400.28002851200.140014256

Καμωάνες ΓΛΥΦΑΔΑΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

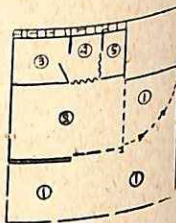

Χειμερινές καμπάνες, ειδικώς τροποποιηθείσαι δια πρώτην φοράν ἐφέτος. Διαθέτουν: Eau Courante ζεστό καὶ κρύο, θέρμανσιν καὶ ὅλας τὰς ἀνάσεις καὶ ἐκολίας ξενοδοχείου πολυτελείας

Ἐξωτερικὴ ὄψις Καμπάνας

1. Βεράντα
2. Κρεβατοκάμαρα Σαλόνι
3. Ντουίς - τουαλέτα
4. Κουζινίτσα
5. Γκαρνταρόμπα

Κάτοψις

ΤΙΜΑΙ

α) 144 ΔΡ. ΕΝΑ ΑΤΟΜΟΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ
204 ΔΡ. ΔΥΟ ΑΤΟΜΑ
TOUT COMPRIS
(ΑΝΕΥ ΠΡΩΪΝΟΥ)

β) 162 ΕΝΑ ΑΤΟΜΟΝ
240 ΔΥΟ ΑΤΟΜΑ
TOUT COMPRIS
(ΜΕΤΑ ΠΡΩΪΝΟΥ)

γ) 252 ΕΝΑ ΑΤΟΜΟΝ
420 ΔΥΟ ΑΤΟΜΑ
TOUT COMPRIS
(DEMI - PENSION)

Μὲ ἓνα τηλεφώνημα (στοὺς 046-461) ἐξασφαλίζετε τὴν καλύτερη χειμωνιάτικη ξεκούρασιν. Σὲ λιγώτερον ἀπὸ μισὴ ὥρα μὲ τὸ αὐτοκίνητο, σὰς περιμένει ἡσυχία, κονφόρ, περιποίησις, ὁμορφιά, πολιτισμός.
Ἐνὰ Σαββατοκύριακον στὴ Γλυφάδα εἶναι ἡ πιὸ εὐκόλη, ἡ πιὸ εὐχάριστη καὶ ἡ πιὸ ἀνετη ἐκδρομὴ.

13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Ἐκθροῦ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ'—ΑΡΙΘ. 176

Ἀπὸ τὰ καλύτερα δημοσιεύματα τοῦ κόσμου

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

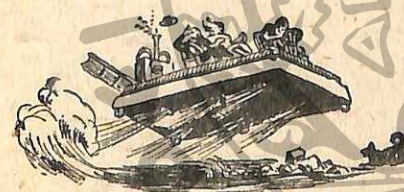
Σφάλματα

Ο κ. ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ ἐπισκέφθηκε τελευταία τὴν Ἀμερικὴ ὡς προσκεκλημένος τοῦ Σταίτη Ντηπάρτμεντ. Ὁ συγγραφέας τῆς «Ζωῆς ἐν τάφῳ» περιώδευσε τὴς Ἀμερικανικὲς πολιτείας, ἤλθε σὲ ἐπαφὴ μὲ Ἀμερικανούς διανοούμενους καὶ ἔδωσε μίαν σειράν διαλέξεων ποὺ ἄρεσαν πολὺ. Ὅλα πῆγαν ἀνεμώματα καὶ ἡ φιλοξενία τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἦταν πράγματι ἀσπληγῆς. Μόνον μίαν παραφωνία παρουσιάσθηκε, τὴν ὁποία ἀναφέρει ὁ «Παρνασσός», περιοδικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Μορφολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Νέας Ὑόρκης: οἱ Ἑλληνικὲς διπλωματικὲς ἀρχὲς μπόρουν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ κ. Μυριβήλη καὶ νὰ προσυμμοποιηθοῦν νὰ ἐπιδείξουν μίαν ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἑλλάδος στήν Ἀμερικὴ. Δυστυχῶς ὅχι μόνον δὲν τὸ σκέφθηκαν αὐτὸ ἀλλὰ καὶ ἀδιαφόρησαν ἀπολύτως ἐπὶ δῆμῳ περίπου γιὰ τὴν παρουσία τῆς Ἀμερικῆς ἐνὸς συγγραφέως ὁποῖος ἐκπροσωποῦσε ἐπισήμως τὴν Ἑλληνικὴν Ἀκαδημίαν καὶ τοὺς ἑλληνας λογοτέχνες. Δὲν τοῦ ἔγινε κανὴν μέρους τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς καὶ ἡ παρουσία αὐτῆς παρετηρήθη καὶ ἀπὸ Ἀμερικανούς καὶ ἀπὸ Ἑλλήνες. Δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ εἶχαν ὀργανώσει μίαν μισημερὴν διπλωματικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ προσκαλέσουν Ἀμερικανούς διανοούμενους καὶ ἐπιστήμονας γιὰ νὰ τοὺς παρουσιάσουν τὸν ἐκπαιδευτικὸν καὶ ἡγετὸν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀθηνῶν; Ὁ μὲν ἔκρινε ὅτι ἦταν ζήτημα χρημάτων, νομίζουμε ὅτι ἦταν ζήτημα χρημάτων, συνεχίζει τὸ σημεῖωμά. «Υποθέτουμε ὅτι ἄλλο συμβαίνει καὶ ὅτι οἱ ἑλληνικὲς Κυβερνήσεις ἀπέχονται ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς ὅπως ἀπέχονται ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἀέρας αὐτὸς δημιουργεῖ ἓνα ἀόρατο μαξιλαράκι ποὺ δια-

Αὐτὰ γράφει ὁ «Παρνασσός» μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ μᾶς καταπλήξῃ χωρὶς ὅμως νὰ τὸ κατορθώσῃ. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ νέο στὴ συμπεριφορὰ αὐτῆς τοῦ ἐπισήμου κράτους. Ἐτσι γίνεται πάντα. Ὑπάρχει τὸ παράδειγμα τοῦ Νίκου Καζαντζάκη ὁ ὁποῖος ἔφθασε τόσο κοντὰ στὸ Νομπέλ, ὥστε ὅλοι πιστεύσαμε ὅτι θὰ τὸ ἔπαιρνε. Ἀλλὰ τότε ἀνακατεύθηκαν πνευματικοὶ ἄνθρωποι καὶ διπλωμάτες, ποὺ ἔδωσαν μίαν φιλότιμη καὶ ἡρωϊκὴ μάχη γιὰ νὰ μὴν ἀπονεμηθῇ τὸ βραβεῖο στὸν Καζαντζάκη. Καί, δυστυχῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἐκέρδισαν.

Ἀεραυτοκίνητο

ΠΕΤΑΕΙ, ΠΕΤΑΕΙ τὸ αὐτοκίνητο; Φαίνεται ὅτι ἄρχισε καὶ αὐτὸ νὰ πετάῃ. Ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἔγινε τελευταία στὸ «Ροκφέλλερ Πλάζα» τῆς Ν. Ὑόρκης ἐπίδειξη ἐνὸς ἱπταμένου αὐτοκινήτου. Ὁ μηχανισμὸς τοῦ στηρίζεται στὴν ἴδια βάση ποὺ στηρίζεται καὶ ἡ λειτουργία τῶν ἱπταμένων δίσκων. (Δὲν θέλουμε μὲ αὐτὸ νὰ ποῦμε ὅτι λύσαμε ποτὲ τὴ μηχανὴ κανενὸς ἱπταμένου δίσκου. Ἐκεῖνο ποὺ θέλουμε νὰ ποῦμε εἶναι πὼς τὸ Χόλλυγουντ μᾶς ἔπεισε ὅτι ἔτσι πετοῦν οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι). Ὅπως περιγράφουν ὅσοι εἶδαν τὸ θέαμα, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ὑπάρχει ἓνα στρογγυλὸ ἀνοιγμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐκτοξεύεται μίαν μεγάλη ποσότητα ἀέρος (500 κυβικὰ τὸ δευτερόλεπτο). Ὁ ἀέρας αὐτὸς δημιουργεῖ ἓνα ἀόρατο μαξιλαράκι ποὺ δια-

τηρεῖ τὸ αὐτοκίνητο σὲ μίαν ἀπόστασιν 12 πόντων περίπου ἀπὸ τὴ γῆ. Τὸ αὐτοκίνητο κάθεται ἐπάνω στὸ μαξιλαράκι καὶ προχωρεῖ. Τώρα τὸ ζήτημα εἶναι πὼς προχωρεῖ. Δὲν εἶναι πολὺ γρήγορο, παραδέχονται οἱ κατασκευαστές

τοῦ. Τρέχει μολὶς μὲ 50 μίλια τὴν ὥρα. Ὑστερα δὲν ἔχει εὐστάθεια. Φαίνεται ὅτι ὁ ἀέρας δὲν ἔχει δαμασθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τοὺς τεχνικούς. Ἄλλοτε φεύγει περισσότερος καὶ ἄλλοτε λιγώτερος. Αὐτὸ προκαλεῖ διάφορα σκαμπανεβάσματα ποὺ δίνουν ἴσως μίαν ὀπτικὴ γραφικότητα στὸ ὄχημα ἀλλὰ γιὰ τὸν ἐπιβάτη εἶναι πολὺ ἐνοχλητικά. «Ἐμοιαζε σὰν μεθυσμένος ἵπποπόταμος» ἔγραψε εἰρωνικὰ ὁ ρεπόρτερ τοῦ «Νιού Γιόρκερ» περιγράφοντας τὴν ἐντύπωση ποὺ τοῦ ἄφησε τὸ αὐτοκίνητο ἐν πτήσει.

Τέλος πάντων ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ τὰ δικαιολογήσῃ κανεὶς. Ποιὰ ἐφεύρεση στὸ κάτω-κάτω ἦταν τέλεια εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς; Ἀκόμῃ καὶ τὴν τιμὴν τοῦ θὰ μπορούσαμε νὰ δεχθούμε (στοιχίζει τὸ τετραπλάσιον 15.000 δολλάρια) ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ μειονεκτήματα τὰ ἐξουδετερώνει ἓνα σημαντικώτατο πλεονέκτημα: τὸ αὐτοκίνητο σὰν αὐτοκίνητο ποὺ εἶναι δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους γιὰ νὰ φθάσῃ στὸν προορισμὸ τοῦ. Ἐτσι τουλάχιστον πιστεύουμε καὶ αὐτὸ ἄφησαν νὰ ἐννοηθῇ οἱ κατασκευαστές τοῦ ὅς τὴ στιγμή ποὺ ἓνας ἐνοχλητικὸς δημοσιογράφος θέλησε νὰ ξεκαθαρίσῃ τὰ πράγματα. «Δηλαδή, τοὺς ρώτησε, «ὅταν καθίσω μπροστὰ στὸ τιμόνι τοῦ αὐτοκινήτου, μπορῶ νὰ πᾶω ὅπου θέλω;» Οἱ μηχανικοὶ ἔρχισαν νὰ τὰ μαστοῦν. «Περίπου.» «Τί θὰ πῇ περίπου;» ἐπέμνε ὁ ρεπόρτερ. «Μπορῶ ἢ δὲν μπορῶ;» «Μπορεῖτε ἀλλὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ πρέπει νὰ βεβαιωθῇτε ὅτι τὸ ἔδαφος ποὺ θὰ διασχίσετε δὲν εἶναι πολὺ ἀνώμαλο. Βλέπετε γιὰ τὴν ὥρα τὸ αὐτοκίνητο δὲν σηκώνεται παραπάνω ἀπὸ 12 πόντους ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ὑστερα ἡ μηχανὴ τοῦ εἶναι πολὺ ντελικάτη. Ἄν τύχῃ καὶ βρῇτε στὸ δρόμο σας καμμία μεγάλη πέτρα ἢ κανένα κορμὸ δένδρου, χαθήκατε. Πρέπει λοιπὸν νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας.»

Τί νὰ πῇ καὶ τί νὰ γράψῃ κανεὶς μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ψυχρολουσία; Κρίμα ὁ ἐνθουσιασμὸς ποὺ δείξαμε στὴν ἀρχή. Δηλαδή θὰ παίρνετε τὴν παρέα σας νὰ τὴν πᾶτε ἐκδρομὴ καὶ στὴ μέση τοῦ δρόμου θὰ κάνετε στόπ καὶ θὰ λέτε: «Δὲν βάξατε κανένα χερᾶκι βρὲ παιδιὰ νὰ καθαρίσουμε τὸ δρόμο ἀπὸ τὶς πέτρες.» Ὁραία ἐκδρομὴ. Πάλι προτιμότερο τὸ γαϊδουράκι...

Επιδόσεις

ΕΝΩ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ τὰ Ἀθηναϊκὰ κέντρα συνταράσσονται ἀπὸ τὸ τῶν - τὰ καὶ τὶς μερέγγες, μία μικρὴ ὁμάς Ἀμερικανίδων κυριῶν φαίνεται νὰ ἀδιαφορῇ γιὰ τὸν συρμὸ καὶ μαθαίνει Ἑλληνικοὺς χοροὺς στὸ «Λύκειο Ἑλληνίδων». Μεταξὺ τῶν μαθητριῶν εἶναι ἡ κ. Ἑλλίς Ο. Μπρίγκς, σύζυγος τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ κ. Μπέννο Σέλκε, σύζυγος τοῦ μορφωτικοῦ ἀκολούθου τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας. Ὅλες οἱ κυρίες ἔχουν πάρει πολὺ σοβαρὰ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὁ συναγωνισμὸς ποὺ ἀναπτύσσεται εἶναι μεγάλος. Ἀλλὰ γιὰ λόγους δικαιοσύνης πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι μέχρι στιγμῆς προηγεῖται ἡ κ. Σέλκε, ἡ ὁποία ἄλλωστε μπήκε ἀπὸ νωρὶς στὸ χορὸ (στὴν κυριολεξίαν) καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ πηδήσῃ μία τάξη.

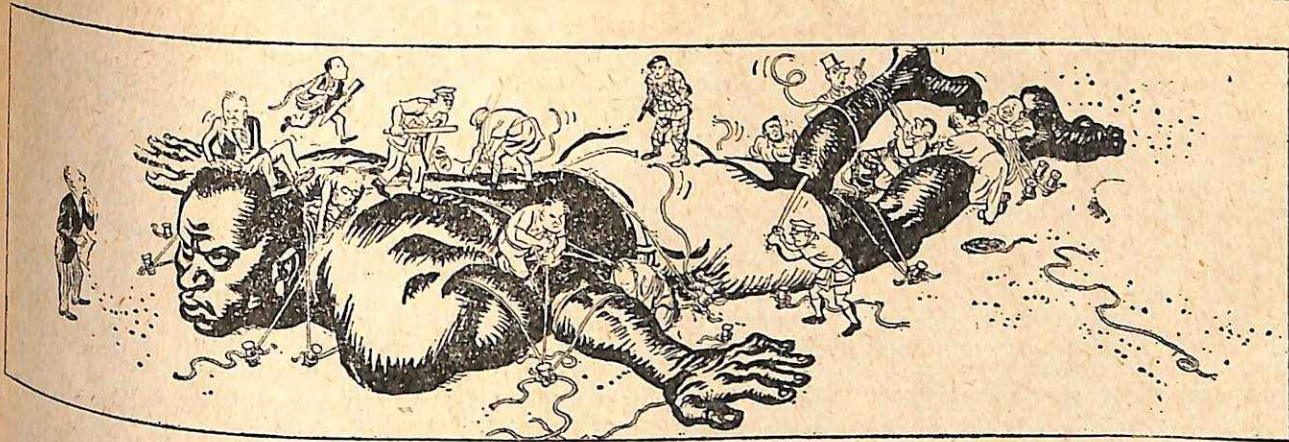
«Ἀπὸ Δευτέρα...»

ΕΧΕΤΕ ΠΡΟΣΕΞΕΙ τὴν κίνηση ποὺ παρατηρεῖται στὰ τράμ, στὰ λεωφορεῖα, στὸ σιδηρόδρομο κάθε Δευτέρα πρωί; Καμία μέρα τῆς ἑβδομάδος δὲν παρουσιάζει τὴν κίνηση αὐτή. Τί συμβαίνει; Ἀπλούστατα οἱ κινούμενοι τῇ Δευτέρᾳ, αὐτοὶ ποὺ ἀθροίζονται μετὰ τοὺς ἄλλους καὶ δημιουργοῦν τὴν ἐξαιρετικὴν κίνηση τῆς ἡμέρας, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀναβάλλουν ὅλες τὶς ὑποθέσεις τους γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς ἑβδομάδος: «Ἀπὸ Δευτέρα...»

Ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ ἀρχίζει γιὰ πολλοὺς ἀπὸ τὰ μέσα τῆς ἑβδομάδος. «Τί ἔχουμε σήμερα;» σὰς ρωτοῦν. «Πέμπτη; Λοιπόν, αὔριο ἔχουμε Παρασκευὴ, μεθαύριο Σάββατο, Κυριακὴ ἔπὸ Δευ-

13 Μαρτ. 1960

Ἑκλογὴ

«Ὁ γίγας τῆς Ἀφρικῆς», γιὰ πόσον καιρὸ ἀκόμα δεμένος.

(Τὸς Illingworth στὸ London Sunday Dispatch)

τοῦ Χόλλυγουντ ποὺ καθὼς προβαλλόταν ἡ ταινία τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ὁποίας ἀπὸ πολὺχρονη ἀπουσία καὶ ἀνοήσε τὸ κοινὸ νὰ γελάῃ ἐκεῖ ποὺ ἐπρεπε νόμισε πὼς ξώφλησε καὶ ἐν γε ζαλισμένη ἀπὸ τὴν αἰθουσα προλή, μπερδεύτηκε στὴν οὐρὰ τοῦ σινεματογράφου καὶ ὅταν τὴν σπύρωσαν σπλαχνικὰ χέρια, μπήκε στὸ αὐτοκίνητο καὶ δὲν θέλει νὰ σταματήσει. Πίνει, παίρνει ναρκωτικά, κουβαλάει μαζί της ἕνα ζιγκολό, ἔχει ἀλλάξει τὸ ὄνομά της, ἔχει γίνει ἡ Πριγκίπισσα Κοσμενόπολις γιὰ νὰ μὴ δοῦν οἱ ἄλλοι ποὺ κατάντησε ἡ ξάνδρα Ντέλ Λάγκο.

Δὲν ἔχει σημασία ποὺ ἡ Μελίνα φέρει μιὰ καρρὼ φούστα κ' ἕνα μαῖον πολυδερ, καὶ δὲν ἔχει ἀνακατεμένα καὶ ξεθωριασμένα μαλλιά, ποὺ δὲν φέρει τὸ πλούσιο ντεζαμπιγιέ ποὺ θέλει ὁ ρόλος της. Ἀπὸ τὴ φωνὴ τῆς γινεὶ ἐκεῖνὴ ἡ ἀπελπισμένη νότα τῆς γυναικας ποὺ γνώρισε τὴ δόξα καὶ νομίζει πὼς γέραςε καὶ οἱ μέρες οἱ λαοὶ πρὲς ἔχουν πιά δύσει γι' ἕνα κοῦρελο προσπαθεῖ νὰ γαντζωθῇ ἔρρωτα.

Μόλις σταματᾷ ἡ πρόβα τῆς Μελίνας εἶναι κοντὰ μας καὶ γεμάτη μεθυσισμὸς λέει: «Ξετρελλάθηκα τὸν ρόλο ὅταν εἶδα τὸ «Γλυκὸ Πουλί Νιότης» στὴ Νέα Ὑόρκη παίγνιο τῆς Τζεραλτίν Παίτζ καὶ τὸν Νιούμαν. Ἦταν ἡ καλύτερη παράστασιν ποὺ ἔχω δεῖ. Εἶναι δέξια ὅχι μὴ ἀλλὰ γριὰ ἡ Πριγκίπισσα Κοσμενόπολις, μὰ δὲ φοβάμαι. Νομίζω ὅτι τὰ καταφέρω. Πιστεύω πὼς θὰ μπορῶ νὰ δώσω αὐτὸ τὸ ἱερὸ θέρος τῆς ἐξεδίπαστῃ φλόγᾳ τῆς ἐπιτυχίας».

Μπρὸς σ' ἕνα στρογγυλὸ καφενεὶ πορτωμένο καφέδες καὶ τσιγάρων, ὁ ρόλος Κούν χαμογελαῖ εὐχαριστήτως. «Εἶχα ἀπὸ πέτρις λογαριασμοὺς «Γλυκὸ Πουλί τῆς Νιότης» καὶ καὶ τὰς νὰ τὸ ἀνεβάσω ὡς ὁποῦδήποτε ἡ καλὴ τύχη ἔφερε τὴ Μελίνα καὶ τὰς τάξεστε με πόσο κέφι δουλεύω τῆς στὸ ἔργο τοῦ συγγραφέα ποὺ γαπῶ περισσότερο ἐπ' ὅλους τοὺς συγγραφείς».

Ἀπαντᾷ ἡ Μελίνα πὼς εἶναι ὅτι λήθεια μεγάλη εὐχαρίστησιν νὰ δουλέω ἡς μετὰ Κούν ποὺ καταλαβαίνει τὸν σπάνιο σκηνοθέτη καὶ βοηθεῖ τὸν κάθε του ἡθοποιό. Καὶ καθὼς τὸν ἀκούμε νοιώθουμε πὼς αὐτὰ δὲν εἶναι τὰ συνηθισμένα κομπλιμέντα ποὺ κούγονται στὰ παρασκηνία, μὰ τὰς γιὰ δυὸ ἀνθρώπων ποὺ συνεισφέρουν εὐκρινὰ καὶ δημιουργικὰ.

Καὶ σὰ νὰ ντρέπονται γιὰ τὸν αὐτὸ τοῦ χιζοῦν νὰ μᾶς λένε γιὰ τοὺς συνεργάτες τους, τὸ Γιάννη Στεφανέλλη, τὸν Μάνο Χατζιδάκι ποὺ γράφει τὴ μουσικὴ, τὸν Πλωρίτη ποὺ ἔκανε τὴ μεταφράσιν καὶ τὴ Ντένυ Βαχλιάδη ποὺ θὰ μεταφράσῃ τὴ Μελίνα μ' ἕνα θαυμάσιο σταυρὸν ποὺ ἀρχισε τόσο ζοφερὰ ἐξέχουσε σὲ φάρσα. Κάθε τόσο ἕνας ἀρ-χὴν τοῦ προκατόχου του καὶ ἀκολουθεῖ με ἀκρίβεια τὰ συστήματά του. Ὁ κ. Ἀνθων Τζόουνς εἶχε ὡς εὐνοούμενο μοντέλο τοῦ τὴν Κινέζα ἡθοποιὸ Τζάκι Χάν. Ὁ Ὁσβαλντ Τζόουνς διάλεξε

ὑποψήφιο θύμα. Κάτι παρόμοιο ἔγινε καὶ μετὰ μιὰ συντροφία ποὺ ἀποφάσισε νὰ ἀπειλήσῃ μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ γνω-στός τοῦ βουλευτῆ ὁ ὁποῖος πετάει τὴν σκούφια τοῦ προκειμένου νὰ κἀν θόρυβο γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά του. Ἀλλὰ τὴν ἄλ-λη μέρα κάποιος ἀπὸ τὴ συντροφία μετάνοιωσε. Παίρνει λοιπὸν στὸ τηλέ-φωνο τὸν βουλευτὴ καὶ τοῦ λέει τὰ κα-θέκαστα. «Μὴν κάνης καμία καταγγε-λία γιὰτὶ ἐμεῖς σοὺ κάναμε τὴ φάρσα». Στὸ σημεῖο ὅμως αὐτὸ παρουσιάστηκε μιὰ ἀπρόσπτη ἐμπλοκή. Ὁ βουλευτὴς δὲν ἤθελε νὰ τὸν πιστέψῃ. Εἶχε συνά-ξει κιόλας μιὰ ἐντυπωσιακὴ δήλωσιν ἡ ὁποία κατὰ τὴν γνώμην του θὰ χαλοῦ-σε κόσμον καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ πάῃ χαμένη. Τὸ κάκου ὁ ἄλλος ἀ-γωνιζόταν νὰ τὸν πείσῃ. Ὁ βουλευτὴς ἀκλόνητος. Καὶ μόνον ὅταν καὶ τὰ ἄλ-λα μέλη τῆς συντροφίας ἐνίσχυσαν τὸν πρῶτον ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἔ-τσι ἡ μικρὴ ἱστορία ἔληξε ἄδοξα, τὸ κείμενον τῆς δηλώσεως δὲν ἔφθασε πο-τὲ στὴ δημοσιότητα, ἀλλὰ ὁ βουλευτὴς δὲν ἔνοεε ἀκόμη νὰ συγχωρήσῃ τὴ συν-τροφία, ὅχι γιὰ κανένα ἄλλο λόγον φυ-σικὰ, ἀλλὰ γιὰτὶ τοῦ ἀποκάλυψε τὴ φάρσα.

Ἡ ἐποχὴ τῶν Τζόουνς

ΠΕΝΤΕ ΜΕΡΕΣ μετὰ τὴν ἀποχώρη-σιν τοῦ κ. Ἀνθων Ἀρμστρογκ Τζό-ουνς ἀπὸ τὰ φωτογραφικὰ τοῦ στούν-τιο καὶ τὴν εἰσβολὴν τοῦ στὰ Ἀνάκτο-ρα τοῦ Μπάκιχαμ, ἕνας ἄλλος νέος κ. Τζόουνς, κομψὸς καὶ πολυτάλαντος ὅπως καὶ ὁ προκατόχος, φαίνεται νὰ παίρνῃ τὴ θέση τοῦ στούντιο τοῦ φωτογραφι-κοῦ ρεπορτάζ. Πρόκειται γιὰ τὸν κ. Ὁσ-βαλντ Τζόουνς, 31 ἐτῶν, μετὰ ἐπιβλητι-κὴ γενεὰ καὶ μεγάλης φιλοδοξίας. Ὁ δεύτερος κ. Τζόουνς βαδίζει στὰ ἱ-στορία τοῦ προκατόχου του καὶ ἀκολουθεῖ με ἀκρίβεια τὰ συστήματά του. Ὁ κ. Ἀνθων Τζόουνς εἶχε ὡς εὐνοούμενο μοντέλο τοῦ τὴν Κινέζα ἡθοποιὸ Τζάκι Χάν. Ὁ Ὁσβαλντ Τζόουνς διάλεξε

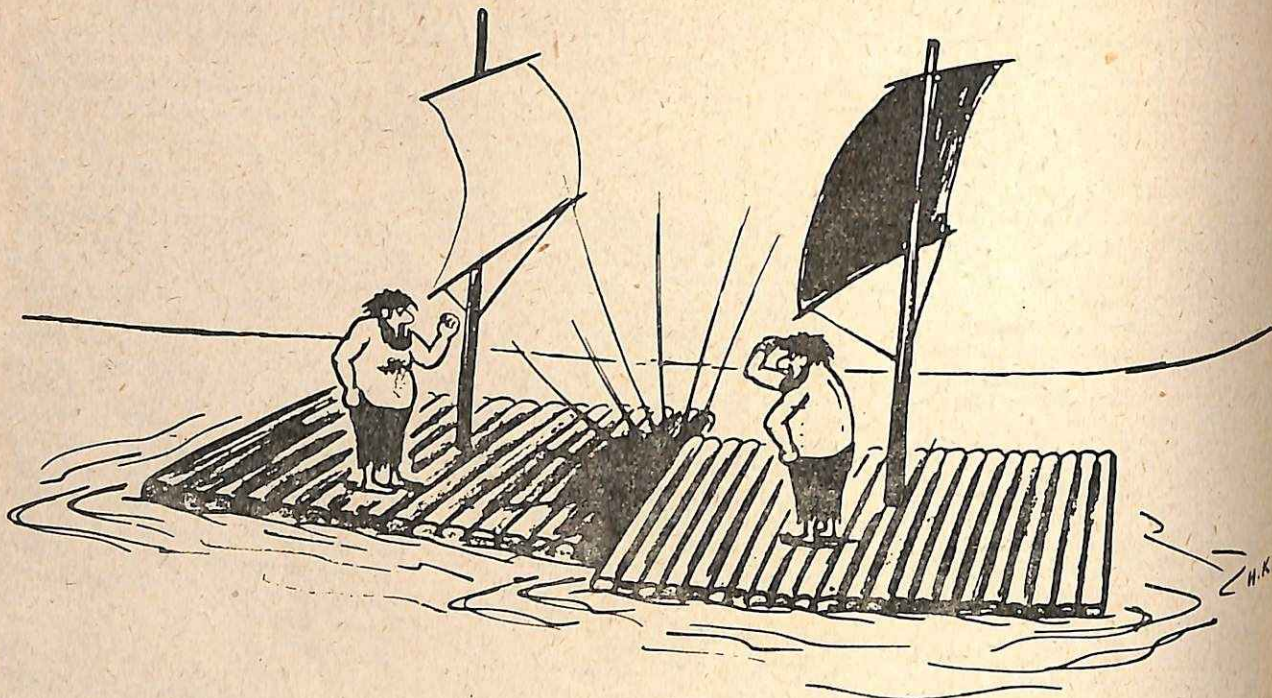
τὴν Σαρμίν Τιρουχελδάμ, μιὰ ἐξωτι-κὴ καλλονὴ 25 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Κεϋλά-νη. Καὶ οἱ δύο Τζόουνς φαίνεται νὰ βρί-σκουν τὸν καλύτερον ἑαυτὸν τοῦ στοῦ θεάτρου. Ἐχουν τὰ ἴδια γούστα καὶ ντύνονται μετὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Μία λεπτο-μέρεια μόνον θὰ μπορούσε νὰ ἀπογοη-τεύσῃ τὸν Ὁσβαλντ - δὲν ὑπάρχει αὐ-τὴ τὴ στιγμὴ καμιά περισσευούμενη πριγκίπισσα στὰ Ἀνάκτορα τοῦ Μπά-κιχαμ.

Πῶς νὰ μὴ μένετε μόνος

ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ» εἶπε στὸ ἀερο-πλάνο ἕνας κομψὸς νέος στὴ γει-τόνισά του. «Ἐρρίξα μιὰ ματιὰ στὸ βιβλίον ποὺ διαβάσετε καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὸ ἀγοράσω κ' ἐγώ».

Ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου ἦταν «Πῶς νὰ διασκεδάσετε στὶς κηδεῖες. Ὁ ταξιδιώ-της δὲν κρατήθηκε διαβάζοντάς τον καὶ εἶχε πιάσει κουδέντα. Δὲν περίμενε ὁ-μως ἀσφαλῶς τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀμερι-κανίδουλας ποὺ ταξίδευε πλάι του στὸ ἀεροπλάνο. Ἡ κοπέλλα τοῦ ἐξήγησε ὅτι εἶναι φοιτήτρια καὶ ὅτι τὸ βιβλίο της ἦ-ταν ἐγχειρίδιον... κοινωνιολογίας. Μό-νον τὸ ἐξώφυλλον τὸ ψεύτικο ἀφορούσε τὶς κηδεῖες. Τὸ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ἀπὸ κάποιον εἰδικὸν σὲ «Conversation Pieces», σὲ θέματα δη-λαδὴ ποὺ προκαλοῦν τὴν προσοχὴ καὶ βοηθοῦν τὸν κάτοχόν τους νὰ πιάνῃ κουδέντα μετὰ τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ μὴ αἰσθάνεται τὴ μοναξιά ἐνὸς πολύωρου ταξιδίου. Στὸν κατάλογο τοῦ εὐθυμοῦ ἐφευρέτη, φιγουράρουν καὶ ἄλλα ἐξώ-φυλλα. Τὸ ἕνα ἔχει γιὰ φόντον τὴν Ἀ-φροδίτη τῆς Μήλου καὶ γιὰ τίτλον: «Ἡ τέχνη τῆς νυχοφαγίας διὰ μέσου τῶν αἰώνων». Ἄλλο πάλι συμβουλευε: «Πῶς νὰ χάνετε μετὰ χάριν στὴ ρώσικη ρουλέτ-τα». Ἐνα ἄλλο ἐξώφυλλον, μπλὲ καὶ χρυσαφί, γράφει: «Ἐκατὸ τρόποι γιὰ νὰ διακοσμήσετε τὸ δωμάτιον ἐνὸς ἀνύ-παντρου». Οἱ τύποι τέλος ποὺ ἐπιθυ-μοῦν ἀπόλυτη ἡσυχία στὸ ἀεροπλάνο, στὸ τραῖνον ἢ στὸ μετρό, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι ποὺ θάβελαν νὰ προκαλέσουν

νότο: 'Ο άθως καταντά κουραστικός.
6) Κάθε διαμαρτυρία έχει μια γονιμότητα. Στείρο και άγονο είναι το να περιορίσει κανείς τον άνθρωπο άπλως στη διαμαρτυρία του.

γ) 'Ο Φώκνερ εξακολουθεί να είναι για μένα ο μεγαλύτερος από τους έν ζώη 'Αμερικανούς δημιουργούς. Διάβασα τελευταία τον «Μύθο». Από τον Μέλβιλ και ύστερα κανείς δεν μίλησε για τον ανθρώπινο πόνο όπως ο Φώκνερ.

'Ερ.: Διατυπώθηκε ή κατηγορία πως το μυθιστόρημα πεθαίνει και τελευταία ένας όμιλος νέων Γάλλων συγγραφέων που θεωρούν τους έαυτούς των ως «αντιμυθιστορηματικούς» εξαπέλυσε μια πολεμική έναντιον της πατροπαράδοτης φόρμας. 'Εχετε τη γνώμη πως συγγραφείς όπως ο Σαρρώτ, ο Σιμόν και ο Γκριγιέ, εκφράζουν τις άπαισιόδοξες πνευματικές έκτιμήσεις των;

'Εχετε ακόμη τη γνώμη πως ή «Πτώση» μπορεί να συσχετισθί με την τάση αυτή; Γιατί φαίνεται πράγματι να υπάρχει μια τάση, τόσο στην 'Αμερική όσο και στο έξωτερικό: 'Ο συγγραφέας πρέπει να γίνη ή περισσότερο προσωπικός, χρησιμοποιώντας σύμβολα και αυτοβιογραφικές έμπειρίες, ή περισσότερο άπρόσωπος και άλληγορικός. Και στις δύο αυτές τεχνικές, υπάρχουν ώριμα στοιχεία από την παράδοση: 'Ο χειρισμός είναι άπλούστερος, γυμνότερος και πιό άμεσος. Τί σκέπτεσθε για αυτήν την μεταβολή;

Απ.: 'Η αγάπη για το αφήγημα δεν

θα χαθή παρά με τον ίδιο τον άνθρωπο. Αυτό όμως δεν έμποδίζει μια συνεχή αναζήτηση νέων τεχνικών μεθόδων γραφίματος και οι συγγραφείς που αναφέρετε έχουν δικίο κατά το ότι προσπαθούν να άνοιξουν καινούργιους δρόμους.

Προσωπικώς με ενδιαφέρει κάθε τεχνική και όχι μία ώρισμένη ιδιαιτέρως. 'Αν λ.χ. το άπαιτούσε το έργο που έγραφα, δεν θα δίσταζα να χρησιμοποιήσω μια όποιαδήποτε από τις τεχνικές αυτές που αναφέρατε, ή και τις δύο ταυτόχρονα. Το σφάλμα της σύγχρονης τέχνης, βρίσκειται πολύ συχνά, στο ότι δίδει την προτεραιότητα στα μέσα και όχι στον σκοπό, στη μορφή και όχι στην περιεχόμενο, στην τεχνική και όχι στην ουσία. Κάθε είδους τεχνική στην τέχνη με γοητεύει και προσπαθώ να τις κατακτήσω όλες για να τις χρησιμοποιώ έλεύθερα και να τις ανάγκω σε άπλά έργα. 'Οσοτόσο δεν νομίζω πως ή «Πτώση» θα μπορούσε να συσχετισθί με τους πειραματισμούς που αναφέρατε. Είναι πολύ άπλούστερη. Χρησιμοποίησα εκεί μια θεατρική τεχνική (το δραματικό μονόλογο με ύπνουμένο διάλογο) για να περιγράψω ένα τραγικό ήθοποιό. 'Απλώς έκαμα μια προσρμογή της μορφής στο θέμα.

Ισως κάθε γενεά να βλέπη τον έαυτό της έπιφορτισμένο με το έργο της άναδημιουργίας του κόσμου. 'Η δική μου ωστόσο, έφκει καλά πως δεν πρόκειται να ξαναχτίση τον κόσμο. Το έρ-

γο της όμως ίσως να είναι άκόμη μεγαλύτερο, έπειδή συνίσταται στο να άποτρέψη τον κόσμο από την άναστροφή. Κληρονόμος μιάς διεφθαρμένης ιστορίας που άνακατεύει στρακτικό κυκεώνα κοσμογονικές έπανάστασεις, ξεστρατισμένες τεχνικές, κρούς θεούς και έφθαρμένες ιδεολογίες, σε μια έποχή όπου δυνάμεις εύλεις άπειλούν να καταστρέψουν τα πάντα και ή διάνοια κατέληξε, ή γυναικεία μίσος και την καταπίεση, ή αυτή, μη έχοντας άλλο κεφάλαιο από τις ίδιες τις άρνήσεις της, ήταν ύποχρεωμένη να θεμελιώσει τόσο έντός της όσο και στον έξωτερικό κόσμο, ή αντίμετρησέ της ζωής και του θανάτου. 'Αντιμετωπίζοντας ένα κόσμο άπειλούμενο από τη διάλυση, ένα κόσμο όπου οι μεγάλοι ήρωες ξετασται πιθανόν να ξαναστήσουν όλα τα βασίλεια του θανάτου, υποχρεώθηκε να ξαναφέρει άνάμεσα στα έθνη μια εήρην που δεν θα βασίζόταν στη δουλεία, να συμφιλιώση και πάλι μαζί με όλους τους ανθρώπους. Κιβωτό μιάς νέας Διαθήκης.

(Από την όμιλία του Καμύ κατά τη τελετή της άπονομής σ' αυτόν τον βίον Νομπέλ για τη Λογοτεχνία, 1957).

ΔΥΟ μικρά παίζον: «Θά είμαστε 'Αδάμ και ή Εύα», λέει εκείνος, «θα με πειράξης με το μήλο σου κι εγώ θα το φάω.»

“Ο ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ”

(Ένα κεφάλαιο)

Θερισμένος κάμπος έφευγε δεξά μας και ζερβά μας. 'Η δροσιά της αύγης κυλούσε σαν άγανό νερό στα πρόσωπά μας. Τα κουδούνια που 'χε στη λαιμαρία του το άλογάκι άχούσαν γαργαλή.

'Η 'Αλίκη κρατούσε με το ένα χέρι της τα γκέμια, και το άλλο το είχε παρτήσει άποσταμένη μέσα στο δικό μου. Στο κεφάλι της φορούσε ένα κατάμαυτο τσεμπέρι, που το 'χε δέσει κάτω άπ' το πηγούνι της σε χωριατοπούλα. 'Η κοφτερή κατατομή της έδγαινε πιό καθαρά: μαρτυρούσε τη συγκέντρωση του νου της κι ένα προαισθημα που έσδηνε κάθε μίσηρη έγνοια. 'Ολοένα τα ρούχια της φρικιάζαν.

Δε μιλούσαμε. Τον κρότο από τις ρόδες δεν τον άκουγα. Μου φαινόταν πως το άμαξάκι μάς ταξίδευε στον Παράδεισο, και πως θα πετούσε έτσι στον αέρα, τυλιμένο στην πάχνη του πουργού που έκανε άνάπτητα ακόμα και τα θράξια. Πέρα από το σκοτεινό δάσος της έλίας, ο ούρανός έπαιρνε να ροδίσει πάλι, μια δόξα, ένα φώς, που άνήκεσε μάς τους δυο που είχαμε ξυπνήσει να το προλάβουμε.

Οι ξωμάχοι που άνταμώναμε στο δρόμο μάς σαστίσαν από τη σιγαλιά που μάς τυλίγε σά σύννεφο. Δε μάς καλώς ήλάναν, δε μάς κέραναν. 'Ενας έφευγε από το μπροστά στο στήθος του σαν όπλο, και μάς χαιρέτησε. 'Ενωθα πάλι το σώμα μου να γίνεταί σαν πέτρα. Δεν ήταν ένα σκληρό δάχτυλο που το προστάτευε. 'Η σκληρά-μεταουσίωση, μια μορφή άθανασίας, ή αίστάνεται έτσι. Δίχως κανέ-πονητή μου, και τό 'στιβα άπαλά στα πόδια μου σαν ένα χλωρό μύγδαλο που πάει να το γδύσεις άπ' την πέ-

νη. Τα δέντρα ξαναπήραν το σχήμα τους. Είδα τις σταρήμερες να σέρνουν χαρακιές στο κατεβατό του ούρανού. Το σώμα μου μαλάκωνε. Συλλογίστηκα εκείνην που 'χα στο πλευρό μου:

— 'Αλίκη, πως αίστάνεσαι;
— Δεν ξέρω που πάμε.
— Δε βλέπεις τη θάλασσα μπροστά μας;

— Νομίζεις πως μπορεί να μάς σταματήσει; 'Η θάλασσα είναι μια θύρα! 'Ο λόγος της πέτυχε το στόχο του. Τη θύρα αυτή που είπε, την είχαν διαδεί εκείνοι που με γέννησαν. Το γλυφό νερό άνεβοκατέβηκε με όρμη μέσα στο λαιμό μου.

— Που πάμε; ρώτησα κυριεμένος από άγωνία.
— Αυτό θα το δούμε... Φοβάσαι; Δεν ήξερε τίποτα άπ' την όρφάνια μου. 'Αλλά πως μ' άγγιζε εκεί που με πονούσε; Μάντευε πως πατούσα ένα τάμα για χατίρι της, πως έτρεχα σ' άλήθεια να κριθώ;

Το άμαξάκι χιμάτιζε άνεκράτητο σ' έναν κατήφορο. 'Η θάλασσα όρθώθηκε μπροστά μας σαν τοίχος από μέταλλο. Στο γεφυράκι που θα μάς έχυνε στη δημοσία, οι ρόδες μασήσανε κάτι σκληρό-τερο, πήρανε ξυστά ένα χτιστό χαντάκι... κι άνάσαναν στο σιάδι. 'Η θάλασσα χαμήλωσε στο πλάι μας. 'Η χαίτη του άλόγου είχε ανατριχιάσει. 'Η 'Αλίκη με κοίταξε με τον άγκαθό του ματιού της.

«Εδώ στη στροφή, πρέπει να προσέξουμε όταν θα γυρίζουμε», είπα μέσα μου. Λογάριαζα να πάρω εγώ τα γκέμια.

— Τί μουρμουρίζεις, καλέ; ρώτησε ή ποητή μου.

Ποιό φίλτρο άθανασίας έσταξε άπ' αυτό το παραμικρό έρώτημα; 'Ενα κύμα αγάπης φούσκωσε το στήθος μου. Μια εύφροσύνη, μια πλησμονή με σηκώσαν στα φτερά τους. Μια εύφορία, που θα την είχα γνωρίσει σε άλλη ζωή, με

φίλωνε με όσα έδλεπα τριγύρω μου. Το άλογάκι είχε χωθεί μες στην άμμούδα. Το άμαξί κόλλησε.

— Παντοτινή μου, φτάσαμε!
Την άρπαξα με τα δυο χέρια μου άπ' τη μέση και την κατέβασα άπ' το κάθισμα.

«'Αντρα μου, με χαλνάς. 'Αφνή με κάπου-κάπου να πορεύουμαι και δίχως σου!»

Μου τά'πε τότε αυτά τα λόγια, ή μου φαίνεται σήμερα πως τ' άκουσα; 'Οχι, δεν μπορεί να τά'πε! 'Ηταν συλλογισμένη όταν την άπόθεσα στον άμμο, και δεν έγειρε να με φιλήσει, όπως περίμενα. Τα μάτια της τα σκοτείνιαζε μια έγνοια:

— 'Εγώ δε θα μπώ στο νερό. 'Η θάλασσα μου φέρνει τις άυπνίες.

— Δε θα κολυμπήσεις;!

— 'Οχι. Πήγαινε έσύ. Θα σε κοιτάζω από δώ.

Πήρε την ψάθα μου άπ' το κεφάλι μου και την έβαλε στο δικό της. Κάθισε σ' ένα ξάγναντο χαράκι κάτω από τον ήλιο. 'Ο ίσκιος που έριξε το σώμα της μου φάνηκε άτέλειωτος.

— Πήγαινε, πήγαινε!... Είμαι ή 'Αριάδνη. Θα 'μου έρθεις άπ' τη θάλασσα.

«'Αχ! Τί θέλει να πεί;»

Παραπατούσα μες στον άμμο, κάτι κόκκινες φλόγες ξεσκίζαν τα μάτια μου.

Από τη θεά μου είχα άκούσει ένα παραμύθι για ένα παιδί που το γέννησε μια νεράιδα του γιαιλού. Το παιδί τό 'συραν με τα δίχτυα τους ένα άντρώγου φαράδες και το βγάλαν στη στεριά. 'Εκεί μεγάλωσε εκείνο, αγάπησε τους φαράδες σά γονιούς του, και παντρεύτηκε την κόρη τους. Μά όταν του λειδόταν τίποτα στο σπίτι του, πήγαινε στην άκρη του γιαιλού και φώναζε: «Μάνα! Μάνα! Χάρισέ μου τούτο, χάρισέ μου κείνο.» 'Η νεράιδα έδγαινε άπ' το κύμα, και ποτέ δεν του χάλασε χατίρι...

Πως, άπ' αυτό το παραμύθι, δεν ήρθε στη μνήμη μου άλλο τίποτα παρά ή προσευκή του παιδιού στη μάνα του; Κάθισα κι εγώ στην άκρη του γιαιλού, κι έλεγα με μάτια δακρυσμένα:

—Μάνα! Μάνα! Χάρισέ μου το κορίτσι που αγαπώ!

Τό 'χα στο πλάι μου τό-στην ώρα, το κρατούσα από το χέρι, κι όμως τό 'ξερα πως δεν ήταν δικό μου.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ελάτε, ἐλάτε ἐδῶ, ὅπου καὶ ἂν
βρίσκεστε!»

Στὰ λόγια αὐτὰ θὰ μπορούσε νὰ συνοψιστῇ ὁ σκοπὸς ἑνὸς παράξενου καινούργιου σχεδίου ποὺ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ἀστεροσκοπεῖο τοῦ Γρῆν Μπάνκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Ἀστεροσκοπεῖο αὐτοῦ πιστεύουν ὅτι σὲ ἄλλα ἡλιακὰ συστήματα μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ζωὴ καὶ μάλιστα κοινωνίες πολὺ περισσότερο προηγμένες ἀπὸ τὴ δική μας. Σὲ λίγο καιρὸ θὰ χρησιμοποιήσουν τὸ τεράστιο ραδιοτηλεσκόπιο τοῦ Ἀστεροσκοπεῖο τους, γιὰ νὰ συλλάβουν ἀπὸ τὸ σύμπαν, ραδιοσήματα μὲ κάποια σημασία.

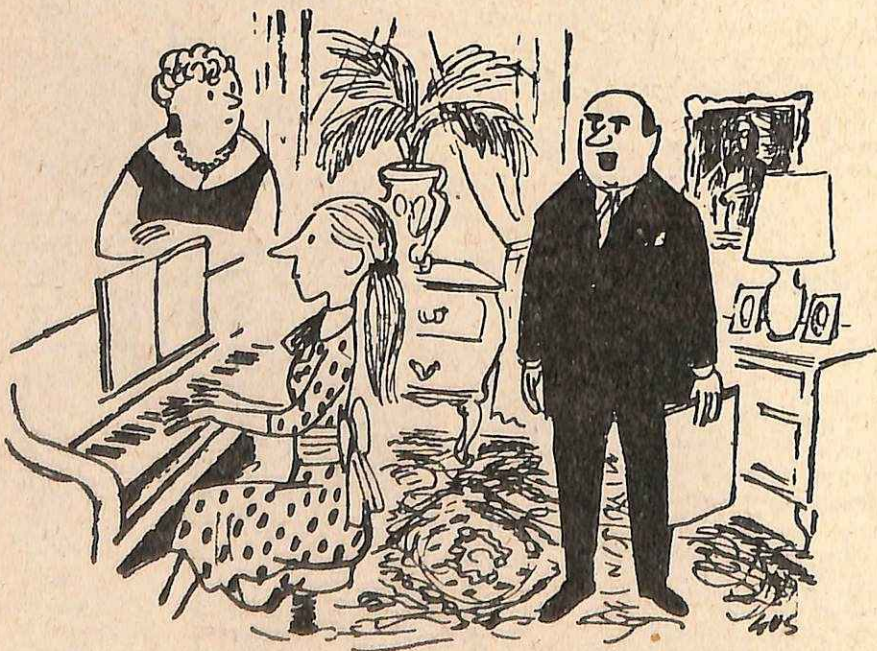
‘Ο Γκιουζέππε Κορκόνη και ο Φίλιπ Μόρρισον, δύο έπιστήμονες του Πανεστημίου Κορνέλλ που ύποστηρίζουν την ίδια άποψη έγραψαν τὰ έξής :

«Κοντά σέ κάποιο άστέρι σάν τόν ήλιο μπορεί νά έχουν άναπτυχθή πολιτισμοί μέ έπιστημονικά ένδιαφέροντα και τεχνικές δυνατότητες πολύ μεγαλύτερες από όσες διαθέτουμε έμείς. Στά όντα μίας τέτοιας κοινωνίας ό δικός μας ήλιος θά φαίνεται σάν ένας τόπος όπου θά ήταν δυνατό νά άναπτυχθή μιά κοινωνία σάν τή δική τους. Άσφαλώς περίμεναν πολύ νά άναπτυχθή ή έπιστήμη σέ ένα άστέρι του ήλιακού συστή-

ματος. Θα πρέπει να υποθέσουμε ότι από πολύ καιρό ήδη θα έχουν καθιερώσει κάποια μέθοδο επικοινωνίας που μια μέρα θα γίνει γνωστή σε μās και ό-τι περιμένουν με υπομονή τὰ σήματα-άπαντήσεις που θα τούς πληροφορήσουν ότι μια καινούργια κοινω-νία έχει εισέλθει στην κοινότητα τής νοημοσύ-νης...»

“Όλα αυτά μπορεί για μιὰ στιγμή νὰ φανοῦν σὰν γεννήματα τῆς φαντασίας ἑνὸς μυθιστοριογράφου, ὥστόσο πρόκειται γιὰ σοβαρὸ πρόγραμμα σοβαρῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀπίστευτα σχέδια ποὺ ἐτοιμάζει ἡ ἐπιστήμη στὴ δεκαετία ποὺ μόλις ἄρχισε. Οἱ δύο προηγούμενες δεκαετίες στάθηκαν μάρτυρες ἐπιστημονικῶν προόδων - ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια - ποὺ ἀντιπροσωπεύουν ἐξέλιξεις μεγαλύτερες ἀπὸ ὅλες ὅσες ἐπέτρεψε ἡ ἀνθρωπότητα σὲ ὅλη τὴν προηγούμενη ἱστορία τῆς. Ἡ καμπύλη στὸν γραφικὸ πῖνακα τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου ἄρχισε τώρα νὰ πλησιάζει στὸ κατακόρυφο καὶ αὐτὸ δείχνει ὅτι τὰ καθαρῶματα ποὺ μᾶς περιμένουν θὰ ξαφνιαστούν καὶ τὴν τολμώτερη φαντασία.

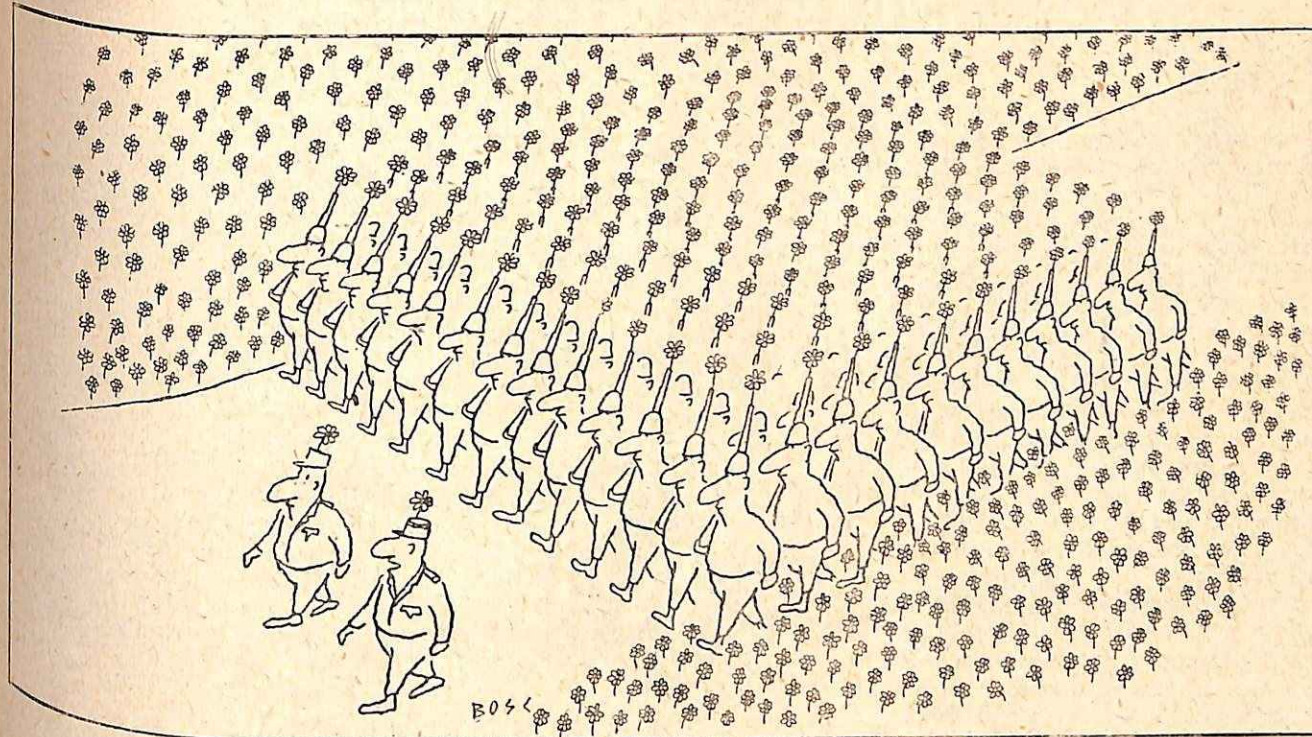
Παρακάτω αναφέρουμε μερικές από τις δυνατότητες που συζητούνται ήδη

«Δὲν γιορτάζουμε τὴν 150ετηρίδα τοῦ Σοπὲν κλείνοντας τὸ πιάνο;...»

Paris-Jours

13 Март. 1960

« Καὶ τώρα κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς δῇ ἀπὸ ψηλά.»

ἐπείτρεπε τελικὰ στὸν ἄνθρωπο νὰ πα-
ράγει ἀπεριόριστες ποσότητες τροφίμων
μέσω τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας χωρὶς τὴ
μεσολάβηση τῶν φυτῶν. Ἀκόμη εἶναι
θεωρητικὰ δυνατὴ ἡ παραγωγή τροφί-
μων ἀπὸ τὰ κάρβουνα καὶ τὸ πετρέ-
λαιον. Καὶ τέλος οἱ δυνατότητες τῶν ὀ-
ρείδων στὴν παραγωγή τροφῆς εἶναι
πολὺ μεγαλύτερες ἀπὸ τῆς ξηρᾶς.

Νέες ανακαλύψεις σχετικά με τη χημεία των γηραιών θα παρατείνουν και τη ζωή. Ή κατανίκηση του καρπού, γίνεται ολοένα πιο πιθανή με τις πρόσφατες ανακαλύψεις που δείχνουν ότι οι διαταραχές ώρισμένων πυρηνικών δέσμων μέσα στα χρωμοσώματα που ρυθμίζουν την κληρονομικότητα σε δ-ζωντανά κύτταρα μπορούν να προκαλέσουν την ασθένειά. "Αν μάθουμε πώς και γιατί προκαλούνται οι διαταραχές αυτές, ασφαλώς θα οδηγήσουμε στον έλεγχο του καρκίνου. Μπορούμε ήδη έπιστήμη να συνθέσει πυρηνικά από μόνη της τεχνητή δημιουργία ώρισμένων μορφών ζωής.

Εντελῶς αὐτόματα ἐργοῦνται ὅσοι
μποροῦν σύντομα νὰ παράγουν ἀνὰ
τροφίμων, ἐνδυμάτων καὶ οἰκισκῶν. Δὲν
δῶν σὲ ποσότητες ἀπίστευτες. Δὲν
πάρχει τίποτα ποῦ νὰ δικαιολογῇ ὅσο
πεῖναν ἂν ἀναπτυχθοῦν ὅσο μποροῦν
ὑπάρχουσες πηγές. Ἡ φωτὸσύνθεση
ἐκτελεσθεῖται γέβαίον ὅτι στὴν ἐπόμενη
ἀνθρώποι θὰ καταφέρουν
καὶ νὰ κάνουν τὸν γύρο τῆς
ἐπὶ τῆς γῆς ἑξίστασμα. Θὰ
ἐκτελεσθεῖται ἕνα ὄχημα ἀπὸ πολὺ λε-

πτό μέταλλο που θα ταξίδευε στο διάστημα, χρησιμοποιώντας για προωθητική δύναμη τις ακτίνες του ήλιου.

Οι τρανσίστορες άποτελούν την άρχή μιάς έπαναστάσεως που καθιστά δυνατά άπίστευτα κατορθώματα κατασκευής τεραστίων μηχανισμών σε πολύ μικρή κλίμακα. Τò τηλεφωνικό κέντρο μιάς ολόκληρης πόλης θά μπορεί γρήγορα νά χωρή μέσα σ' ένα μόνο δωμάτιο.

Ἡ δεκαετία τοῦ 1960 θὰ πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ σὲ μερικὰ μυστήρια ὅπως τὰ ἑξῆς: Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ συγκρατεῖ ἐνωμένους τοὺς ἀτομικοὺς πυρήνες; Ἀπὸ τί εἶναι φτιαγμένα τὰ πρωτόνια καὶ τὰ σὺνδετόνια; Ποιά εἶναι ἡ σχέση τῶν νόμων τοῦ μακροκοσμικοῦ συμπαντος (ἡλεκτρομαγνητισμός καὶ βαρύτης) μὲ τοὺς νόμους τῆς ἐσωτερικῆς συμπεριφορᾶς τῶν πυρηνῶν; Οἱ σημερινὲς γνώσεις προσφέρουν μόνο νύξεις. Ὡς ὅμως νὰ θρεθῇ κάποια σχέση ποὺ θὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐνότητα ὅλων τῶν φαινομένων ποὺ οἱ ἐπιστήμονες τώρα μποροῦν μόνο νὰ τὴν ὑποθέτουν. Ὡς ὅμως ἡ σχέση αὐτὴ νὰ βρίσκεται στὴ θεωρία τοῦ «ἐνοποιημένου πεδίου» ποὺ ὁ Ἀϊνστάιν μάταια ἀναζητοῦσε ὡς τὸν θάνατό του. Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ θὰ μποροῦσε νὰ ὀδηγήσῃ σὲ ἀφάνταστες ἀποκαλύψεις.

Ὡστόσο, ὅσο δέος καὶ ἂν προκαλῇ
κάθε νέα πρόοδος, παράλληλα εὐρύνει

περισσότερο τὸν τεράστιο κύκλο τῆς ἀ-
γνοίας ποὺ περιβάλλει τὸ πεδίο τῶν γνώ-
σεων τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἡ συνεχὴς
προέκταση τοῦ ἀγνώστου ἐντείνει μέσα
στὸν ἄνθρωπο τὴν ταπεινοφροσύνη τοῦ
θηητοῦ. Τοῦ θυμίζει πόσο ἀπύθμενο εἶ-
ναι τὸ μυστήριο ποὺ προσποθεῖ νὰ
φωτίση.

Ἡ γνώση τῶν τεραστίων μεταβολῶν ποῦ ἐπιφέρει ἡ ἐπιστήμη εἶναι χρήσιμη μόνον ὅταν συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα θαυτὸ αἶσθημα εὐθύνης ὥστε οἱ πρόοδοι αὐτὲς νὰ διοχετεύονται καὶ νὰ χρησιμοποιούνται ἐπ' ἀγαθῷ. Ἡ ταπεινοφροσύνη ποῦ συνδέεται μὲ τὴν αὐξάνουσα ἄγνοιά μας θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀναγκάξῃ νὰ θυμώμαστε τὶς ἀξίες ποῦ εἶναι καὶ θὰ μείνουν γιὰ πάντα ἀμετάβλητες. Ἡ προοπτικὴ-τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κόσμου, τῆς υπέρβειας ζωῆς ὅχι σὲ ἕνα ἀλλὰ ἴσως σὲ χιλιάδες ἄλλους πλανῆτες δὲν ταραῖει τὴν παλιά μας πίστη ὅτι σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα ὑπάρχει Τάξη καὶ Σκοπός. Ἡ Τάξη καὶ ὁ Σκοπὸς ὑπάρχουν πάντα μέσα στὸν ὑπομικροσκοπικὸ κόσμον τοῦ ἀόρατου ἀτόμου, στὰ οὐδετερόνια, τὰ πρωτόνια καὶ τὰ ἠλεκτρόνια του, ὅπως ὑπάρχει καὶ στὰ ἀναρίθμητα νεφελώματα ποῦ στροβιλίζονται στὸ ἀχανὲς διάστημα. Ὑπάρχουν πάντα, μόνον πολλὰ ἀπέραντα ἀπὸ ὅσο τὰ ὠνειρεύτηκε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος.

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ

Κρατώντας στο χέρι του κάτι που ήταν τυλιγμένο στο φύλλο 223 της εφημερίδας «Χρηματιστηριακό Δελτίο» ο Σάσα Σμυρνών, μοναχοπαίδι της μάνας του, μπήκε συννευμένος στο γραφείο του γιατρού Κασελκώφ.

«Α, καλώς το παλληκάρι!» τον δέχτηκε ο γιατρός. «Πώς πάμε, λοιπόν; Έχετε να μου πείτε τίποτε ευχάριστο;» Ο Σάσα άνοιγόκλεισε τα βλέφαρα, ξέβαλε το χέρι στην καρδιά και είπε με φωνή γεμάτη συγκίνηση.

«Η μητέρα μου, Ίβαν Νικολάγιεβιτς σάς στέλνει χαιρετίσματα και μου δωσε την εντολή να σάς ευχαριστήσω... Είμαι μοναχοπαίδι της μάνας μου, σεις μου σώσατε τη ζωή... με γιάνατε από βαρεία αρρώστεια... Και οι δύο μας δεν ξέρουμε πώς να σάς ευχαριστήσουμε...»

«Ε, καλά, καλά, νέε μου!» τον διέκοψε ο γιατρός καλακευμένος. «Δεν έκαμα τίποτε άλλο, απ' ό,τι θάκανε όποιοσδήποτε στη θέση μου.»

«Είμαι μοναχοπαίδι της μάνας μου... Είμαστε φτωχοί άνθρωποι και φυσικά, δεν μπορούμε να σάς πληρώσουμε τον κόπο σας... ντρεπόμαστε πάρα πολύ γι' αυτό, γιατρέ μου, όμως η μητέρα κ' εγώ... μοναχοπαίδι της μάνας μου, σάς παρακαλούμε θερμά να δεχθήτε σαν ένδειξη της ευγνωμοσύνης μας... αυτό το πραγματάκι, πού... είναι πολύ ακριβό, ξέρετε, από μπρουντζό του παλιού καιρού... σπάνιο έργο τέχνης.»

«Δεν έπρεπε!» κατσούφιασε ο γιατρός. «Δεν αξίζει τον κόπο.»

«Όχι, όχι μην αρνηθήτε να το δεχθήτε, σάς παρακαλώ», μурμούρισε ο Σάσα ξετυλίγοντας το πακέτο. «Αν αρνηθήτε θα προσβάλετε και μένα και τη μητέρα... Το πραγματάκι είναι πολύ καλό... από παλιό μπρουντζό... Μας το άφησε ο μακαρίτης ο πατέρας μου και το φυλάξαμε για ανάμνηση... Ο πατέρας αγοράζε αντικείμενα τέχνης και τα μεταπουλούσε στους φιλότεχνους... την ίδια δουλειά εξακολουθούμε να κάνουμε ή μητέρα κι εγώ...» ο Σάσα ξεδίπλωσε το πακέτο κ' έστησε θριαμβευτικά το περιεχόμενο πάνω στο τραπέζι. Ήταν ένα καντηλέρι από μπρουντζό, όχι ψηλό, εξαιρετικής τέχνης. Παράσταινε ένα γκρουπ: στο βάθος του στέκονταν δυο δόλγυμνες γυναικείες φιγούρες και σε τέτοια πόζα, που την περιγραφή της, ούτε το θάρρος έχω, μα ούτε και την κατάλληλη ιδιοσυγκρασία για να την κάνω. Οι φιγούρες γελοούσαν προκλητικά και γενικά είχαν τέτοια εμφάνιση, πού, αν δεν ήταν υποχρεωμένες να κρατάνε το τρικέρι, θα πηδούσαν, μου φαίνεται, από το βάθος τους και θ' άρχιζαν τέτοια άκλαστα όργια μέσα στο δωμάτιο πού, α-

γαπητέ αναγνώστη, και μόνο να το σκεφτής είναι άσεμνο.

Αφού κοίταξε το δώρο, ο γιατρός έβλεπε άργα με το νύχι του το κεφάλι του πίσω από τ' αυτί του, ξερόβηξε και μηχανικά φύσηξε τη μύτη του.

«Ναι, το πραγματάκι είναι πραγματικά θαυμάσιο», μурμούρισε, «αλλά... πώς να το πω, είναι... ανάρμο-

στο... σοκάρει πολύ. Αυτό δεν είναι πιά τολμηρό, αλλά κ' εγώ δεν ξέρω τί...»

«Γιατί δηλαδή;»

«Ούτε και ο σατανάς ο ίδιος δεν θα μπορούσε να σκεφτή και να σκαρώσει κάτι πιο αίσχρο. Βάλτε πάνω στο τραπέζι σας μια τέτοια φαντασμαγορία να σάς κολάση όλο το σπίτι!»

«Έχετε περίεργη αντίληψη για την Τέχνη, γιατρέ μου!» κακοφάνηκε του Σάσα. «Είναι ένα καλλιτεχνικώτατο πραγματάκι, κοιτάτε το! Έχει τόση ομορφιά και κομψότητα, πού σου γεμίζει την ψυχή ευλάβεια, σου φέρνει δάκρυα στα μάτια! Όταν βλέπεις τέτοιες ομορφιές, ξεχνάς όλα τα εγκόσμια... Κοιτάζετε πόση ζωντάνια, τί παλμός, πόση έκφραστικότητα!»

«Όλα αυτά τα καταλαβαίνω πολύ καλά, αγαπητέ μου», τον διέκοψε ο γιατρός, «αλλά είμαι άνθρωπος οίκογενειάρχης, έχω παιδάκια που κυκλοφορούν όλη μέρα μέσα στο σπίτι. Έξ άλλου και κυρίες έρχονται εδώ...»

«Αν είναι να το βλέπη κανείς από τη σκοπιά του όχλου», είπε ο Σάσα, «τότε βέβαια, αυτό το άφταστης τέχνης πραγματάκι φαίνεται κάτω από άλλο πρίσμα... Άλλά, γιατρέ μου έσεις πρέπει να στέκεστε πιο ψηλά από τον όχλο, και θάναί ένας λόγος παραπάνω, με την άρνησή σας να λυπήσετε βαθεία και μένα και τη μητέρα. Είμαι μοναχοπαίδι της μάνας μου... μου σώσατε τη ζωή... Σας δίνουμε το πιο αγαπημένο, για μας, πράγμα και... και το μόνο που λυπάμαι, είναι πού δεν έχουμε το ταίρι του για να τα είχατε ζευγάρι...»

«Ευχαριστώ, παιδί μου» αναγνώριζα την καλή σας διάθεση... Τα σέβη μου στη μαμά σας, αλλά, μα το θεό, σκεφτήτε και μόνος σας. Έδώ μέσα κυκλοφορούν τα παιδάκια μου, έρχονται κυρίες... Τέλος πάντων, αφήστε το! Είναι αδύνατο να σάς μεταπεισώ.»

«Ούτε συζήτηση», χάρηκε ο Σάσα. «Αυτό το καντηλέρι βάλτε το εκεί δίπλα στο βάζο. Τί κρίμα να μην έχουμε το ταίρι του! Τί κρίμα! Λοιπόν, αντίο γιστρέ μου.»

Αφού έφυγε ο Σάσα, ο γιατρός κοίταξε πολλήν ώρα το καντηλέρι, έβλεπε την κεφαλή του, συλλογιόταν.

«Είναι θαυμάσιο, δεν υπάρχει άμφιβολία», σκεπτόταν, «και είναι κρίμα να το χάση κανείς... Έλα, όμως, πού εί- ναί αδύνατο να μείνη κ' εδώ μέσα... Ήδη είναι ο κόμπος! Σε ποιόν, άραγε, θα μπορούσα να το δώσω, να το χα-

ρίσω;» Υστερα από πολλή σκέψη θυμήθηκε ένα καλό του φίλο, τον δικηγόρο Ούχωφ, πού για κάποια υπόθεση, έκανε να πά- ρη από το γιατρό κάτι λεπτά.

Και πολύ ώρα, πήρε την απόφαση ο γιατρός. «Αυτός σαν φίλος δεν θα δεχτή λεπτά, τον ξέρω, και θάναί δι- πρέπει να του προσφέρω αυτό το πραγματάκι. Άς του το πάω το διαολόπρα- μα! Έξ άλλου είναι μπεκιάρης και λι- γάκι ζωηρούτσικος.»

Χωρίς να χασομερά ντύθηκε, πήρε το καντηλέρι και τράβηξε για το σπίτι του Ούχωφ.

«Γειά σου φίλε!» είπε, βρίσκοντας τον δικηγόρο στο σπίτι. «Για σένα ήρ- θα... Θέλω να σε ευχαριστήσω, άδερ- φέ, για τους κόπους σου... Αφού δεν θέλεις λεπτά, πάρε τουλάχιστο αυτό το πραγματάκι... για δές, άδερφέ μου, θαυ- μα πράμα!»

Απερίγραπτος ένθουσιασμός κυρίεψε τον δικηγόρο στο αντίκρυσμα του καν- τηλριού.

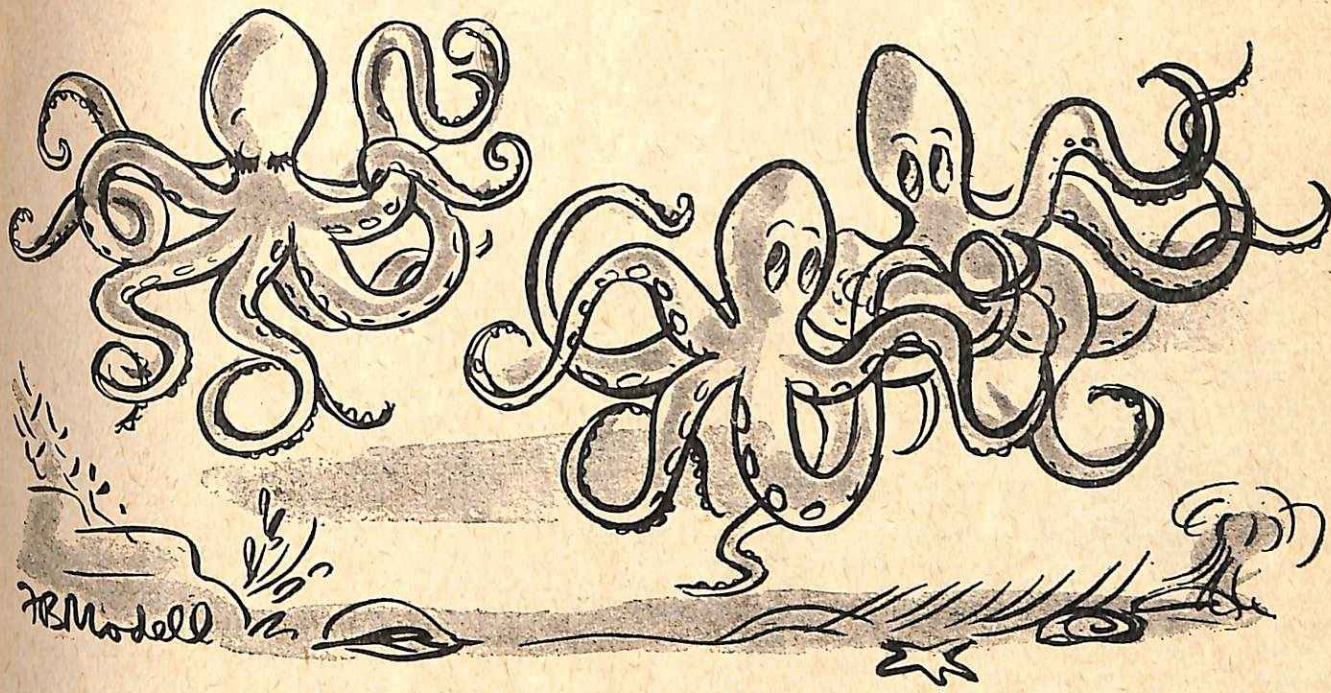
«Μπράβο έργο!» ξεκαρδίστηκε στα γέλια. «Βρέ πού να πάρ' ή όργη! Πού στο καλό τα σοφίζονται οι διαόλοι! Θαυμάσιο! Υπέροχο! Πού τον ξετρυ- πώσες αυτόν τον πειρασμό;»

Αφού εξάντλησε τον θαυμασμό του ο δικηγόρος κοίταξε κατά την πόρτα ανήσυχα και είπε:

«Μόνο, σε παρακαλώ, μάζεψε το δώ- ρο σου. Δεν πρόκειται να το πάρω...»

«Γιατί;» τρώμαξε ο γιατρός. «Γιατί... Έδώ έρχεται η μάνα μου, οί πελάτες... μα ντρεπόμαι και την πα- ρεσία.»

«Α, πά πά πά... Δεν έχεις δικαίωμα ν' αρνηθής!» είπε ο γιατρός. «Θάναί κ' εγώ να μην έχω... Είμαι καλός... πόση τεχνικώτατο... τί παλμός...»

«Δε λέω, είναι πολὺ νόστιμη, ἀλλὰ φοβάμαι μὴ μπλέξω».

φραστικότητα... Μην το συζητάς! Θα με προσβάλης!»

«Νάταν τουλάχιστο καμουφλισμένο κάπως... Κανένα φύλλο συκής...»

«Αλλά ο γιατρός λέγοντας και ξανα- λέγοντας πώς θα τον πρόσβαλλε αν δεν κρατούσε το αγαλματάκι, βγήκε τρεχά- τος από το σπίτι του Ούχωφ και, ευχα- ριστημένος πού κατάφερε να πασά- ρη σε άλλον το δώρο, τράβηξε για το σπίτι του.

Όταν έφυγε ο γιατρός, ο δικηγόρος περιεργάστηκε ξανά το καντηλέρι, το παρατήρισε παντού με τα δάχτυλα και, έστησε το κεφάλι του πάνω στο πρό- σπiti του.

«Όταν έφυγε ο γιατρός, ο δικηγόρος παρατήρισε παντού με τα δάχτυλα και, έστησε το κεφάλι του πάνω στο πρό- σπiti του.

«Αριστούργημα», σκεπτόταν, «να το χάσης - λυπάσαι, να το κρατήσης - δεν παύεις να το χαρίζω σε κανένα... Νά τι θα γίνει: θα το προσφέρω απόψε στον καμικό Σάσκιν. Ο μπερμπάντης τ' ά- γασται κάτι τέτοια. Έξάλλου, έχει σή- μαι την ευεργετική του...»

Τότε και τόκανε. Το βράδυ, τυλιμέ- νο από τον κωμικό Σάσκιν. Όλη τη βρα- νιά ο δικηγόρος του θιάσου κάνανε έφοδο στους καμικούς για να θου- λήσουν το δώρο. Άσταμάτητα ακού- οντες πού μοιάζανε χλιμιντρίσματα αλό- γων... Αν χτύπαγε την πόρτα καμιά

από τις θεατρίνες, ρωτώντας αν μπο- ρή να μη μέσα, άμέσως ακουγόταν ή βρα- χυασμένη φωνή του κωμικού:

«Όχι, όχι κοπέλλα μου! Είμαι άν- τυτος!» Αφού τέλειωσε ή παράσταση ο κωμικός κούναγε άπελπισμένα τα χέ- ρια του, άνεβοκατέβαζε τους ώμους του κ' έλεγε:

ΤΙΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ;

Είς βουνόν εγώ κι ο Έρως
κ' ή αγάπη μου μαζί
Κι ο θεός Κυριός ο γέρος
άνεβαινάμε πεζή.
Η αγάπη μ' αποστούσε
εις τον δρόμον των σκληρών
Και ο Έρωτας περνούσε
βιαστικά με τον Καιρόν.

—Στάσου, λέγω, Έρωτά μου,
και μη τρέχει' δμυροστά.
Η καλή συντροφισσά μου,
ή αγάπη, δεν βαστά.
Τότε βλέπω και τανύζων
και οι δυό τους τα φτερά
Και τ' απλώνουν και αρχίζουν
να πετούν, πετούν γοργά.

—Φίλοι, λέγω πού πετάτε ;
τόση βία διατί ;
Η αγάπη μου, κυττάτε
ώραν ώρ' άδυνατεί.
Τότε ο Έρωτας γροίξει
και με λέγει το παρόν
Πώς αρχήθεν συνηθίζει
να πετά με τον καιρόν!

Οι στίχοι πού δημοσιεύθηκαν στο τεύχος 175, είναι του Δημ. Παπαρηγόπουλου (1843-1873) από το ποίημά του «Ασμάτιον».

«Τί να το κάνω αυτό το διαολόπρα- μα; Μένω νοικάρης σε ξένη οικογένεια! Στο δωμάτιό μου έρχονται θεατρίνες! Δεν είναι φωτογραφία, να πής την κρύ- δω στο συρτάρι του τραπέζιού!»

«Νά το πουλήσετε, κύριε», τον συμ- βούλεψε ο κουρέας του θεάτρου ξεμα- κιγιάροντας τον κωμικό. «Έδώ στο προ- όστιο, ζη μιά γριά πού αγοράζει πα- λιά έργα από μπρουντζό... Νά πάτε και να ζητήσετε τη γριά - Σμυρνώδα... Ο- λαι την ξέρουμε.»

Τον άκουσε... Υστερα από καμιά - δυο μέρες, ο γιατρός Κασελκώφ καθό- ταν στο γραφείο του άπασχολημένος με σκέψεις γύρω από τη δουλειά του. Ξάφνου άνοίγει ή πόρτα και όρμα στο γραφείο ο Σάσα Σμυρνών. Χαμογελού- σε. Το πρόσωπό του έλαμπε από χαρά, όλο του το είναι άκτινοβολούσε από ευτυχία... Κρατούσε κάτι τυλιγμένο σε εφημερίδα.

«Γιατρέ μου!» άρχισε να λήη με κομ- μένη την άνάσα. «Φανταστήτε τη χα- ρά μου!... Είστε πολὺ τυχερός πού κα- τάρθωσαμε να δροῦμε το ταίρι του καν- τηλριού σας! Η μητέρα είναι τόσο ευτυχισμένη... Είμαι μοναχοπαίδι της μάνας μου... μου σώσατε τη ζωή...»

Και ο Σάσα, συγκινημένος, τρέμον- τας από ευγνωμοσύνη, έστησε μπροστά στον άποσβολωμένο γιατρό το καντη- λέρι. Ο γιατρός άνοιξε το στόμα του θέλησε κάτι να πη, μα δεν μπόρεσε.

Η ΚΑΡΔΙΑ, ΕΝΑΣ ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΠΟΛΛΟΙ άνθρωποι, αν και υγιείς, ανησυχούν τρομερά για την καρδιά τους. Και όμως θα έπρεπε μάλλον να χαίρωνται που η φύση έβαλε στο στήθος τους ένα από τα λεπτότερα αλλά και τα πιο γερά της θαύματα, ένα όργανο με απεριόριστη υπομονή, εύλυγισια και δύναμη. Το ρυθμικό τικ-τάκ της καρδιάς που μπορούμε να το ακούσουμε με το σθηθοσκόπιο ενός γιατρού δεν είναι μόνον ο ρυθμός της ίδιας της ζωής αλλά και ο ήχος της λειτουργίας μιας ασύγκριτης αντλίας. Η καρδιά είναι ακριβώς αυτό: μια αντλία που προωθεί το αίμα με το φορτίο του σε όξυγόνο, τροφή ή άχρηστες ουσίες, μέσα από τα αγγεία του σώματος. Κατευθυνόμενο από την καρδιά, το αίμα κάνει έναν πλήρη κύκλο της διαδρομής του περίπου μια φορά κάθε λεπτό.

Ωστόσο, χωρίς ανάπαυση, κανένας μύς δεν μπορεί να αντέξει και η καρδιά είναι ένας μύς. Αν και το διάστημα είναι βραχύτατο, ωστόσο η παύση ανάμεσα σε δύο χτύπους της αρκεί για να ξεκουραστεί. Η κανονική καρδιά, όπως και ο άνθρωπος, περνά διπλάσιο χρόνο σε ανάπαυση παρά σε εργασία. Έπειτα η καρδιά τρέφεται και με εξαιρετικές «μερίδες». Παρ' όλο που το βάρος της είναι το 1/200 του βάρους του σώματος, απαιτεί για τον εαυτό της το 1/20 του αίματος που βρίσκεται σε κυκλοφορία.

Η καρδιά είναι ένα είδος ηλεκτρομυϊκής αντλίας με σκοπό να διατηρήσει την κυκλοφορία του αίματος σε δύο κύρια δίκτυα. Το ένα αρχίζει από τον άριστερό κόλπο της καρδιάς και είναι το μεγάλο περιφερειακό δίκτυο που φέρνει το αίμα σε όλο το σώμα για να συντηρούνται οι ιστοί. Ένα δεύτερο, βραχύτερο και ανεξάρτητο δίκτυο, πηγαινει από τον δεξιό κόλπο της καρδιάς στους πνεύμονες και εκεί το αίμα αποβάλλει το διοξειδίο του άνθρακος και παίρνει όξυγόνο.

Η καρδιά επαναλαμβάνει την εργασία αυτή της συστολής και διαστολής κάθε μέρα, κάθε χρόνο, σε ώρες έρωτας και υγείας, στον ύπνο και στην έγρηγορη με σταθερότητα, θάρρος και ικανότητα, που δεν μπορεί να τα συναγωνιστεί καμία από τις ανθρώπινες εφευρέσεις.

Η τέλεια ωστόσο αυτή αντλία έχει τις παθήσεις και τις αδυναμίες της και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πρέπει το ευρύτερο κοινό να ξέρει όσο το δυνατόν περισσότερα γι' αυτήν.

Μια από τις συνηθέστερες παθήσεις είναι το έμφραγμα του μυοκαρδίου που είτε εκδηλώνεται ξαφνικά είτε

έρχεται σαν συνέπεια μιας περιόδου κρίσεων στηθάγχης που ολοένα πυκνώνουν. Ένώ όμως η συνήθης στηθάγχη προκαλείται από μια ένταση προσπάθειας και σταματά όταν παύση και αυτή, το έμφραγμα παρουσιάζεται σχεδόν πάντα σε στιγμή αναπαύσεως και συχνά την ώρα του ύπνου. Πρώτα έρχεται ένας πόνος έντονος, άφορητος. Μοιάζει με τον πόνο της στηθάγχης, που ο ασθενής τον γνωρίζει ήδη. Αλλά τώρα δεκαπλασιάζεται και απλώνεται σε όλο τον θώρακα. Ο ασθενής περιγράφει τον πόνο σαν αβάσταχτο, λέει πως νοιώθει σαν κάτι να στρίβει μέσα του, σαν μια φωτιά που τρώει τα σωθικά του. Και τον ύφισσεται ανάλογα με τον χαρακτήρα του. Άλλοτε μένει ήσυχος, τεταμένος, με φαινομενική απάθεια, άλλοτε θυθίζεται σε ένα είδος νάρκης και όταν συνέρχεται λίγο, το πρόσωπό του είναι κατάχλωμο και ιδρωμένο. Άλλοτε πάλι βρίσκεται σε αδιάκοπη ανησυχία αναζητώντας μάταια μια θέση, μια στάση που να τον ανακουφίζει.

Ο πόνος κρατά αρκετές ώρες, κάποτε μία ή δύο ημέρες. Υποχωρεί βαθμιαία δίνοντας τη θέση του σ' έναν πόνο ελαφρό που σιγά-σιγά χάνεται. Πολύ συχνά η κρίση συνοδεύεται από πεπτικές διαταραχές, έμετους, πόνους, διάρροια. Δύο συμπτώματα παρουσιάζονται σταθερά: πρώτα απ' όλα η πτώση της αρτηριακής πίεσης και μάλιστα αν ο ασθενής είχε προηγουμένως υψηλή πίεση. Το δεύτερο σύμπτωμα είναι ο πυρετός που εμφανίζεται 24 - 48

ώρες αργότερα με κυμαινόμενη διάρκεια και σημασία.

Η κρίση του έμφραγματος του μυοκαρδίου μπορεί να προκαλέσει τον θάνατο, είτε άμεσα είτε έπειτα από μερικές ημέρες. Η θνησιμότητα μιας τέτοιας κρίσεως είναι δύσκολο να καθοριστεί: φαίνεται πάντως πως ένα ποσοστό 10% πλησιάζει την πραγματικότητα. Ο θάνατος μπορεί να προκληθεί από διάφορους λόγους. Καμιά φορά η νεύρωση του μυοκαρδίου είναι τόσο έκτεταμένη και σοβαρή, ώστε η καρδιά έχει καταστραφή στο μεγαλύτερο τμήμα της και δεν μπορεί να εκτελέσει τις συσπασίες της. Έτσι ο θάνατος είναι κατά κάποιον τρόπο «δικαιολογημένος». Άλλες φορές όμως η μικρή έκταση της κατεστραμμένης καρδιάς είναι κατά κάποιον τρόπο «δικαιολογημένη» γιατί η καρδιά έχει σχετικά μικρή ζώνη που μπορεί να εκτελέσει τη λειτουργία της. Μένει ακόμη αρκετό τμήμα υγιούς μυός για να εξασφαλιστεί ο θάνατος σε τέτοια περίπτωση ή ότι η έσχατη «δικαιολόγητος». Φαίνεται ότι η έσχατη της περιωρισμένης νευρώσεως, κάποιος πόνος, ή νευροφυτική διαταραχή προκάλεσαν μία αιφνίδια έκταση των δυνάμεων του οργανισμού με αποτέλεσμα ένα ισχυρό σόκ. Η αρτηριακή πίεση χάνεται και δεν μπορεί να μετρηθεί. Άλλες φορές ο θάνατος έπεται μετά από μία αιφνίδια παύση της καρδιάς, που προηγείται ή ακολουθεί μια φάση με πολύ ταχείς χτύπους που το σημείο έναρξεώς τους καθορίζεται με το ηλεκτροκαρδιογράφημα. Στους ασθενείς αυτούς έχει κανείς την εντύπωση ότι θα άρκοσε κάτι λίγο για να πεθάνει και η καρδιά τον φυσικό της λειτουργία της για πολλά χρόνια.

Εύτυχώς στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν συμβαίνουν τα παραπάνω ατυχήματα και με τα σύγχρονα θεραπευτικά συστήματα πλήρως φραγμα του μυοκαρδίου υποχωρεί πλάγια. Για να έπουλωθεί βέβαια πλήρως ο τραυματισμός του μυοκαρδίου χρειάζεται απόλυτη και παρατεταμένη ανάπαυση. Στο τέρμα της αναπαύσεως όταν ο ασθενής αρχίζει να σηκώνεται και δραστηριοποιείται, και γι' αυτόν λόγο, μπορούν οι γιατροί, έπομένους μήνες, να συνεχίσουν να μετρήσουν τις συνέπειες του έμφραγματος.

Οι συνέπειες αυτές είναι ποικίλες. Οι 85 ασθενείς στους 100 μπορούν να εργαστούν και πάλι και πάνω από τους μισούς είναι σε θέση να συνεχίσουν την παλιά τους δουλειά. Σε μερικούς άλλους φαίνεται πως το έμφραγμα δεν άφησε ίχνη. Υπάρχουν μάλιστα ανά-

λοι ασθενείς ικανοί να κάνουν μεγάλες πορείες. Σε άλλους μένουν κρίσεις στηθάγχης σπάνιες ή ενοχλητικές και άλλοτε τόσο συχνές, που δυσκολεύουν το περπάτημα. Άλλοι ασθενείς παθαίνουν κλασική καρδιακή ανεπάρκεια. Το παρθένο σε όλα αυτά είναι ότι η σοβαρότητα τους συχνά παρουσιάζεται άσχετη με την τοπική έκταση της βλάβης.

Το έμφραγμα του μυοκαρδίου μπορεί να φέρει πολλές επιπλοκές: μία απ' αυτές είναι ο σχηματισμός στο έσωτερο των κοιλωμάτων της καρδιάς θρόμβων που μπορούν να προκαλέσουν έμβολες, και φλεβίτιδες των κάτω άκρων. Καμιά φορά η χαλάρωση του καρδιακού μυός καταλήγει σε ρήξη της καρδιάς με άμεσα σοβαρά αποτελέσματα. Άλλες φορές το χαλαρωμένο τμήμα μαζεύεται και δημιουργεί το ανεύρυσμα της καρδιάς. Θα νόμιζε κανείς πως μια τέτοια παραμόρφωση θα ήταν μια άμεση απειλή για τη ζωή του ασθενούς. Ωστόσο, οι καρδιολόγοι έχουν παρακολουθήσει ανθρώπους με ανεύρυσμα καρδιάς που αντιστοιχούσε σε μια μεγάλη τσάντα που συνεχίζουν τη ζωή τους σχεδόν κανονικά για πολλά χρόνια.

Μια σοβαρή απειλή είναι οι ύποπτες που παρουσιάζονται στα 30% των περιπτώσεων και συχνά πολυάριθμα έπειτα από το αρχικό έμφραγμα. Τα προγνωστικά σε μια ύποπτη είναι βέβαια πιο σοβαρά, παρά στην πρώτη κρίση αφού το όργανο ήδη πάσχει. Αλλά και εδώ η αντίδραση της καρδιάς συχνότατα μάς καταπλήσσει. Τα παρατηρούμετα ανέλπιστα θεραπεύονται με έμφραγμα του μυοκαρδίου εξαρτάται σε μεγάλη έκταση από τη θεραπευτική αγωγή που εφαρμόζεται.

Οι στεφανιαίες αρτηρίες και τα κύρια παρακλάδια τους αγκαλιάζουν το επάνω μέρος της καρδιάς σαν στεφάνι. Από τα αγγεία αυτά και από το δίκτυο των μικρότερων αρτηριών που ξετρεφεί τον καρδιακό μυ.

Σε περίπτωση παθήσεως των στεφανιαίων τμημάτων του αρτηριακού δικτύου προκύπτει στένωση ή έμφραξη και έτσι ο ανεφοδιασμός της καρδιάς μειώνεται. Ένα τμήμα του καρδιακού μυός μπορεί να νεκρωθεί από έλλειψη τροφής με αποτέλεσμα το όργανο να εξασθενήσει. Αν δημιουργηθεί γρήγορα ένα μεγάλο έμφραγμα το αποτέλεσμα μπορεί να είναι μοιραίο.

Για τον λόγο αυτό οι ειδικοί καρδιολογικοί προσπαθούν να βρουν αποτελεσματικές μεθόδους για να ξεπεραστεί η έλλειψη τροφής από το τμήμα που πάσχει ή καρδιά σε περίπτωση παθήσεως της στεφανιαίας. Η δημιουργία της Νέας 'Υπέρτασης έκανε πριν από λίγο καιρό άνα-

κοινώσεις σχετικές με την εργασία που γίνεται πάνω σε μια ριζικά καινούργια μέθοδο. Πρόκειται για μια προσπάθεια θεραπείας με έκτινες Χ, με την ελπίδα ότι έτσι θα ενισχυθεί η παροχή αίματος.

Η μέθοδος αυτή άρχισε να δοκιμάζεται σε ώριμους ασθενείς. Έρευνες δύο ετών με πειράματα σε 200 σκύλους έδειξαν ότι υπόσχεται πολλά, ο-

ΠΟΡΦΥΡΗ ΗΤΤΑ

«Αν θά νικήσουμε, αν θά νικήθουμε

Αδιάφορο

Η μάχη θά συντελεστή σ'α' Ηλύσια

*με των ωραίων μας πολεμιστών τις παρα-
(τάξεις*

τά εμβλήματά μας τα χρυσά

*τις σάλπιγγές μας που θά ήχσουν σ'α'
(οὐράνια.*

Για αίματα;

Για πτώματα;

Γι' απώλειες;

Στα εξάισια παροράματα των εποχών

αυτά μονάχα οι δειλοί τὰ κρύνουν...

ΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

πως λείει ο δρ 'Ιβαν Μπαρονόφσκυ, καθηγητής της χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια.

Άλλες μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν για να αυξηθεί η ροή αίματος στην καρδιά ασθενών με σοβαρή πάθηση της στεφανιαίας, απαιτήσαν χειρουργική επέμβαση. Στην απλούστερη μορφή της χειρικήσεως ο χειρουργός ανοίγει τον θώρακα του ασθενούς και το περικάρδιο που περιβάλλει την καρδιά. Έπειτα ρίχνει επάνω στον έκτεθειμένο καρδιακό μυ άπαστειρωμένο τάλκ. Η λειτουργία της καρδιάς απλώνει το τάλκ πάνω στην επιφάνειά της και την έρεθίζει. Σκοπός της μεθόδου αυτής είναι να ανοίξουν αρτηριακές διόδους με τον έρεθισμό και να μπορέσουν μερικές αρτηρίες του περικαρδίου να βοηθήσουν στον έφοδιασμό του καρδιακού μυός.

Σε μια άλλη χειρουργική επέμβαση κλείνουν επίτηδες μια γειτονική αρτηρία με την ελπίδα ότι η ροή του αίματος θα στραφεί προς την καρδιά, ή προσπαθούν να ενώσουν άλλα αίμοφώρα αγγεία με το σύστημα των στεφανιαίων αρτηριών.

Σε όλες αυτές τις μεθόδους υπάρχει το μειονέκτημα ότι ο ασθενής με την εξασθενημένη ήδη καρδιά υπόκειται στην ταλαιπωρία μιας επέμβσεως.

Οι ειδικοί θεώρησαν ότι οι ακτινοβολίες στην καρδιά θα μπορούσαν να υποκαταστήσουν την έγχυση γιατί οι ακτίνες Χ είναι γνωστό ότι μπορούν να προκαλέσουν έρεθισμό και γιατί η ακτινοβολία μπορεί να προκαλέσει διαστολή των τριχοειδών αγγείων, των μι-

κροσκοπικών άκρων αίμοφρων αγγείων του κυκλοφοριακού συστήματος.

Η έρευνα ωστόσο έπρεπε να προχωρή πολύ προσεκτικά γιατί η ακτινοβολία σε μεγάλη δόση μπορεί να προκαλέσει θάνατο των ιστών. Το είδος αυτό της θεραπείας δοκιμαζόταν τώρα για πρώτη φορά.

Κατά τα πειράματα προκάλεσαν τεχνητές καρδιακές κρίσεις σε σκύλους. Οι στενώσεις της στεφανιαίας ανάλυγες με κείνες που προκαλούνται φυσικά στους ανθρώπους, δημιουργήθηκαν τεχνητά στους σκύλους.

Οι χειρουργοί εισήγαγαν στη στεφανιαία αρτηρία σκύλων που χρησίμευσαν για πειραματόζωα, πλακίδια από πλαστική ύλη που έχει την ιδιότητα να διαστέλλεται όταν υγραίνεται. Έτσι η αρτηρία στην αρχή στενέψε και αργότερα έκλεισε εντελώς. Με τον τρόπο αυτό πλησίασαν πολύ την κατάσταση στενώσεως της στεφανιαίας αρτηρίας του ανθρώπου, όπου λιπώδεις πλάκες στην αρχή στενεύουν και αργότερα κλείνουν εντελώς τη διόδο του αίματος.

Οι σκύλοι μιας ομάδας υπέστησαν ακτινοβολίες προτού γίνει η τεχνητή στένωση της στεφανιαίας. Οι σκύλοι μιας δεύτερης ομάδας δεν πέρασαν από προηγούμενη θεραπεία με ακτίνες Χ. Τα πειράματα έδειξαν άμεσα ότι οι σκύλοι που είχαν υποστεί ακτινοβολίες παρουσίαζαν πολύ μεγαλύτερη ικανότητα να επιζήσουν μετά τις προσβολές από ό,τι οι σκύλοι στους οποίους δεν είχαν γίνει ακτινοβολίες. Η πρώτη έκθεση για τα πειράματα αυτά δημοσιεύτηκε πριν από ένα χρόνο στα Πρακτικά της 'Εταιρίας Πειραματικής Βιολογίας και 'Ιατρικής.

Κατά τις έρευνες που συνεχίστηκαν, χρησιμοποιήθηκαν διάφορα συστήματα για να μετρηθεί η αύξηση της κυκλοφορίας του αίματος στην καρδιά των σκύλων και να συγκριθεί πόσοι καρδιακοί ιστοί είχαν καταστραφή από τις τεχνητές προσβολές στους σκύλους που είχαν υποστεί ακτινοβολίες, και πόσοι σε κείνους που δεν είχαν κάνει ακτινοβολίες. Η σχετική ανακοίνωση έλεγε ότι μία μεγάλη συγκριτική αύξηση της κυκλοφορίας παρατηρήθηκε στους σκύλους που είχαν κάνει ακτίνες Χ.

Αν η θεραπεία του δρ Μπαρονόφσκυ αποδειχθεί όρθη, θα αποτελέσει όρόσημο στην ιστορία της 'Ιατρικής. Όπως είναι φυσικό η μέθοδος του προκαλεί ζωντανό ενδιαφέρον. Μέσα σε δυο χρόνια μόνον 10% από τους σκύλους που δεν υπέστησαν ακτινοβολίες άνθεξαν στις καρδιακές προσβολές ενώ 45-48% από εκείνους που είχαν υποστεί ακτινοβολίες επέζησαν.

Η θεραπεία με ακτίνες Χ είναι άνοδυνη και δεν παρουσίασε κανένα δυσάρεστο επακόλουθο.

—Y. BOUVRAIN & H. M. SCHMECK

(Τοφ Philippe)

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Τὸ ξενοδοχείο «Γκενέ» μοιάζει μὲ στρατώνα. Τέσσερα χαμηλά κτήρια γύρω ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ αὐλὴ. Μαῦροι πηχαιοέρχονται καὶ περιποιοῦνται τὶς πρασιές μὲ ἀργές καὶ ράθυμες χειρονομίες καταδίκων. Στὸ κατώφλι κάθε εἰσόδου κάθονται χοντρές ἀραπίνες. Φλυαροῦν μὲ μιὰ σοφὴ βραδυτύτητα. Ποῦ καὶ ποῦ, μιὰ ἀπ' αὐτές, πέφτει κατὰ γῆς σιγογελῶντας. «Ὅταν φτάνη κανένα ἁμάξι παραμερίζουν καὶ σωπαίνουν. Βγαίνει πάντα κάποιος θυμωμένος λευκὸς ποῦ φωνάζει γιὰ μιὰ στιγμὴ χειρονομώντας, ζητᾷ τὸ διευθυντὴ κ' ἐξαφανίζεται, ἐνῶ γύρω του σβήνουν τ' ἄρρωστημένα χαμόγελα ποῦ εἶχαν ἐτοιμάσει γιὰ χάρι του, οἱ μαῦροι. Οἱ κηπουροὶ ξαναγυρίζουν τρεῖς-τρεῖς ἢ τέσσερις-τέσσερις γιὰ νὰ μαζέψουν ἓνα μαραμένο λουλούδι καὶ νὰ θυμηθοῦν γιὰ ποῖο λόγο βρέθηκαν ἐκεῖ. Οἱ καμαριέρες ἀρχίζουν καὶ πάλι νὰ κινοῦν τὰ χονδρά ρόδινα χεῖλια τους. Ὁ οὐρανὸς εἶναι πλημμυρισμένος ἀπὸ ἓνα τρεμουλιαστὸ φῶς ποῦ τυφλώνει δίχως νὰ φωτίῃ. Θαρρεῖς καὶ τρέμει ἀνάμεσα στὰ κάγκελα τοῦ παραθύρου. Κάποιο ἀρπαχτικὸ ποῦλι στριφογυρνᾷ ἀδιάκοπα, δίχως τὸ παραμικρὸ παίξιμο τῆς φτερούγας του...

Και όμως πρέπει να βγῇ κανείς. Πρέπει να δῇ τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα. Δὲν μπορεί νὰ μένῃ πάντα στὸ κρεβάτι του, μπροστὰ στὸ παράθυρο μὲ τὰ κάγκελα καὶ νὰ κοιτάζῃ τὸν οὐρανὸ νὰ σῇ-
νεται...

Πρέπει... 'Η λέξη δὲν ἔχει πιά νόημα καὶ τοῦ κάκου ἀναζητᾷ κανεῖς σ' αὐτὴν τὴν παλιά της δύναμη. Ὑπάρχουν πάντα αὐτὲς οἱ προστακτικὲς ποὺ τὶς ἐπαναλαμβάνει κάποια συνήθεια. Ὅμως τώρα τὶς χωρίζει ἕνα χάος ἀπὸ τὰ κινητήρια κέντρα, γι' αὐτὸ καὶ μένεις ἐξαπλωμένος στὸ κρεβάτι σου, λογαριάζοντας τὰ καθήκοντά σου. Σὲ λίγο ὅμως, τὰ καθήκοντα αὐτὰ γίνονται πολὺ παράξενα. Τί σημαίνει ἂς ποῦμε χάσιμο τοῦ καιροῦ; Δὲν εἶναι παράλογο νὰ ἐβῆς νὰ δώσης στὸ κάθε λεπτὸ τὴν ἀξία του, νὰ θέλῃς νὰ τὸ ἐκμεταλλεῖσῃς, νὰ ἐξαντλήσῃς κάθε σταγόνα τῆς αἰνιγματικῆς του οὐσίας; Τὸ λεπτὸ δὲν ὑπάρχει, ὅπως δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ ὥρα. Τὸ λεπτὸ δὲν ὁδηγεῖ πιά στὸ ἐπόμενο λεπτό, δὲν σοῦ ξεφεύγει. Ἡ Εὐρύππη, βρίσκειται πολὺ μακριά.

Παρ' ὅλα ταῦτα, θγαίνω νὰ δῶ τὴν
'Αντὶς Ἀμπέμπα.

Ἡ πόλη σκαρφαλώνει ἡ βουλιάζει
πάνω στὶς πλαγιὲς τῶν λόφων. Εἶναι
διπλῇ. Ὑπάρχουν σύγχρονες ἀρτηρίες
ὅπου στὰ πλάγια τους, γιὰ νὰ ποῦμε
τὴν ἀλήθεια, βρίσκει κανεὶς μερικά σπι-

τια. Ἀνάμεσα στὰ σπίτια ὅμως ὑπάρ-
χουν, μέσα στὴν καρδιά τῆς πρωτεύου-
σας ἐκτάσεις θαμνοφυτεμένες. Πέρα
ἀπ' αὐτὲς τὶς μεγάλες βομβαρδισμένες
λεωφόρους, ὅπου ἀργοκινούνται μερι-
κὰ αὐτοκίνητα, δὲν ὑπάρχουν παρὰ ἀ-
φρικανικά χωριά χαμένα μέσα στοὺς
εὐκαλύπτους. «Ὅλα εἶναι μακριὰ, πολ-
λὺ μακριὰ» μᾶς λέει ὁ ἀξιωματικός, ὁ

υπεύθυνος για τή μικρή ομάδα τή στρα-
τωνισμένη κοντά στο ξενοδοχείο. Οί
στρατιώτες αὐτοί προσταθεύουν τὸ
«Γκενέ», οί ληστές εἶναι ἄφθονοι καὶ
παλληκαράδες. Ὅπως στὰ παραμύθια,
τριγυρνοὺν κοντὰ στὶς πύλες τῆς πολι-
τείας καὶ παραμονεύουν τὸ θῦμα τους
στὶς δημοσίαις προτιμούντας τὸ μοναχι-
κὸ ταξιδιώτῃ ποὺ διάζει τὸ δῆμα του
γιατὶ τὸν πῆρε ἡ νύχτα. Ἐπειτα εἶναι
καὶ οἱ ὕαινες. Ἀλλὰ ὁ κίνδυνος εἶναι
μακρὰ καὶ οἱ φρουροί μας πλῆττον.
Γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὴν ὥρα, ἓνα λεβεντό-
παιδο ἀκούμπισμένο στὴ σκοπιά του,
πλέκει γιὰ τὴν ἀγαπημένη του ἓνα που-
λόβεο ἀπὸ ροζ μαλλί.

Τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα εἶναι πολυ-
ἀριθμα. Ὑπάρχει ἕνα υπερμοντέρνο λε-
ωφορεῖο, ἀλλὰ ἔχει φύγει κιόλας. Ὑ-
πάρχουν καὶ δίτροχα κάρρα ποὺ τὰ σέρ-
νουν μικρὰ ἀλογάκια μὲ στικτὸ δέρμα.
Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ τὰ «συλλογικά»
ταξί, Φιάτ βαμμένα μπλέ. Μυρίζουν ὁ-
μως ἄσκημα καὶ τὰ παράσιτα εἶναι
ἐπιφοβὰ. Συνάντησα ἕνα γεροντάκο
σταχυόχρωμο, ποὺ φοροῦσε ἕνα κοστού-
μι λιλὰ. Μοῦ εἶπε πὼς ἀγαποῦσε πο-
λὺ τοὺς Γάλλους καὶ πὼς τὸν καιρὸ τοῦ
αὐτοκράτορα Μενελίκ ἡ ζωὴ ἦταν ὡ-
ραία. «Ἐφτανα ἐκεῖ μὲ καθυστέρηση ἐ-
ξήντα χρόνων! Βρίσκει κανεῖς καὶ τα-
ξί ἰδιαίτερα. Οἱ βίδες καὶ τὰ ἐλατήρια
ἔχουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ σύρματα καὶ
σπάγγους. Ὡστόσο κάνουν τὴ δουλειά
τους. Ὁ κόσμος κἀνουν τὴ δουλειά
να ἄλλο λόγο: Οἱ ὁδηγοὶ εἶναι ἀπέν-
ταροι καὶ δὲν τοὺς κάνουν πίστωση πα-
ρὰ μόνον σὰν δεῖξουν τὸν πελάτη. Δὲν
προλαβαίνετε καλὰ καλὰ νὰ μπήτε, καὶ
τὸ ταξί τραβᾷ γραμμὴ σὲ μιὰ δενζι-

ναντλία. Ὁ βενζινᾶς σᾶς ἐξετάζει κα-
λὰ καλὰ κι ἂν τοῦ γεμίσετε τὸ μπε-
νζέι πέντε λίτρες βενζίνα σὸ δοχεῖο.
Μονάχα ποὺ οἱ ἀντλίες αὐτές εἶναι σπα-
νιες καὶ ἂν τὸ αὐτοκίνητο πάθῃ καμιά
βλάβη στὰ μισὰ τοῦ δρόμου, ὁ δὲ
γὸς σᾶς κάνει μιὰ σκηνή ποὺ δὲν εἶναι
δυνατὸν ποτὲ νὰ προβλέψετε ποὺ θὰ
καταλήξῃ. Καλύτερα νὰ πᾶτε μὲ τὰ πό-
δια.

Ἡ λεωφόρος εἶναι φυτεμένη με
καλύπτους. Ἐδῶ οἱ ἐπαύλεις ποιοῦν
μέ τις ἐπαύλεις τῶν δικῶν μας προσπι-
πών. Ἐδῶ κατοικοῦν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀν-
μεσα στὶς ὑπηρετίους καὶ τοὺς φρουρο-
τους. Ἡ συνοικία ἔχει κιόλας τελεῖται.
Πιὸ πέρα δὲν ὑπάρχει τίποτε. Λάσπη.
να τέλμα, πάλι λάσπη, ἕνα ψόφιο ὄλογο
ποὺ θάρθουν ἀπὸψε νὰ τὸ φάνε οἱ ὄν-
νες, ὕστερα ξανὰ λάσπη. Τὰ πέρα παλ-
αὐτὰ εἶναι μυστήριον. Εἶναι πάρα πολ-
λά, τὰ συναντᾷ κανεὶς παντοῦ. Καὶ εἰ-
μῶς ἡ περίοδος τῶν βροχῶν δὲν κρα-
τᾷ παρὰ μερικὲς ἐβδομάδες. Ἐχεῖ τὰ
βρέξῃ μῆνης τώρα. Ἡ φύση ἔχει τὰ
μυστικὰ της. Πρέπει νὰ ἔχη καὶ τὰ σπῆ-
βολὰ της.

Λιγος κόσμος. Οί Αιθίοπες
κάποιο μεγαλείο. Πανύψηλοι και λιγ-
έχουν τή συνήθεια νά βαδίζουν
τώντας κάτω από τīs μασχάλες κι ανα-
μεσα στīs ώμοπλάτες ένα μπαστούνι
Τό παράστειμά τους είναι τέλειο. Τά γυ-
μνά τους πέλματα κολλοῦν πάνω στ
σκυρόστρωμα καί οί λεπτές τους πε-
μες ἔχουν τὸ βῆμα τοῦ ἀκούραστου
ριπατητῆ. Βλέποντάς τους νὰ τραβῶν
τὸ δρόμο τους, κουνώντας τὰ μπράτσα
τους, θυμάσαι ζούγκλα, ἀπὸ δέντρα
κεῖνες τīs μεγάλες ἐκτάσεις. Ἡ ἀλήθεια
δὲν περνᾷ κανένας δρόμος. 300.000
εἶναι πῶς γιὰ ἓνα πληθυσμὸ 300.000
ψυχῶν, ἡ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἔχει ἑκατ-
ἑξὶ φορὲς πλεονεκτήματα ἀπὸ τὸ Παρίσι.
Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι κακοκτισμένοι
μὲ ὑπόλοιπα στολῶν, μὲ χακὶ ποικί-
σα καὶ χακὶ κοντὰ παντελόνια - περι-
σέματα τοῦ ἀγγλικικοῦ στρατοῦ ἢ λα-
ρα ἀπὸ τὸν ἰταλικό. Ὅποιοι τοὺς βλέ-
πει νὰ περπατοῦν σὲ ομάδες μὲ γρήγο-
ρὸ βῆμα, θὰ ἔλεγε πῶς πρόκειται γιὰ
στρατὸν σὲ πορεία.

Οι γυναίκες είναι μικρόσω-
καμωμένες και μοιάζουν μεταξū
Τυλίγονται σ' ένα άσπρο πανί, στο
σμένο με νήματα μπλε ή πράσινα, που
μιά άκρη του φτάνει ως το κεφάλι
Τά μαλλιά τους, άνασχηκωμένα σ'
είδος στέμματος στην κορφή του
φαλιού, είναι σκεπασμένα με μιά δια-
φανή γάζα θαμμένη πράσινη, ρόδι,
Βλέπεις κανείς κι άλλες κομωμένες
χωρίζουν τα μαλλιά σ'ε πληθος φοι-
κοιτσάδικα και που κάνουν καμιά
το θύμα τους να μοιάζει φαλακρό.

Σ τὸ μέρος αὐτό, ἐνὰ
πολὺ δύσκολα. Θὰ ἔλεγες πὺς
εἶναι προδότης. Σοὺ φεύγει νὰ
πνεμόνια, ἡ καρδιά ἀρχίζει
δυνατὰ τὸ κεφάλι νὰ ῥαλίζεται. Τότε

Ἐκλογὴ

ξένος στηρίζεται σ' ἓνα τοῖχο καὶ περι-
μένει ξανὰ ν' ἀνασάνῃ. Αἰτία εἶναι τὸ
ὕψος: 2.800 μέτρα.

ἰσχυροῦσθε γὰρ ὅτι οὐκ ἐπιδρομεῖτε
 τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας εἶναι πολὺν
 παρὰ τὴν ἀλήθειαν. Ὑπῆρξαν Αἰθίοπες Φαραῶν
 οἱ ἐπὶ ἑνὶ αἰῶνι βασιλεύσαντες ἐν
 ἧτις οἱ Αἰθίοπες πρὸς τοὺς σημερινούς,
 ἡ μήτις στήν Αἴγυπτον ἔδιναν τὴν
 οὐρανὸν αὐτῇ· ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐ-
 πέντε αἰῶνες ἡ βασιλεία τῆς Χατσεψούτ
 ἐστὶν ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπισκοπῆς
 τῆς μακρινῆς τῆς γειτόνισσας, τῆς βασιλείας
 τοῦ Πούντ, δηλαδὴ τῆς Αἰθιοπίας.
 Οἱ δύο γυναῖκες δὲ γνώρισαν ποτὲ ἡ
 μία τὴν ἄλλη. Ἀλλὰ ἡ Αἰγυπτία ἀγα-
 πώτερος ἐλάχιστα τὴν ἀδελφὴν τῆς, τὴν ζή-
 λῳ πορτραῖτό ποὺ παράγγειλε μὴ ἀφάν-
 τιστον μοχθηρίαν νὰ τῆς χαράξουν πᾶν
 τοῖχους τοῦ ναοῦ τῆς· Ἡ βασι-
 λεύσα τοῦ Πούντ παριστάνεται μὲ τὴν
 βασιλείαν ὁπίσθια!

«...μονο! Στους δρόμους της Άν-
να θα παραμορφωμένα όπισθια της
βασίλισσας του Πούντ. Πάνω στη μέση
οι Αιθιοπίδες κουβαλούν μαδιές
οι στήνες. Τα πηγάδια είναι μακριά,
οι στήνες είναι βαρείες. Το άπότηλε-
μα είναι αυτή ή τρομερή παραμόρφω-
ση. Στην Αιθιοπία λένε συχνά την ό-
μορφη «τρεχούμενο νερό».

ὁ ἥλιος εἶναι ἐκδικητικὸς. Κολλᾷ στὸ
 ἄστρο καὶ τὸ τρώει σὰν παράσιτο. Ἡ
 Μεσογείος εἶναι μακρυὰ. Πάνω στὸν
 οὐρανὸν, δὲν ἀστράφτει μιὰ ἀλήθεια, μὰ
 ἕνας πυρετός. Κι ὅμως ὁ οὐρανὸς εἰ-
 ναι ὠραίος, χλωμός, λὲς καὶ θὰ λιπο-
 τῇσιν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀραιὸ καὶ
 ἀπαφρῆς φυλλωσιὲς τῶν εὐκαλύπτων.
 Ἐνὰ ὑπόστεγο ἀπὸ πράσινο ξύλο, ζω-
 οποιούμενα, φράχτες. «Ὅλα εἶναι λίγο ἐ-
 λειψήματα, σὰν αὐτὸ τὸ μίγμα τῆς
 τεχνητῆς καὶ τῆς μελαγχολίας ποὺ κα-
 τὰ τὴν καρδίαν τῆς πρωτεύουσας
 εἶναι ἡ γενικὴ διάθεσις τῶν ἀν-
 ὀρθόδοξων, ποὺ ἐκφράζεται ἀρκετὰ καλὰ
 ἐν τῷ ἔθῳ ἢ ἀπὸ λάσπη, ἄσπρων ἢ
 ἄσπρων, μ' ἓνα μόνον πάτωμα καὶ μιὰ
 ἀνταρδιακὴ πόρτα, ἀθέατη πίσω ἀπὸ ἓνα
 περσικὸν ἢ ἀπὸ ψάθα.

...τη λεωφόρο, στο κέντρο της πλα-
...Λέων, ύψωνεται ένα παράξενο τέρας:
...του 'Ιούδα. Έχει λαιμό κα-
...τη μυτική και λείπια ψαριού. Θυ-
...τισσας του Σαθά εκείνη επίσκεψη της
...να τον Σολομώντος και ξεκίνη-
...βρή. Καθώς μάς ξέκανε
...μαζί πολλές φιλοσοφικές
...κι απ' αυτές γεννήθηκε ο

Μενελίκ ὁ Α΄, ἰδρυτὴς τῆς δυναστείας τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Χαϊλὲ Σελασιέ. Ὅλοι οἱ αὐτοκράτορες ἔχουν τὸν τίτλο «Λέων τοῦ Ἰούδα» σ' ἀνάμνηση τῆς μακρινῆς τους καταγωγῆς. Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ λεοντάρὶ ἀπὸ μετόπιν, μισὸ καμηλοπάρδαλη καὶ μισὸ ψάρι, εἶναι ἀνυπόφορο.

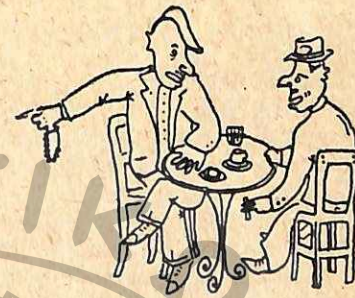
Πάνω στο δρόμο μας βρίσκεται ένας τρελλός. Φωνάζει κάτι. 'Από την άκρη του στόματός του τρέχει ένας ρόδινος άφρός. Τὰ ρούχα του είναι κουρέλια. Κάνει χειρονομίες απειλητικές, αρπάζει μιὰ πέτρα, τὴ σφεντονίζει σ' ἕνα αὐτοκίνητο, φτύνει καὶ φεύγει γουρλώνοντας τὰ μάτια καὶ μουγκρίζοντας. 'Ανασάινουμε. Οἱ τρελλοὶ ἔχουν μέσα τους τὸ Θεό καὶ τὰ χειρότερα καμώματά

τους είναι ιερά. Τὸ νὰ θελήσῃ κανεὶς
νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χτυπήματά τους
εἶναι μιὰ ἱεροσυλία ποὺ τὸ πλῆθος δὲν
ἀνέχεται. Εὐτυχῶς ὁ ἅγιος ἄνθρωπος
δὲ μᾶς εἶδε.

Τὸ κέντρο τῆς πολιτείας, κράτησε τὸ ἰταλικό του ὄνομα: πιάτσα. Ἐδῶ δρίσκει κανεῖς ἓνα μοναδικὸ μνημεῖο: δημόσια ἀποχωρητήρια μοντέρνας κακογουστίας ποὺ εἶναι μαζί καὶ διδλιοθήκη. Τὸ «σουπερμάρκετ» εἶναι γιουγκοσλάβικο, ὁ ράφτης Ἑλληνας, ὁ γυνὴ Ἀρμένης. Τὰ καφενεῖα εἶναι ἰταλικά. Ἔχουν μέινει ἀρκετοὶ Ἰταλοί. Μισοῦσαν τὸ φασισμό ἀλλὰ ποῖος μπορεῖ ποτὲ νὰ σιχαθῇ τοὺς Ἰταλοὺς; Κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς κρύφθηκαν σὲ φιλικὰ αἰθιοπικά σπίτια. Ἄλλοι σφάχτηκαν.

«Καλά, υπάρχουν ακόμη συμμοριτές ;»
«Όχι βρέ αδελφέ! Τουρίστας είναι !!»

μίτες καὶ καμένα χόρτα, οὐρανός που πρασινίζει ἔτοιμος νὰ δεχτῇ τὸν ἥλιο, ὅλα μᾶς παραμονεύουν καὶ μᾶς καταρώνται.

Ἀφήνουμε τὸ δρόμο καὶ μαζί του αὐτὴν τὴν πορεία που φέρνει ἀντιμέτωπο τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ ζούγκλα. Ὁ ὁδηγός μας εἶναι ὑπέροχος. Δὲ διστάζει ποτὲ ἀνάμεσα στὶς χίλιες διακλαδώσεις τοῦ Δέλτα τῆς ἄμμου που ἀπλώνεται μπροστά μας. Καταφέρνει καὶ γλιστρά μὲ τὸ ἀμάξι ἀνάμεσα σ' ἕνα κεραυνοβολημένο γυαλιστερό δέντρο, ἴδιο σκελετὸ προϊστορικοῦ τέρατος καὶ ἕνα ἄλλο, ἀκόμα πιὸ ἀπειλητικό, που τὸ φύλλωμά του μοιάζει μὲ ἑκατομμύρια πελώριες σκοῦρες κάμπιες. Ἀφήνει πίσω του μιὰ τερμιτοφωλιὰ ὕψους δύο μέτρων καὶ χύνεται σὲ μιὰ πλατειά, πορτοκαλόχρωμη ἑκταση, σκεπασμένη μὲ βαρεῖα, βελούδινη σκόνη.

Ὅλοι σωμαίνουμε. Κρατοῦμε τὴν ἀνάσα μας. Οἱ θόρυβοι, οἱ μυρωδιές κι αὐτὸ ἀκόμα τὸ φῶς μᾶς λένε πὼς ἔχουμε γλιστρήσει ἔξω ἀπὸ τὴν ἐνθρωπότητα καὶ πὼς ἐδῶ βασιλεύει ἡ δολοφονικὴ ἀθωότητα τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς δημιουργίας. Οἱ ἡλιαχτίδες ἀγγίζουν τὴν ἐπιφάνεια τῆς λίμνης Κόκα. Ἡ λίμνη ἀστράφτει τόπους τόπους, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπο μένει σκοτεινὸ καὶ τὰ χρυσάφια τοῦ ἡλίου δὲν φαίνονται νὰ ταραζοῦν τὴ σιωπὴ που τὴν κατοικεῖ. Μαντεύεις ἄθελα ἕνα δάσος ἀπὸ φύκια που σιγοφέρνουν ὑπάκουα στὴν κίνηση τῶν βαθειῶν ὑδάτων. Κεῖ κάτω κοιμούνται τὰ ψάρια μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχα. Πάνω στὴ μαυροκίτρινη λάσπη, κυλινδρικές ὀπές μαρτυροῦν γιὰ τὸ πέρασμα ἐνὸς ἵπποπόταμου. Μπήκε στὴ λίμνη, ἀργοκίνητος καὶ γελοῖος, τέλεια ἀδιάφορος γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ πράγματα που τὸν συγκινοῦν. Στὰ πόδια μας κυλᾷ μιὰ πέτρα. Μᾶς τὴ σφεντόνισε κάποιος μπαμποῦνις ἴσως γιὰ νὰ γελάσει, ἐπειδὴ μᾶς πέρασε γιὰ μασκαρμένες μαϊμούδες. Ἰσως πάλι ἡ παρουσία μας νὰ τὸν ἐνόχλησε. Κοιτάξτε τον: Εἶναι καθισμένος στὴν κορφή αὐτοῦ τοῦ δέντρου καὶ ἡ μαῦρη του σιλουέττα προβάλλει πάνω σ' αὐτὸ τὸν οὐρανὸ που ἄφησε κιόλας τὸ πράσινο ἀναζητῶντας τὸ γαλάζιο. Ὁ μπαμποῦνις ἔχει τὴ στάση τοῦ «Στοχαστῆ» τοῦ Ροντέν, μὲ τὴ διαφορὰ πὼς τὸ χέρι που στηρίζει τὸ βαρὺ κεφάλι, τὸ ξύνει κιόλας κάπου κάπου. Αὐτὰ τὰ στριγγὰ γέλια που ἀκούγονται εἶναι κάτι ἄλλοι, γκρίζοι πῖθηκοι μὲ μακρυὰ μέλη που παίζουν, πλησιάζουν νὰ μᾶς δοῦν καὶ χάνονται γρήγορα μέσα στὶς φυλλωσιές.

Ὁ ἀέρας εἶναι γεμάτος θορύβους, κραυγές, καλέσματα καὶ ἴσως ἴσως καὶ παράπονα που δὲν τὰ καταλαβαίνουμε. Ἡ φύση μιλάει ἐδῶ μεγάλωφωνα. Ἀνάμεσα στὶς τρίλλιες, τὰ σκουξίματα, τὶς κραυγές καὶ τοὺς ψιθύρους, ὁ λόγος δὲν ἔχει καμιά θέση. Οἱ φωνές μας, τὰ λόγια μας, μᾶς φέρνουν ἀηδία. Αὐτὸς ὁ

θορύβος ἰστίων παρατημένων στὸ ἔλεος τοῦ ἀνέμου που μᾶς ξεκουφαίνει, δὲν εἶναι παρὰ ἕνα κοπάδι ἀγριόπαπες ἢ ἀγριόχηνες που τραβοῦν, σὲ πυκνὸ σχηματισμό, πρὸς ἕνα ὠρισμένο σημεῖο. Ποιὰ ὁμως ἀπ' ὅλες ξέρει τὸ μυστικὸ τοῦ δρόμου, ποιὰ ἀποφασίζει; Βρισκόμαστε ἐδῶ σ' ἕνα κόσμο ὅπου τὸ κάθε τι εἶναι μυστήριο. Ἀνάμεσα στὶς καλαμιές, ἕνας σκεπτικὸς πελαργός. Ἰσως τὸ καλοκαίρι νὰ τὸν δῆτε στὴν Ἑλβετία ἢ στὴν Ἀλσατία. Δέκα πουλιὰ σηκώνονται καὶ τ' ἀνοίχτὰ τοὺς πτερὰ εἶναι μιὰ κυανὴ ἀστραπὴ που λυώνει τὸν ἀέρα καὶ χάνεται. Ὁ ἀέρας! Ἐχει μιὰν ἀσύγκριτη δροσιά. Εἶναι κι αὐτὸς καινούργιογεννημένος! Ἀνάμεσα στὰ δέντρα φιλοδρέχει ἡλιοφῶς που σχηματίζει ρόδινα τέλματα πάνω στὰ ξέφωτα. Νὰ ἕνα κοπάδι μαϊμούδες που φεύγουν.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς πρώτης τούτης ἡμέρας τοῦ κόσμου ἔρχεται. Σπρώχνει μερικά βουβάλια μὲ γυαλιστερὸ πετσὶ που βουτοῦν ἀργὰ ἀργὰ μέσα στὸ νεφρίτη τῆς λίμνης ἢ ἀναταράζουν τ' ἀντιφεγγίσματα καὶ τὶς φλέβες τοῦ ἡλίου πάνω στὸ νερό. Ὅταν ὁμως ὅλα ἡσυχάσουν, τὸ φῶς θὰ ξανακλείσῃ γύρω ἀπὸ τὸ ἀκίνητο κοπάδι που σθῆναι τὴ δίψα του. Ὁ βοσκὸς δὲ φοράει παρὰ μονάχα ἕνα κιτρινισμένο πανί στὴ μέση του. Ἡ λόγχη που δαστᾷ, φαίνεται ἐλαφριά καὶ χαριτωμένη μέσα στὸ χέρι του. Στηρίζεται στὸ κοντάρι. Τὸ μαῦρο του δέρμα λαμποκοπᾷ κάτω ἀπὸ τὶς ἀχτίδες που διαπερνοῦν τὶς φυλλωσιές. Μᾶς κοιτᾷ. Καὶ ξαφνικά μᾶς χαμογελά.

Πανὰ ἡ ζούγκλα. Σταθήκαμε μπροστὰ σὲ τρεῖς ὑψωμένες πέτρες. Ἐδῶ εἶναι οἱ τάφοι τῶν μεγάλων ἀρχηγῶν τῆς φυλῆς τῶν Ἀρούσι. Γιὰ νὰ τραβήξουν τὰ φίδια που πρέπει νὰ τοὺς φρουροῦν, οἱ πιστοὶ γεμίζουν μὲ γάλα τὶς κοιλότητες τῶν λιθαριῶν γύρω ἀπὸ τοὺς τάφους. Ὁ ἥλιος εἶναι ψηλά. Ὁ ἀέρας που ἦταν τὸ πρωτὶ τόσο δροσερός, ἔχει τώρα βαρύνει ἀπὸ σκόνη. Ἀνοίγουμε τὰ κουτιὰ τῆς μπύρας.

Ἐνας θόρυβος, θόρυβος ἀνθρώπων που σέρνονται. Πάνω στὸ κόκκινο χόρτο ἀστράφτουν πρόσωπα, μάτια μᾶς κοιτάζουν. Παντοῦ, φτάνει ν' ἀνοίξης

ΑΝΟΙΞΗ

Ἡ παρουσία τῆς νύχτας ἀπλώνει μιὰν αἰσθησὴ ἀνπαρξίας καὶ συνθέτει πικρὲς ὀπτασίες. Ὑστερα ἔρχεται τὸ ἀχνόγελο τῆς [ἀνοιξης] καὶ ἡ ψυχὴ παίρνει τὸ δρόμο τῆς γιὰ τοὺς κόσμους τῶν ἀστρῶν.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΡΤΕΜΑΚΗΣ

ΡΕΑΛΙΣΜΟΙ...

ἕνα κουτὶ κονσέρβα γιὰ νὰ ξεπεταχτοῦν, ἄγνωστο ἀπὸ που, ἀπληστοὶ ἄνθρωποι. Θέλουν τὸ κουτί. Εἶναι ἕνα ἐργαλεῖο που μπορεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ φυτὸ, τὴ χύτρα. Εἶναι ἕνα δοχεῖο γιὰ τὸ νερό. Τὸ πουλοῦν, τὸ ἀγοράζουν. Αὐτὰ τὰ κουτιὰ που θὰ τοὺς πετάξουμε εἶναι ἡ μοναδικὴ δικαιολογία τῆς παρουσίας μας. Χάρη σ' αὐτά, μᾶς θεωροῦν χριστιανούς καὶ ὠφελίμους.

Ἐνα ἐγὼρι ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος μας κρατώντας στὸ χέρι ἕνα κουτί. Ὁ ξεναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μὲ τὰ μαλλιά περμαγεμένα, νὰ στὸ πρόσωπο, μᾶς κοιτάζουν. Ὁ ξενναγός μας δὲν τὸ καταλαβαίνει. Στὴν Ἀφρική, οἱ γλώσσες ἀλλάζουν καὶ ἕνα ἑκατὸ χιλιόμετρα. Φαίνεται νὰ μᾶς εὐχαριستῇ καὶ νὰ μᾶς καλῇ στὸ καλὸ τοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦμε ἄφοβα. Εἴμαστε ὠπλισμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄγριοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ξέρουν τί εἶναι ἕνα κουτί. Δυὸ κοπέλλες ντυμένες μὲ κουρέλια, γεμάτες λίγδα, μ

ΠΕΘΑΝΕ ΣΑΝ ΚΥΡΙΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

του CARTER DICKSON

Περίληψις από τα προηγούμενα :
Αυτό που στην αρχή νόμισαν για αυτοκτονία της Ρίτας Γουαινστάιν και του έραστου της Μπάρρυ Σάλλιβαν είναι εγκλημα όπως αποδεικνύουν διάφορα στοιχεία και κυρίως το όπλο, που βρίσκεται ο δικηγόρος Γκραϊντς στο δρόμο, γυρίζοντας τα μεσάνυχτα στο Λύνκομπ. Η συζήτηση με την κόρη του Γκραϊντς, τη Μόλλυ, στο σπίτι της, δεν δίνει άλλο στοιχείο, παρά ότι μία μέρα είδε τη Ρίτα με κάποιον στην είσοδο ενός απομονωμένου σπιτιού, στο δρόμο του Μπέ-γκερς Μπρίτζ. Έν τω μεταξύ έρχεται ο κ. Γκραϊντς, ή Μόλλυ φεύγει και η συζήτηση συνεχίζεται ανάμεσα στον δρ. Λιούκ Κρώξλεϊ, φίλο του ζεύγους Γουαινστάιν και καλεσμένο στο σπίτι τους το βράδυ του εγκλήματος, τον αστυνομικό Κράφτ, τον Σερ Μέρριβαϊλ, φιλοξενούμενο στο Λύνκομπ από τον ζωγράφο Πάλ Φερράο και τον Στήβ Γκραϊντς. Από τη συζήτηση δεν προκύπτει παρά μία υποψία εναντίον του δρ. Λιούκ. Φεύγοντας από το Γκραϊντς με το αυτοκίνητο, αφού βρίσκονται κοντά, αποφασίζουν να μπει στο εγκαταλειμμένο στούντιο όπου η Μόλλυ είχε δει τη Ρίτα με κείνον τον άγνωστο. Όταν πλησιάζουν ακούει γυναικείες κραυγές. Σωστό ράκος βρίσκουν στο επάνω δωμάτιο την κυρία Μπέλλ Σάλλιβαν, σύζυγο του έραστου της Ρίτας. Την συνεφέρουν με λίγο κουνιά και κείνη τους λέει ότι είναι χορεύτρια στο Λονδίνο και ότι ήθελε στο Λύνκομπ για να δει τη φίλη του Σάλλιβαν.

ΣΤ'

«Ο Μπάρρυ έφυγε Παρασκευή βράδυ. Το Σάββατο βράδυ ήμουν τόσο άναστατωμένη που δεν μπορούσα να μείνω ήσυχη. Έτσι την Κυριακή το πρωί σηκώθηκα και πήρα το τραίνο. Πριν ξεκινήσω έλεγα στον εαυτό μου: «Μπέλλ, αυτό είναι ή μεγαλύτερη κουταμάρα της ζωής σου. Πώς μπορείς να πιάς σε μία πόλη, να σταματήσεις τον πρώτο τυχόντα και να τον ρωτήσεις: Με συγχωρή-τε, μήπως ξέρετε καμιά γυναίκα που είναι έρωμένη του άνδρός μου;»

«Όχι βέβαια, έχεις δίκιο.»

«Κ' έπειτα δεν ήθελα να μάθω ο Μπάρρυ πώς ήρθα εδώ. Άλλ' όταν είναι κανείς σε μία τέτοια κατάσταση, αυτό κάνει.

«Το ταξίδι Ίσαμ' εδώ ήταν φοβερό. Χρειάστηκε ν' αλλάξω τραίνο στο Έξ-εστερ και έπειτα να πάω στο Μπάρν-σταπλ. Όταν έφθασα εκεί, ανακάλυψα πώς το Λύνκομπ άπαιχε κάπου δεκατρία μίλια. Δεν υπήρχε τραίνο και την Κυριακή δεν έχει λεωφορεία. Έπρεπε λοιπόν να πάω ταξί, μ' όλο που ένας Θεός ξέρει αν μου περισσεύαν λεπτά.

«Ο σωφέρ με ρώτησε που ακριβώς

ήθελα να πάω στο Λύνκομπ. Την στιγμή εκείνη έλεγα μέσα μου: Χριστέ μου, γιατί ήρθα; Με συγχωρείτε για τη γλώσσα μου. Θα προσπαθήσω να μιλήσω σαν κυρία. Άλλα νά, έτσι ένοιωθα. Του είπα να μ' αφήσει στη μεγαλύτερη ταβέρνα και να κόψει από τον συντομότερο δρόμο. Είπε πώς ήξερε ένα σύντομο δρόμο κ' έτσι με πέρασε απ' εδώ.»

Το σκοτάδι άρχισε να πέφτει μέσα σ' αυτό το παράξενο δωμάτιο. Ο άερας ήταν ήσυχος κ' ή φωνή της λίγο διαπεραστική. Ο γέρο Μέρριβαϊλ που καθόταν έξω στο αυτοκίνητο, πρέπει να άκουγε την κάθε της λέξη.

«Η Μπέλλ Σάλλιβαν δάγκωσε τα χείλη της.

«Αυτά έγιναν την Κυριακή το βράδυ, είπατε;» την διέκοψε ο Κράφτ.

«Ναί. Ήταν οχτώμισι ή ώρα κ' έφεγγε ακόμη. Ακολουθήσαμε αυτό το δρόμο. Το αυτοκίνητο προχωρούσε με χίλια βάσανα. Πέρασαμε από δώ (στο σημείο αυτό τα μάτια της γούρλωσαν) και είδα την εξώπορτα ανοιχτή. Μέσα ήταν το άμαξι του Μπάρρυ. Το γνώρισα άμέσως από την πινακίδα με τον αριθμό, στο πίσω μέρος.»

Ο Κράφτ ανασήκωσε τα πυκνά φρύδια του.

«Το αυτοκίνητο του κ. Σάλλιβαν;» αντήχησε ή πένθιμη φωνή του. «Ο κ. Σάλλιβαν δεν είχε ποτέ του αυτοκίνητο, απ' ό,τι ξέρω, όταν έρχόταν εδώ.»

«Και βέβαια δεν είχε. Πού θα εύρισκε άλλωστε τα λεπτά; Είναι πλασιέ αυτοκινήτων. Αυτό ήταν ένα αυτοκίνητο για να κάνει τη δουλειά του, ένα δείγμα. Δεν τον άφηναν βέβαια να κάνει βόλτες μ' αυτό στο Λονδίνο και μάλιστα σε τέτοιους καιρούς που κοντεύει να χάσει και το ψωμί του, έπειδή σε λίγο κανείς δε θ' αγοράζει αυτοκίνητο. Κι αυτό ήταν που με φόβισε. Ήταν το αυτοκίνητό του. Είπα μέσα μου λοιπόν. Άφου είναι εδώ το αυτοκίνητο

του. Όμως τον πλήρωσα και τον έδωξα. Ύστερα, άρχισα να τριγυρίζω. Βέβαια, δεν ήξερα γι' αυτό το δωμάτιο, είπε κ' έδειξε γύρω της. «Το μόνο που βρήκα ήταν ή κλειδωμένη πόρτα, στο κεφαλόσκαλο. Κ' ένα βρώμικο στούντιο με πλακάκια στο πάτωμα. Και το αυτοκίνητο του Μπάρρυ μέσα στο στούντιο.

«Σπουδαίο μέρος για ραντεβούδκια, έ; Εκτός βέβαια από τούτη δική γατοφαλιά. Έρχεσαι εδώ με τ' αυτοκίνητο, το βάσεις μέσα στο στούντιο σά να ήταν γκαράζ, ύστερα κλείνεις και τη διπλή πόρτα, κι ως πότε να σε θρουν!»

Το ίδιο ακριβώς σκεφτόμουν κ' έγώ. «Τότε», είπε ή Μπέλλ, «άρχισε να σκοτεινιάζει.»

Χωρίς να το θέλη, τα μεγάλα, γκριζα, αστραφτερά μάτια της, στράφηκαν προς το παράθυρο. «Έξω, οι κορρές των δένδρων θαμπώνανε. Τίναζε τις μπούκλες των μαλλιών της και ξεστάρωσαν τα πόδια της. Το τσιγάρο της είχε σβήσει. Το πέταξε πάνω στο κά-κινο χαλί.

«Δέ μ' άρέσει αυτό το μέρος», είπε. «Μέ κάνει άνω κάτω. Θέλω ν' άκουω θόρυβο, ανθρώπους πλάι, που ν' άκου-σουν αν τυχόν και φωνάξω. Όλα φαίνονται νόντουςαν πεθαμένα, άρχισε να σκε-τεινιάζει. Τότε μου σώθηκαν και τα πα-γάρα. Άρχισα να συλλογίζωμαι το πώ-σο μακριά βρίσκόμουν από το κάθε τι

κι από τον καθένα. Δεν ήξερα τους δρόμους, δεν ήξερα που να πάω, άκού-κι αν ήθελα. Ήμουν σωστό έρείπιον. Άρχισα έπειτα να συλλογίζωμαι που ή-νον τον παλαδό τον καλλιτέχνη που έ-κοψε εδώ το λαιμό του. Σε κάτι τέτοιες στιγμές όλο και φαντάζεσαι πώς σε κά-θε γωνιά βρίσκεται κρυμμένος κάποι-ος. Δεν μπορούσα ν' άναψω με τ' όπλο του αυτοκινήτου ή να βάλω μπροστά τη μηχανή, έπειδή δεν υπήρχε λοιπόν πάνω στη μίζα. Περιπατούσα λοιπόν με-νω κάτω και πότε πότε καθόμουν. Τε-τε άκουσα κάποιον να έρχεται από το δρόμο.»

«Η περιέργειά μας, ήταν τόσο μεγα-λη, ώστε θά την είχε άσφαλώς προσέ-ξει αν δεν ήταν τόσο ταραγμένη. Ύστε-ρα, όπως φυσικά, πώς ήταν ή Μπέλλ.

«Νόμισα φυσικά, πώς ήταν ή Μπέ-λλ.» Δίστασε για μία στιγμή και δού-λωσε τα χείλη της. «Ή ίσως να ήταν ή τουλάχιστον...»

«Ο Κράφτ ξερόβηξε.

«Δεν μπορεί να ήταν ο κ. Σάλλιβαν, έ-ιπε. «Τουλάχιστον όχι το βράδυ της Κυριακής...»

«Και γιατί;»

«Δεν έχει καμιά σημασία μίς.»

ΜΑΛΜΟΕ

Είναι ένα βραδυνό παράξενο με περισυλλογή και λύπη στο Μάλμδε

Τα βήματα στους ξημους τούς δρόμους επίμονα

πάντα οδηγούν στους ίδιους κύκλους

Τα σύννεφα στον ουρανό

σκεπάζουν με τεφρήν άδιαφορία

την καθαρή τη σκέψη

Όλημερίς

μια χειμωνιάτικη βροχή

γέμισε το κανάλι μοναξιά

κι άπλωσε πάνω στις σκεπές

μεγαχολία.

Μα ήρθε το βράδυ

μ' ένα φεγγάρι άπελπισμένο

που μάχεται

για ένα κομμάτι άσύννεφου ουρανού.

Κάτι σαν ξαφνικά να καλυτέρευε

σά να έλαμψε μια ιδέα καλωσύνης.

Είναι ένα βραδυνό παράξενο

Σεχάστεικα

κοιτάζοντας στο καναλιού το βάθος

ένα φεγγάρι άπελπισμένο

και στο πλευρό μου σιωπηλό

ένα κορίτσι...

ΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ρωτήσω. Είσατε βέβαιη πώς ο άνθρω-πος που άκούσατε ήταν άνδρας;»

«Η έκφραση της Μπέλλ, φάνηκε άό-ριστα σαστισμένη. «Ε, βέβαια. Νόμι-σα πώς ήταν ο Μπάρρυ. Σίγουρα.» Ξα-νά όμως σώπασε και τα μάτια της ά-νοιξαν διάπλατα: «Μια στιγμή! Θέλετε μήπως να πητε πώς ήταν ή λεγάμενη;»

«Εγώ μόνον...»

Τώρα φαινόταν ακόμη περισσότερο φοβισμένη. «Σας παρακαλώ, κυρία μου. Δεν ήταν ή «λεγάμενη» αν αυτή ή λέξις σημαίνει εκείνο που νομίζω πώς σημαίνει. Έγώ θέλω άπλώς να ξέρω ένα πράγμα: Ά-κούσατε μόνον κάποιον να κλαίει και να περπατά, να τριγυρίζει. Δεν άκούσατε κανέναν να μιλά.»

«Όχι. Άλλ' αν δεν ήταν ο Μπάρρυ ή ή λεγάμενη, ποίος άλλος μπορούσε να είναι; Μά... τί τρέχει εδώ πέρα; Γιατί είσατε τόσο παράξενοι έσεις οι δυό;»

«Αν συνεχίσετε την ιστορία σας, ο γιατρός θα σας δώσει κι άλλο κουνιάκ.»

«Όχι, ο γιατρός δεν θα της δώσει τίποτε», είπα. «Αυτή ή κυρία δεν αισθά-νεται καλά. Πρέπει να τη μεταφέρουμε στο Λύνκομπ, να της δώσουμε τίποτε να φάει και να την φροντίσουμε κάπως.»

«Εν τάξει είμαι», επέμεινε ή Μπέλλ. «Έκαμε μιάν άόριστη γκριμάτσα με τα χείλη της, χαμογέλασε και ακούμπησε το ποτηράκι πάνω στο ντιβάνι. «Θέλω να σας τα πώ. Έπειδή ίσα-ίσα φτάνω στο σημείο εκείνο που δεν καταλαβαί-νω τίποτα, που δεν μπορώ να καταλά-βω. Το αυτοκίνητο δγήκε έξω με την ά-πισθεν κ' έβαλε μπρός. Ο δρόμος είχε τα χάλια του, αλλά έτσι που ήμουν κου-

λουριασμένη δεν με πολυείραζε. Συλ-λογίζομουν όμως τί χάλια θα είχα όταν έδβαινα από κεί μέσα. Το καπέλλο μου μάλιστα θα ήταν για πέταμα.»

«Άγγισε κάπως άόριστα το κεφάλι της με το χέρι της.

«Ύστερα δγήκαμε σ' ένα δρόμο ά-μαλό και προχωρήσαμε μίλια και μί-λια. Νομίζω πώς για ένα ώρισμένο διά-στημα άνεθήκαμε σ' ένα λόφο, αλλά δεν είμαι πάλι σίγουρη. Σε κάθε πλευ-ρά υπήρχε ένας μικρός έξαριστήρας, αλλά έγώ δεν μπορούσα να δώ τίποτε, εκτός πώς είχε λίγο φεγγάρι.»

«Έπειτα πάλι, ο δρόμος έγινε ά-νώμαλος. Κ' έκανε πολύ περισσότερο κρύο. Ένοιωθα το ρεύμα να περνά μέ-σα και να μου τρυπά τα κόκκαλα. Γιό-ένα διάστημα μου φάνηκε πώς κατεβαί-ναμε από το λόφο. Γι' αυτό ήμουν δε-βαιη από τον τρόπο με τον όποιο έπρε-πε να κρατηθώ. Ξαφνικά - έτσι - άρχί-σαμε να τρανταζώμαστε τόσο πολύ, ώ-στε το κεφάλι μου χτυπούσε στα πλά-για. Το καπέλλο μου είχε γίνει χάλια, το βέλο είχε ζαρώσει. Ή γούνα και ή τσάντα μου είχαν γλυστρήσει στο πά-τωμα.

«Ήξερα πώς δεν βρισκόμαστε πάνω σε δρόμο, γιατί άκουγα τις ρόδες να περνούν πάνω από ξερόχορτα. Κ' έπει-τα ήταν ένα είδος παγωμένης όμίχλης. Μπορούσα να την μυρίσω σχεδόν. Το αυτοκίνητο όμως συνέχισε το δρόμο του ενώ έγώ προσπαθούσα να κρατηθώ, θέ-λοντας να φωνάξω στον Μπάρρυ, όταν... το αυτοκίνητο έκοψε ταχύτητα. Ο Μπά-ρρυ - ή ο κάποιος άλλος - άλλαξε ταχύ-τητες. Ή πόρτα του αυτοκινήτου άνοι-ξε, κι άναρωτήθηκα τί έκανε - άνοιγε μια πόρτα την ώρα που το αυτοκίνητο έτρεχε. Έκλεισε όμως άμέσως σ' ένα δευτερόλεπτο, και φαντάστηκα πώς έρ-ριξε μονάχα μια ματιά. Τότε ξανάβαλε μπρός, αλλά με έξηγνα χιλιόμετρα. Κυ-λούσαμε πολύ μαλακά, σαν να γλυστρά-γαμε πάνω σε λίπος. Άλλ' αυτό δε βάστηξε πολύ έπειδή σταματήσαμε σαν κάτι να προσπαθούσε να μάς σπρώ-ξη πίσω. Ήταν σαν να βρισκόμαστε πάνω σε κρεβάτι στρωμένο με πούπου-λα και πάλι όχι και τόσο σίγουρα. Για μία στιγμή μου πέρασε ή τρομερή ιδέα πώς δεν υπήρχε τίποτε από κάτω μας. Τότε άκουσα τούς ήχους: Μικρούς, πνι-χτούς ήχους, σαν φυσαλλίδες, γύρω μας. Κ' ύστερα άκουσα ένα θόρυβο ακριβώς σαν να ρευόταν κάποιος. Ήταν ακόμη και μια μυρωδιά. Έπειτα, το αυτοκί-νητο άρχισε να βουλιάζει. Δεν κουνιόταν πολύ, αλλά το καταλάβαινες. Έφασα να βρώ την τσάντα μου - δεν ξέρω γιατί - όταν από τον έξαριστήρα, άρχισε να μπαίνει ένα πράμα γλοιώδες που άγγι-σε το χέρι μου. Ο άλλος μικρός έξαε-ριστήρας είχε πάψει να λειτουργεί κ' έτσι βρισκόμουν στο σκοτάδι. Ξαφνικά, όλόκληρο το αυτοκίνητο άρχισε να τραν-τάζεται. Το μπροστινό του μέρος, θού-λιαξε άρκετά. Οί πνιχτοί θόρυβοι γί-

«Καί τώρα πέσε να κοιμηθής» φώναξε.

«Σου λέω την αλήθεια, δεν μπορώ.»
«Όταν όμως το «σουλφονάλ» άρχισε να δρά, αποκοιμήθηκε άμέσως. Άπεναντίας, εγώ ήμουν εκείνος που δεν μπορούσε να κλείσει μάτι. Ένώ το ρολόι χτυπούσε τις ώρες, εγώ στριφογύριζα. Σέ κάθε γωνιά έβλεπα το πρόσωπο της Ρίτας. Τέλος, κατέβηκα στο ίατρείο με το νυχτικό μου, και πήρα ένα έλαφρό υπνωτικό. Όταν ξύπνησα, ήταν περασμένο μεσημέρι. Η ημέρα ήταν έξοχη κ' ένιωθα μέσα μου καινούργια δύναμη.

Όταν μάλιστα πήρα το μπάνιο μου, ήμουν σχεδόν εϋθυμος. Καθώς άκουσα, ο Κράφτ και ο Μέρριβαιλ είχαν κιόλας περάσει από το σπίτι για να δούν την Μπέλλ. Ο Μέρριβαιλ είχε σκαρφιάσει επάνω με τη βοήθεια του δεκανικιού του. Μου πάρήγγειλαν να τους συναντήσω κατά τις τρεις το απόγευμα στο «Άλεκ Γουαινράϊτ. Κατεβαίνοντας κάτω, για να πάρω ένα μάλλον καθυστερημένο πρόγευμα, είδα τη Μόλλυ Γκραϊντλ να βγαίνει από το δωμάτιο της Μπέλλ.

Απορούσα πώς ή ήσυχη και συγκρατημένη Μόλλυ μπορούσε να τὰ βγάλει πέρα με την ξένη μας. Όταν όμως της έρριξα μια ματιά ήσυχασα. Μ' όλο που το πρόσωπό της ήταν λιγάκι κόκκινο, μου χαμογέλασε.

«Είδες την κ. Σάλλιβαν; Ξύπνησε;»
«Ξύπνησε και ντύνεται», απάντησε ή Μόλλυ.

«Πώς σου φαίνεται;»
«Μου άρέσει τρομερά.» Το πρόσωπό της Μόλλυ φάνερωσε άμχανία. «Αλλά, δρ Λιούκ... Δεν νομίζετε πώς χρησιμοποιεί μια φρικτή γλώσσα;»
«Θα την συνηθίσεις, έννοια σου.»

«Και όλο περπατούσε μπροστά στο παράθυρο, χωρίς να φορά σχεδόν τίποτε πάνω της» συνέχισε ή Μόλλυ. «Ο κόσμος στο «Αμάξι κι άλογα», είχε μαζευτή στα παράθυρα και κοίταζε τόσο πολύ, τί λέω, ξελαιμιάζοταν για να βλέπη. Πρέπει να είσαστε προσεκτικός δόκτωρ Λιούκ, διαφορετικά θ' αποκτήσετε στο Λύνκομπ πολυ κακή φήμη.»

«Τώρα πιά, σ' αυτή την ηλικία;»
«Της έφερα κάλτσες» είπε ή Μόλλυ. «Το τελευταίο μου ζευγάρι μεταξωτές. Αλλά, όπως θα έλεγε κ' ή Μπέλλ, «τί διάολο;» "Α, να μην το ξεχάσω: Δεν θα πρέπει να τη συστήσουμε στον πατέρα. Ασφαλώς δεν θα του άρεση.»

«Γιατί πράγμα ήθελε να τη δη ή αστυνομία;

Το πρόσωπο της Μόλλυ συνέφιασε. «Ηθελαν να μάθουν αν είχε τίποτε φωτογραφίες του Μπάρρυ Σάλλιβαν. Είπε πώς ναί - είχε. Φαίνεται πως ή αστυνομία του Λονδίνου έψαξε στο διαμέρισμα των Σάλλιβαν εκεί, και δεν μπόρεσε να βρή καμιά.»

«Ένας ήθσοποιός και να μην έχη φωτογραφίες του;»

«Ξέρω.»

«Μα για άκουσέ με Μόλλυ! Είχα αρχίσει να συλλογίζωμαι. Πρέπει να υπάρ-

χουν ένα σωρό φωτογραφίες του στους Γουαινράϊτ. Δεν θυμάσαι; Έκείνος και ή Ρίτα, όλο φωτογράφιζαν ό ένας τον άλλον.»

«Πολύ σωστά. Οί αστυνομικοί πήγαν κ' εκεί. Και φαίνεται» — ή Μόλλυ έσφιξε τὰ χείλη της — «φαίνεται πως κάποιος έσχισε επίτηδες όλες τις φωτογραφίες του, από πείσμα. Το φαντάζεστε δόκτωρ Λιούκ; Κάποιος που να τους μισή τόσο πολύ, ώστε να καταστρέψη κι αυτές ακόμη τις φωτογραφίες;»

Πάντα θα θυμούμαι τη Μόλλυ εκείνη τη στιγμή, με το στήθος της ν' ανασαίνει βαρεία, και το φως να παιχνιδίζει με τὰ ξανθά της μαλλιά, έτσι καθώς στεκόταν μπρος στο παράθυρο.

«Κάποιος φαίνεται, τους μισούσε τόσο πολύ ώστε τους δολοφόνησε, Μόλλυ.»
«Έδειχνα μια δυσπιστία. «Ακόμη δεν το πιστεύετε;»

«Το πιστεύω. Κι αυτό θα πω στην άνακριση.»

«Όχι, δεν πρέπει!»

«Κι όμως θα το κάμω, είπα. Και τώρα άφησέ με να τελειώσω το πρωινό μου.»

Η Μόλλυ όμως δίσταζε. «Η κ. Σάλλιβαν», είπε, «δεν είναι τελείως άγνωστη και δίχως φίλους σ' αυτήν την περιοχή. Φαίνεται πως ξέρει τον Πώλ Φερράρ.»

«Ναί, υποθέτω.»

«Σε μια φρικτή γλώσσα, με πληροφόρησε πως δεν υπάρχει πιό ευχάριστος άνδρας για να τὰ «ψήση» κανείς μαζί του. Πολύ ενδιαφέρον έ; Αλλά να μου το θυμηθίτε δόκτωρ Λιούκ. Η μικρή μας φίλη θα προκαλέση άρκετά σχόλια στην περιφέρεια.»

Το πόσο τὰ λόγια της ήταν σωστά, αποδείχθηκε όταν βγήκα στον κήπο να πάρω λίγο άέρα. Ο Χάρρυ Πήρς, ο ιδιοκτήτης του πανδοχείου «Αμάξι και άλογα», βγήκε από το μπάρ του με το ύφος δικαστικού άπεσταλμένου. Ο Χάρρυ είναι μπάρμαν του παλιού καιρού, μεγαλώσωμος, και με μια τούφα μαλλιά πεσμένα στο μέτωπό του. Πριν πλησιάσει μπορούσε ν' άκούση κανείς την άνάσα του.

«Χωρίς να θέλω να σάς προσβάλω,

δόκτωρ Λιούκ, με το συμπάθειο έ; — εγώ και μερικοί πελάτες μου θέλουμε να μάθουμε τί τρέχει δώ πέρα...»

«Τί τρέχει, σχετικά με τί;»
«Πρώτα πρώτα», είπε ο Χάρρυ «αυτοί οί δυο οί φουκαράδες πήγαν κ' έπεσαν από το βράχο. Χτές, αυτός ο χοντρός κύριος έρχεται σὰ σίφουνες μέσα στο μπάρ μου και μου σπάει έντεκα πο-

τήρια της μύρας, δυο κανάτες του νερού κ' ένα σταχτοδοχείο.»

«Λυπούμαι κατάκαρδα γι' αυτό, κυριε Πήρς.»

«Όχι πώς δεν τὰ πλήρωσε δηλαδή, ο άνθρωπος είν' έντάξει!», με βεβαίωσε ο Χάρρυ, ύψωνοντας το χέρι του σὰ να ήθελε να πάρη όρκο. «Τὰ πλήρωσε και με το πάρα πάνω μάλιστα. Κι ούτε που θέλω να πω τίποτε κακό γι' αυτόν. Αλλά με το συμπάθειο δόκτωρ Λιούκ δε θέλει κανείς να πάθη τίποτε την ώρα που ετοιμάζεται να ρουφήξή το πρώτο ποτηράκι μύρας της ημέρας! Έχω δίκιο;»

«Βέβαια.»

«Ο πελάτης αναστατώνεται, να αυτό γίνεται. Κ' έπειτα σήμερα, πρωί, μια νέα κι όμορφη κοπέλα — κούκλα σωστή — βγαίνει κι άρίζεται σουτίσι στο παράθυρο του σπιτιού σου!»

«Αυτό φαντάζομαι, δεν αναστάτωση τους πελάτες σου;»

«Όχι, αλλά φούρκισε την κυρά μου, μου έμπιστευτηκε ο Χάρρυ χαμηλώνοντας τη φωνή του. «Και υπάρχουν μερικές άλλες κυράδες που σκέφτονται το ίδιο. Κάποιος πήγε και το σφύριξε και του παπάρ, στον «Άγιο Μάρκο και θα μου κουβαληθί κι αυτός εδώ για κή Νέρωνά του!»

«Ποιός;»

«Ο αυτοκράτορας ο Νέρωνας, που έπαιζε διολι ή κάτι τέτοιο, την ώρα που καιγόταν ή Ρώμη...»

«Τί τρέχει πάλι μ' αυτόν;»
«Ο Χάρρυ κούνησε το κεφάλι του μ' άπελπισία.

«Που να το φανταστή κανείς με δώδεκα σελλίνια...»

«Ναί, το ξέρω.»

«Και μια και δυο, αυτός πάει στο σινεμά, στο Λύντον. Ύστερα γυρίζει πίσω, πρώτα στο «Στέμμα» κ' ύστερα στο δικό μου το μαγαζί κι άρχίζει την παρά γι' άλλο παρὰ γι' άλλο. Λέει πως αυτό το μυστήριο, τον Νέρωνα, που είναι το πιο πρόστυχο κι ασκημο παλιόν τόμαρο που είδε ποτέ του σε ταινία.»

«Ο Ούίλλι λέει πως ήταν ένα γουρουίνι. Άκούς εκεί να ρίχνη στα λιοντάκια Χριστιανούς κι αυτός να κάθεται να κοιτάζή σὰ να μη συμβαίνει τίποτα!»

«Ναί αλλά...»

«Το παρατράβηξε τόσο πολύ, ώστε δεν ήθελα πιά να τον σερβίρω — έκανε και κάποια τσίπα επάνω μου. Κι αυτός όμως πήγε στο «Μαύρο Γάτο» κι άφηνε ό βλάκας, ο Τζο Ούίλλιαμς, σήμερα να βερεσε μια μοποτίλια ούίσκου. Σήμερα το πρωί πρέπει ναβαι τύφλα σὰ ανησυχούσα τ' όλη μέρα.»

«Στή θέση σου δεν θ' άνησυχούσα τίποτα, σ' όλο αυτόν. Θά ξεμεθύσει.»

«Αυτό λέω κ' εγώ γιατρέ.»

«Κι όσο για την κοπέλα στο σπίτι μου...»

«Ε;»

Διέκρινα άμέσως το άρπακτικό ένδιαφέρον της ματιάς του κι αυτό δεν μου άρεσε διόλου.

«Μπορείς να πäs και να πής στην κυρία Πήρς και στις άλλες κυρίες πως ή κοπέλα που είδαν ήταν ή κυρία Μπάρρυ Σάλλιβαν. Έχασε τον άνδρα της. Είναι φυσικό να έχει άναστατωθή. Και να της άρέσει να την κατασκοπεύουν. Θα τὰ πής αυτά;»

«Ο Χάρρυ δίστασε.

«Πάει καλά γιατρέ, αφού το λες εσύ. Αλλά δεν μπορείς να τους ρίξης άδικο που δεν τους άρέσουν τα καμώματα της κοπέλας. Με τον πόλεμο, κι όλ' αυτά, φαίνεται σαν μια κατάρρα πάνω μας. Μεταξύ, μας αυτό το τελευταίο ήταν μ' όλη γνώμη που την συμμερίζομαι από κάτω.»

«Ήταν ακόμη νωρίς, μόλις δύο και καί τράβηξα για το σπίτι του Άλεκ. Ο ύφρανός ήταν καταγάλανος και ή ενοχή δε μου είχε φανή ποτέ πιό όμορφη. Αλλά το σπίτι, κοντά στο «Πήδη-μα των Έραστών» φαινόταν κι αυτό γεμάτο σαν τον ιδιοκτήτη του κι άκόμα π' όλη πρασιά, ύπήρχαν ακόμη οί ζωηρές πολυθρόνες. Θυμήθηκα πως ή κοπέλα, ο Μπάρρυ Σάλλιβαν είχε μείνει να κάθεται στο βράδυ όταν άρχισε να κατέβει αυτές. Κι όμως είχαν μείνει έ-

σταμάτησα το αυτοκίνητό μου. Η κοπέλα, ή γριά υπηρέτρια, μου άνοιξε, έβαλε μέσα και με ώδηγησε επάνω. Ού και κανείς πολύ δυνατά τὰ βήματα του πάνω στο ξύλινο πάτωμα.

«Ο Άλεκ και ή Ρίτα μοιράζονταν μια μεγάλη κρεβατοκάμαρα στο πίσω μέρος του σπιτιού, με θέα προς τη θάλασσα και κάμποσον καιρό όμως, ή Ρίτα σέ ξεχωριστή κάμαρα. Έμενε σ' αυτή τὰ πίσω δωμάτια, ενώ ο Άλες μεταφέρθηκε στο μπροστινό. Αυτό το θυμήθηκα όταν τον μετέφερα στο Σάββατο το βράδυ. Τον εί-

δα τότε στο δωμάτιο της Ρίτας κ' ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

«Αν άφηνες να περάσουν τίποτε έ-κεί, τότε γι' αυτόν. Η μίς Παϊν κ' εγώ είδαμε εδω μέρα - νύχτα. Κ' έπειτα ή κυρία Γκρόβερ, ή νοσοκόμος της ήταν εκεί. Αυτή απάντησε ό-χι, ότι μπορεί να κρίνω, ούτε να είμαι ανήσυχος;»

(Συνέχεια στη σ. 54)

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ

Τα καλύτερα Σημεία και Τέρατα βραβεύονται:
50 δρχ. το πρώτο, 25 δρχ. το καθένα από τὰ υπόλοιπα

Τὰ ώραϊα κείμενα

Ζητείται Έστιάτωρ ή Μάγειρος διαθέτων όλίγα κεφάλαια δια έπέκτασιν λειτουργούσης ταβέρνας εις έξαίρετον θέσιν, ιδιόκτητος μετά τηλεφώνου και κήπου ως συνεταίρος. Παραχωρείται και επί έννοικίω...

«Νέα 2.3.60

Έστάλη από την Σταματία Ζήλη, Άθήναι

...Κατά τας άπόψεις της εταιρείας, ο άντιλυσσικός άγών καταπολεμείται και έξαφανίζεται μόνον δια του έμβολιασμού...

«Καθημερινή 11.9.59

Έστάλη από τον Γ. Βασιλάδη, Πειραιεύς

...Ο υπάλληλος των Κοινωνικών Ασφαλίσεων έν Παρισίους κ. Μάρκελος Κάγι έτών 37 μετρίας μορφώσεως, νυμφευμένος με υιόν έν έγρηγόρσει ευρισκόμενος ούδέν γνωρίζει περί ζωγραφικής, παρουσιάζει το έξαιρετικόν φαινόμενον...

«Αιγιώτης» 9.8.59

Έστάλη από την Σοφία Παπαγεωργίου, Άθήναι

Πωλείται ή ζητείται συνεταίρος δι' έπικερδή και άξιοπρεπή επιχείρησιν παρὰ την Όμόνοιαν λόγω άσθενείας.

«Τα Νέα» 19.2.60

Έστάλη άνωνύμως

...Ο κ. Ρακιντζής απέφυγε και σήμερα να άνακωνώση το όνομα του Ούγγρου. Ο κ. Ρακιντζής άνεκοίνωσεν, ότι ο Ούγγρος φυγάς όνομάζεται Ίωσήφ Χόρβας, ηλικίας 49 έτών...

«Τα Νέα» 17.2.60

Έστάλη από τον Π. Γκόζη, Άθήναι

Υπόδειγμα ρεπορτάζ

Κούρσα οδηγούμενη υπό άγνώστου παρέσυρε άγνωστον πρό του Μνημείου του Άγνώστου. Μετεφέρθη και εις... άγνωστον κλινικήν.

«Ανεξάρτητος» Τύπος» 6/2/60

Έστάλη από τον Νικ. Παπαδόπουλο, Ένταύθα

...κομμάτι τυρι κι ένα σηκωτσάκι 3-4 έτών που γύριζε με τον πατέρα της άπ' τον περίπατο...

«Καθημερινή» 12.12.59

Έστάλη από τον Γ. Βασιλάδη, Πειραιεύς

Περισσότερο από δίσκετο

1ο ΒΡΑΒΕΙΟ (ως Σημείον)

Την σπάνια γερμανική σφραγίδα με ήμερομηνία 31.2.60 μάς την έστειλε ο κ. Τ.Κ.

...Έν τώ μεταξύ ο Κυβερνήτης και ή Λαϊδή Φούτ συνεχώρησαν χθές τηλεγραφικώς το βασιλικόν ζεύγος επί τη άποκτήσει του νέου των τέκνου...

«Έθνη» Κύπρου» 20/2/60

Έστάλη από την Έλένη Ίωαννίδου, Κύπρος

...ή έν λόγω κεφαλή του έμβρύου, που είχε μέγεθος όλίγον μεγαλύτερον γρόνθου, έφερεν ότα, μύτη, στόμα, φρύδια, πέντε οδόντας και κόμην μήκους 37,50 μ.

«Καθημερινή 23.2.60

Έστάλη από τον Π. Παπαδόπουλο, Άθήναι, και από πολλούς άλλους

...Πολλοί γέροντες Τουρίσται, ηλικίας 42.000 έτών, εις Ρόδον.

«Έθνος» 22.2.60

Έστάλη από τον Γεώργ. Κανελλόπουλο, Πάτρα, και από πολλούς άλλους

...Τούτο, άλλωστε, κατεφάνη εκ του ότι ήδη έξηγνηθήσαν όλα τὰ είσιτήρια και τὰ ένα πο μείναντα θά διατίθενται μόνον εις την είσοδον της λέσχης.

«Μακεδονία» 14.2.60

Έστάλη από την Κούλα Μάρτσου, Θεσσαλονίκη

Η Άννα Μαυρουδη έτών 6 υπέβαλε μήνυσιν κατά του συζύγου της Χρ. Μαυρουδη έτών 37 άέργου ο όποιος έτέλεσε δεύτερον γάμον μετά της...

«Ελληνική Όρα» 23.2.60

Έστάλη άνωνύμως

Το παράσημον του Βρεφοκομείου διατεθή δια την έγκατάστασιν της διδλοθήκης του Δήμου...

«Καθημερινή» 2.10.59

Έστάλη από τον Μανούσο Κούνδουρο Πειραιεύς

“Άσπρα λευκά παραπετάσματα ήταν τραβηγμένα πάνω στα δυο μεγάλα παρθύρια που κοίταζαν προς τη θάλασσα. Τα παρθύρια ήταν άνοιχτά και οι κουρτίνες κινήθηκαν όταν σχηματίστηκε ρεύμα από το άνοιγμα της πόρτας. Τα υλικά του συσκευασισμού ήταν άθραα πίσω από βαρείες κουρτίνες και στόρια από κλαδωτό τσίτι.

‘Ο “Αλεκ κοιμισμένος κι ἀνασαινον-
τας μὲ μικρὲς ἀναπνοές, ἀδύνατες μάλ-
λον, ἦταν ξαπλωμένος σ’ ἓνα μεγάλο
διπλὸ κρεβάτι ἀπὸ μᾶνι κοντὰ στὸν δε-
ξιὸ τοῖχο τοῦ δωματίου. Ἡ παράξενη
μυρωδιὰ τῆς ἄρρωστης σάρκας, τόσο
γνωστὴ κι ὅμως πάντα τόσο ἐνοχλητι-
κὴ, γέμιζε τὴν κάμαρα. Τὸ φταίσιμο ἦ-
ταν τοῦ ἴδιου τοῦ “Αλεκ. Κανένα νευ-
ρικὸ σύστημα στὴν ἡλικία του, δὲν θὰ
μποροῦσε ν’ ἀνέβηξαι σ’ ἓνα τέτοιο κλο-
νισμό, ὕστερα ἀπὸ τόσο οὐίσκου ποὺ
κατέβαζε ἐπὶ χρόνια. Ἀλλὰ ὅταν τὸ
κακὸ γίνη, τὰ κηρύγματα δὲν ὠφελοῦν
πιὰ. “Επίασαι τὸ σφυγμὸ του κ’ ἔρρι-
ξα μιὰ ματιὰ στὸ διάγραμμα, στὴν ἄ-
κρη τοῦ κρεβατιοῦ. Μποροῦσα νὰ δια-
κρίνω πὼς ὁ “Αλεκ, μὲ τὸ ἓνα χερί ποὺ
ἔξειχε πάνω στὸ στήθος του, ἔξω ἀπὸ
τὰ σκεπάσματα, βαστοῦσε κάτι σφι-
χτά.

Τὸ δέριμα τοῦ χεριοῦ τοῦ ἦταν σκα-
σμένο καὶ γυαλιστερό, μὲ προεξέχου-
σες φλέβες. Ἀνεβοκατέβαινε μαζί μὲ
τὶς κινήσεις τοῦ στήθους τοῦ Ἄλεκ.
Τὸ ἀντικείμενο ποὺ κρατοῦσε στὸ χέ-
ρι τοῦ - ἀπ' ὅτι μπορούσε νὰ κρίνῃ
κανεὶς βλέποντας τὴν ἄκρη τοῦ - ἦταν
τὸ κλειδί ποὺ εἶχε πάνω χαραγμένο
τὸ ὄνομα «Μαργαρίτα», μαζί μὲ τὸν
κόμπο τῶν ἐρωτευμένων. Φαίνεται πὼς
ὁ Ἄλεκ ἔδινε μεγάλη σημασία σ' αὐ-
τὸ τὸ κλειδί.

«'Αδελφή.»

«Μάλιστα γιατρέ.»

«Βλέπετε αυτό το κλειδί στο χέρι του; Μήπως κατά τύχην ξέρετε γιατί τὸ ἀγαπᾷ τόσο πολύ, ἢ σὲ τί χρησιμεύει;»

Ἡ κυρία Γκρόβερ δίστασε πρὶν ἀπαντήσῃ. Ὑποτιθεται πὼς μιὰ νοσοκόμος δὲν ἀνακατεύεται μὲ τίς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις τῶν ἀρρώστων της. Προφανὸς ὅμως, εἶχε χῶσει τὴ μύτη της. Ὅταν κατὰλαβε πὼς ἡ ἐρώτησή μου δὲν ἦταν παγίδα, πήγχε κοντὰ σὲ μιὰ τουαλέττα μὲ τρίφυλλο καθρέπτη καὶ ἀνοίξε τὸ συρτάρι.

«Θα ἔλεγα γιατρέ, πῶς εἶναι τὸ κλει-
δι γι' αὐτὸ τὸ πράγμα» εἶπε κ' ἔδειξε
μέσα στὸ συρτάρι. «Πάλι ὁμως δὲν
ξέρω.»

Μέσα στο συρτάρι, ανάμεσα σ' ένα
ανακάταμα από διάφορα πράγματα της
Ρίτας, βρισκόταν ένα μεγαλούτσικο
κουτί, από κάποιο υλικό που έμοιαζε
μὲ ἐλεφαντόδοντο. Πάνω ἀπὸ τὴν κλει-
δαριά, ἦταν χαραγμένο μὲ χρυσὰ γράμ-
ματα τὸ ὄνομα «Μαργαρίτα», κι ἀπὸ
κάτω ἀκριβῶς ἦταν ἕνας γαλάζιος «κόμ-
πος τῶν ἐρωτευμένων».

«Τὸ σχέδιο, βλέπετε, εἶναι τὸ ἴδιο»
εἶπε ἡ κυρία Γκρόβερ.

Ἀνασήκωσα τὸ κουτί. Ἦταν πολὺ βαρὺ. Τὸ κίνησα χωρὶς ν' ἀκούσω τίποτε. Σηκώνοντάς το, ἀναταράχθηκε σκορπισμένη πούδρα μέσα στὸ συρτάρι, κι ὁ ἀέρας γέμισε ἀπὸ μιὰ ἀρωματισμένη σκόνη, τὸ ἄρωμα μιᾶς νεκρῆς ποὺμπούσε ἄλλοτε νὰ στεκόταν στὸ ἴδιο σημεῖο μὲ μένα.

Τὰ πράγματα τῆς Ρίτας μαρτυροῦσαν γιὰ τὸ χαρακτῆρα τῆς. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἓνα μικρὸ παιδικὸ γάντι. Ἕνα ἀκριβὸ ρολοῖ τοῦ χεριοῦ, χωρὶς γυαλὶ καὶ λουράκι. Ἀραχνόφανα χρωματι-

Δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ νέο σὲ μία ἐφημερίδα. Συμβαίνουν πάντα τὰ ἴδια πράγματα - ἀλλὰ σὲ διαφορετικοὺς ἀνθρώπους κάθε φορά.

TZOZEΦ ΠΟΥΛΙΤΖΕΡ

στά μαντήλια. Καρφίτσες για τὰ μαλ-
λιά, μπιγκουτί, ἄδεια βαζάκια, σωλη-
νάρια κρέμας, δελτία τροφίμων, κ' ἓνα
διαβατήριο. Ὅλα ἄψυχα καὶ σκεπα-
σμένα μὲ πούδρα.

Πήρα τὸ διαβατήριό, ποὺ ἡ φωτογραφία του ἔδειχνε τὴ Ρίτα καὶ τὸν Ἄλεκ πολὺ νεώτερους. Ὁ Ἄλεκ φαινόταν γερόδ καὶ γεμάτος αὐτοπεποίθηση, χαμογελαστός, ἀκόμη καὶ τὴ στιγμή ποὺ ἀντιμετώπιζε τὸ φωτογράφο τῶν διαβατηρίων. Ἡ Ρίτα, φοροῦσε ἕνα καπέλλο «κλὸς», κ' ἔμοιαζε συλλογισμένη καὶ ἀρελῆς. «Ὁ κάτοχος τοῦ παρόντος, συνοδεύεται ἀπὸ τὴν σύζυγόν του Μαργαρίταν Ντυλάν Γουαϊονράϊτ, γεννηθεῖσαν τὴν 20ὴν Νοεμβρίου 1897 εἰς τὸ Μόντρεαλ τοῦ Καναδά...»

“Ὅστε ἡ Ρίτα ἦταν λοιπὸν σαραντα-
τριῶν ἐτῶν καὶ ὄχι τριανταοχτὼ ὅπως
ἰσχυρίζοταν. Ὅχι πὼς εἶχε τὸ πρᾶγμα
καμιὰ σημασία. Ἔβαλα καὶ πάλι τὸ
διαδητήριον στὴ θέση του, τοποθέτησα
καὶ τὸ κουτί ἐκεῖ πού τὸ βρήκα κ’ ἔ-
κλεισα τὸ συρτάρι.

Ἡ κυρία Γκρόβερ ξερόβηχε. «Γιὰ-
τρέ, σὰς εἶπα πρὸ ὀλίγου πὼς δὲν
ἦρθε κανεὶς. Ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ λίγο ἦρ-
θε κάποιο πρόσωπο στὸ σπίτι. Ἐκαμε
μιὰ προμερὴ φασαρία μέχρις ὅτου ἡ
Μάρθα τὸν ἔδιωξε.»

«Ποιός ἦταν;»

«Αὐτὸς ὁ ἀπαίσιος ὁ Οὐίλλι Τζόν-
σον, στουπὶ στὸ μεθύσι.»

(Τὴν ὥρα αὐτή, τὸ ὄνομα τοῦ Τζόν-
σον, μὲ ἕκαμε ἔξω φρενῶν).

«Επιμένει πώς ο καθηγητής Γουαι-
νράιτ κάτι του έκλεψε», είπε η κυρία
Γκρόβερ. «Επένεινε και φώναζε, δίχως
να το κουνά από δω. Ύστερα πήγε στο
υπόστεγο του κηπουρού, στην άλλη ά-
κρη του γκαράζ. Νομίζω πώς βρήκε-

ται ακόμη εκεί και όριζει. Δεν θέλ-
σαμε να ένοχλήσουμε την άστυνομία
για κάτι τέτοιο. Δεν θα μπορούσατε
σείς να κάμετε τίποτε;»
«Καλά. Άφήστε τον σε μένα, αδελ-
φή.»

Κατέβηκα κάτω σχεδόν εν-
νοσ. Πέρασα από το λίκνινγκ ρούμ,
που με δέχτηκε το πορτραίτο της
τας με το παράξενο χαμόγελο. Πέρα-
σα κατόπιν από την τραπέζια στην
κουζίνα και κατέβηκα τα σκαλοπάτια
που ώδηγοῦσαν στο πίσω μέρος της
αύλης.

Ἀπὸ τὸ Σάββατο τὸ ἔργον
 οὐκ ἔστιν ἐργάζεσθαι. Ὡστερ
 αὐτὴ ἡ μεγάλη ἔκτασις τοῦ
 ἔργου, μαλακοὶ καὶ κοκκινωποὶ
 τὸς ἀπλωνόνταν ὥς τὸ Πήδημα
 ραστών. Ὑπῆρχαν πάντοτε ἐκεῖ
 ωμετρικὰ σχέδια τὰ καμωμένα
 κρὰ χαλίκια. Ὑπῆρχαν ἀκόμη
 χαλίκια στὴν ἄκρην τοῦ μονοπατιοῦ
 ὠδηγοῦσε στὸ Πήδημα τῶν Ἑρασ
 Μποροῦσε νὰ δεῖ κανεὶς μακρὰ, πέρα
 ἀπὸ τὴν ἄκρην τῶν βράχων. Πάντα
 βαθυγάλαζα νερὰ πού ἀστραφταν ἐν
 ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, φαίνονταν
 ἀργοκίνητο γκριζὸ ἀλιευτικό. Φυσ
 σε ἀπὸ τὴ θάλασσα μιὰ γλυκεῖα
 ρα. Μιὰ φωνὴ φώναζε:

«Έεε!»
 'Από την άριστερή πλευρά του
 τσιού, μέσα από το υπόστεγο του κρ
 πουρού, πρόβαλε ο αξιότιμος κ. Ουά
 λι Τζόνσον.

Προχωρούσε πολύ πρόωγα, πο-
μπορούσε να πη κανείς πώς πο-
νευε κάτι. Τὸ πλατύγυρο κατέλλο
ήταν κατεβασμένο ὡς τὰ φρούα
Κάτω ἀπὸ τὸ κατέλλο αὐτὸ, τὰ
τακόκκινα μάτια του ἔκαναν μιά
νερή προσπάθεια νὰ συγκεντρωθῶν
νὰ στὴ γραμμὴ τῆς μύτης του. Ἀπὸ
τὴν τσέπη τοῦ σακκακιοῦ του προβή
λε ὁ λαιμὸς μιᾶς μισοαδειασμένης
κάλας. Ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμη σὲ κα-
ποὶν ἀπόστασις, σταμάτησε, τρέλαι-
ναι ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλό του καὶ μιλῶν
δραχνά:

«Εί.. είχα τρρρρρομερρρρ
ρα.»

«Μπά;»
«Τρρρρρομερά!» τόνισε ο
κοιτάζοντας το άπλωμένο του δάχ
«Ό... όλη νύχτα. Κ... κάποιος
πλη... πληρώση γι' αύτά!»
... ο ίδιος...

«Θὰ τὴν πληρώσης
δὲν πάψης νὰ πίνης.»
Ὁ Τζόνσον ὅμως δὲν φάνηκε
νὰ πολλὴ προσοχή.

«'Ω... όνειρεύτηκα πως
θέλε να με δικάση. Κάπνιζε κι
πρόσας για...»

θέλε να με σκεφτείς κορμί
 πο τής... τής μισής κορμί
 θε του ανθρώπου με πίσσα
 νά τους κάψη. Δεν έχω ξαναδεί
 άσκημόφατσα, ούσου φίλη! Πίσσα
 ήταν αυτοί οί μπράβοι του, δικά
 μάχη με σπαθιά και κάτι μου λέει
 Σκύβει λοιπόν που λές

(Συνεχίζεται...)

18

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΣΥΓΧΥΣΗ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ : Τσιμγκάτου—Ἀργυρίου—Κα-
παϊτζή—Λιώκη—Παπαδημητρίου—Σπαθάρη

ἐξάφρεια, πού δὲν δημιουργεῖ κανόνα, πέντε - δέκα, τὸ πολὺ καλλιτεχνῶν, οἱ ὑπόλοιποι ἔχουν κλειστὴ στὸν κόσμον τους καὶ ἐργάζονται μὲ σταματημένο νοῦ, μὲ στομωμένη αἴσθησι, ξεχασμένοι στὸ τέλος τῆς δουλειᾶς τους, τέλεια ἀπληροφόρητοι, μακάριοι. Τὰ καλλιτεχνικά θεωρήματα, τὰ ὅποιαδήποτε, πού ἀκολουθοῦν εἶναι γράμματα νεκρὰ στὰ χέρια τους. Καμιὰ ἀνησυχία, κανένα μήνυμα — οὔτε καν σύγχυση στὴ δουλειά τους. Μόνο στὴν προβολὴ ὀνομάτων ὑπάρχει σύγχυση, ὅπου συμφύρονται καλλιτέχνες συνειδητοὶ μὲ ἐρασιτέχνες καὶ μὲ ὄχι. Ἄλλὰ ἂς δοῦμε τι ἐκθέσεις.

Ὁ Μπάμπης Τοιμγκάτος, πού ἐκθέ-
τει στὸν «Παρνασσό», ἔμεινε στὴν ἐπι-
τυχία, πού σημείωσε, ὅταν πρωτοπα-
ρουσιάστηκε, δέκα χρόνια πρίν. Ἡ δου-
λειά του στένεψε, τυποποιήθηκε, δέθηκε
μέσα στὰ σκληρὰ περιγράμμάτα της
ἔχασε τὴν εὐλυγισία της καὶ στένωσε
ἀπὸ κάθε αἴσθημα καὶ δροσιά. Οἱ κρι-
τικοί, πού ἔδωσαν μιὰ στεῖρα ἐρμη-

νεία στην έννοια της προσωπικότητας είναι κατά μέγα μέρος υπεύθυνοι για την άτυχια παραπολλών καλλιτεχνών μας, που είχαν κάνει ειδίωνη άρχη τη σταδιοδρομία τους. Γιατί προσωπικότης, κατά τὰ καλλιτεχνικά μας έθιμα

είναι ένα άμετακίνητο κλισέ εργασίας, που πρέπει με κάθε θυσία να κρατήσει ο καλλιτέχνης, πιστός άχρι θανάτου. Και ο Τσιμιγκάτος, κατά τὰ δεδομένα μας, έχει, δυστυχώς, προσωπικότητα.

Ὁ Κώστας Ἀργυρίου, στὴν αἴθουσα «Κνωσός», θρίσκειται μέσα στὸ πνεῦμα τῆς κλασικῆς ἀκουστέλλας. Ὁ ἄνθρωπος κατ' ἀρχὴν καὶ πολυπράγμων, πετυχαίνει καλὺτερα ἀποτελέσματα, ὅταν τὰ θέματα, ἀπὸ τὴ φύση τοῦ ἐπιβάλλεται, σὰν ρυθμός.

Ἡ Ἑλλην Καπαϊτίζη, ἐπίσης, στὸν «Παρνασσό», μᾶς δίνει ἓνα τεράστιο ἀριθμὸ ἔργων, ἀπὸ ὅπου ἀπουσιάζει ἡ χαρὰ τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκφράσεως. Τὰ πιὸ ἀξιοπρόσεκτα ἔργα της, οἱ ὕδατο-γραφίες της ἀπὸ τὰ Μετέωρα, ἔχουν μὴ πυκνότητα κατασκευῆς καὶ φωτογραφικὴ πιστότητα καὶ γλυκερότητα.

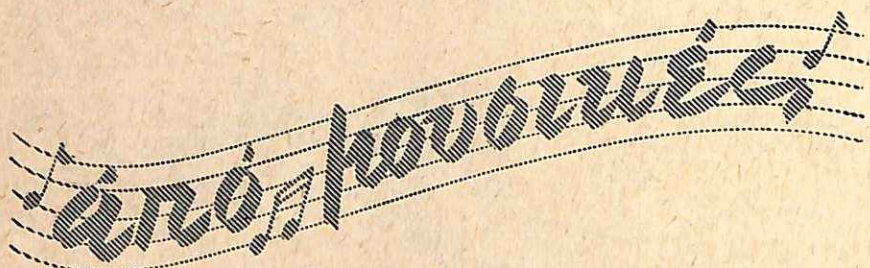
Κάποια πνευματικότητα βρίσκει κανείς στην εργασία του Έπαμ. Λιώκη που εκθέτει στο ξενοδοχείο «Νέον Άγυλίας». Γκριζοί τόνοι καὶ κηλίδες καὶ ἀπουσία ἐμψυχῶν ὄντων ἀπὸ τὰ θέματα του, εἴτε σπίτια εἶναι αὐτά, εἴτε ἀγροί, εἴτε θάλασσες, δὲν νεκρώνουν τοὺς πίνακές του. Ἐχει κάποιο ζωντανὸ πνεῦμα ἡ ἐρμηδιά του.

ΜΕ άτονη πλαστική καί χωρίς χαρακτηριστήρα οί προτομές του 'Ι. Παπαδημητρίου, στο έντευκτήριο του «Πρακταρίου Πνευματικής Συνεργασίας» (Λυκαβηττού 2). Τά κεραμικά του είναι έμπνευσμένα από τή διακοσμητική γλυπτική του 1925. Τό εύγενές ύλικό του δέν μπόρεσε ν' άποσκοπείση την άπουσία μιås πλαστικής εύρετικότητας.

‘Ο Ευγ. Σπαθάρης εξέθεσε φιγούρες του Καραγκιόζη, στην ‘Αμερικανική ‘Υπηρεσία Πληροφοριών. Μιά φορά κ’ ἔβαν καιρό, εἶναι ἀλήθεια, ὑπῆρχε ὁ Καραγκιόζης. Κουτοπόνηρος καὶ θυμώσφος, δειλὸς καὶ γενναῖος μαζί καὶ αἰώνια πεινασμένος, προσπαθοῦσε νὰ πάρῃ ὅπως – ὅπως τὴ ζωὴ του. Μὰ στὶς ἡμέρες μας ἔλειψε ὁ Βεζύρης, ἔφαγε καὶ λίγο ὁ Καραγκιόζης καὶ πέθανε. ‘Ισως ἀπὸ ἀρτηριακὴ πίεση, ἀλλὰ τὸ πιθανότερο, γιατί ἔλειψε ὁ φόβος, ἡ πείνη καὶ ἡ ἀμάθεια. ‘Η λαϊκὴ τέχνη πέθανε φυσιολογικά καὶ ὀριστικά, ἀφοῦ ἔπεσε τὸν προορισμό της κι αὐτὸ εἶναι ἕνα μεγάλο θέμα. ‘Εμεῖς προσπαθοῦμε νὰ πιστέψουμε, ὅτι ζῇ ἀκόμα, ἕνα πῶμα μὲ τεχνητὴ καρδιά καὶ μὲ ἐγκέφαλο ποὺ λειτουργεῖ μὲ ηλεκτροφόρα σύρματα, σὲ μιὰν ἐποχὴ, ὅπου καὶ στὸ μικρότερο ἑλληνικὸ χωριὸ ἀκούγεται τὸ ραδιόφωνο, παίζει ὁ κινηματογράφος καὶ κυκλοφορεῖ τὸ τυπωμένο χαρτί. Καὶ τὰ στέλνουμε καὶ στὸ ἐξωτερικὸ νὰ μᾶς ἐκπροσωπήσῃ. Αὐτὸ δεῖχνει πόσο πλαστοεῖναι πολλὰ ἐπὶ τὰ φαινόμενα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

ΣΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Εκλογή

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΑ-
ΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΙΑΝ ΗΜΙΩΡΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΜΕ
ΩΡΑΙΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥΣ

Κάθε Κυριακή στη 1 το μεσημέρι
ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

«ΕΚΛΟΓΗ ΑΠΟ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 Μαρτ. 1 - 1.30 μ.μ. Αρχίζει από το Δεύτερο Πρόγραμμα το τακτικό ήμιορο «Εκλογή από μουσικές Εικόνες» που θα προσφέρουν κάθε Κυριακή την ίδια ώρα τα περιοδικά «Εικόνες» και «Εκλογή». Στο ήμιορο θα ακούγεται ελαφρά μουσική από δίσκους, χωρίς καμιά διαφημιστική διακοπή. Στο πρόγραμμα της πρώτης Κυριακής θα ακουστούν ένα μέρος από το εξαιρετικό ρεσιτάλ που έδωσε τελευταία ο Χάρρυ Μπελαφόντε στο «Κάρνεγκι Χώλλ».

Για όσους έχουν μαγνητόφωνο ή έκπομπη προσφέρει τη δυνατότητα να αποκτήσουν μια ενδιαφέρουσα συλλογή από τελευταίους εκλεκτούς δίσκους.

Και έλεγε κανένα χωρατό για να πά-
ρη το καποστάτικο. Μ' αυτά τα λεφτά
έκαμε τη μεγάλη δρύση. Και με τα λε-
φτά των «αμερικάνων» έχτισε το σχο-
λείο.

Για τον παλιό τον Σταύρο, ούτε κου-
βέντα. Η μάνα του, γερασμένη πιά απ' τα πενήντα της χρόνια, σταυροκοπιό-
τανε για την προκοπή του γιου της. Και
μόνος της καυμός ήταν να τον παντρέ-
ψη. Άλλα εκείνος έλεγε πως δεν είναι
καιρός. Έγιναν και δεύτερες εκλογές
και τρίτες και ο Σταύρος έβγαине πρό-
εδρος συνέχεια. Ήτανε τώρα σαράντα
χρονών. Άλλα φτωχός πάντοτε. Καλλι-
εργούσε τα κτηματάκια της μάνας του,
που μόλις τους άρκοσαν για να ζή-
σουν. Εζήτησε να πάρη για γυναίκα
του την πιό φτωχιά νύφη του χωριού,
μια όρφανη, που είχε κι αυτή λίγα
στρέμματα χωράφια, λιγώτερα από του
Σταύρου. Και των δυο μαζί θα τους έ-
φταναν. Ο γάμος έγινε στο σπίτι του
γαμπρού, που ποτέ δεν είχε άκουστη
χαρούμενη φωνή από τότε που ο πατέ-
ρας του χάθηκε στην κατεβασιά εκείνης
της φθινοπωρινής νύχτας, έδω και σα-
ράντα χρόνια. Είναι περιττό να είπαμε
ότι και το γκρεμισμένο γεφύρι ξαναχτι-
στηκε επί της προεδρίας του Σταύρου.
Όσο τότε ένα ξύλινο υπήρχε στη θέση
του, που μόλις χωρούσε να περάσει ένα
άλογο με τον αγωγιάτη του.

Ο Σταύρος κέρδισε πέντε κοινοτι-
κές εκλογές συνέχεια. Στην έκπη, παρά
την πίεση που του έκαναν οι χωριανοί,
του δεν θέλησε ναβάλη υποψηφιότητα.
Είχε περάσει πια τα εξήντα. Τό πρώτο
του παιδί, είκοσι χρονών κορίτσι είχε
κάμει πια την προίκα της στής μακα-
ρίτισσας της νόνας της. Όνειρό του
Τό δεύτερο παιδί, αγόρι, άμα τέλειωσε
το δημοτικό πήγε μαθητευόμενος σ' ένα
τσαγκαράδικο στην πόλη. Ο τρίτος
ήταν να γίνη τσαγκάρης σ' ένα χωριό,
είχε γεράσει ο Γιώργης ο Μπάκας, ο
μπαλωματής. Τό τρίτο παιδί, αγόρι,
κι αυτό, αγαπούσε τα γράμματα και ή-
θελε να γίνη, λέει, γιατρός. Και ο Σταύ-
ρος Καραντέκας, έβδομηντα πέντε και
νών τώρα που μιλάμε, έζησε καλά και
είδε το κορίτσι του παντρεμένο με τή
γιό του μακαρίτη του Φανούρη, τή
στο Μπούσκα, που είχε δικό του φαρ-
γο αυτοκίνητο, είδε το δεύτερο γιο του
τσαγκάρη στην Αθήνα, και τόν τρέφει
γιό, που τόν σπούδασε ο δεύτερος,
είδε γιατρός με κλινική στην πρωτεύουσα
της επαρχίας του. Άλλ' αυτές καλά και
να πηγαίνει σ' όλους σαν επισκέπτης
Ζή με τη γριά του στο σπίτι και τή
νήθηκε και καλλιεργεί πάντα τα κλη-
τάκια του. Άμα τόν ρωτούσε για τή
παίρνει τή γερόντισσά του να πάει
καθίσουνε με τή γιό τους τή γιατρά
τάν παρακαλεί, αυτός απάντα γελάει
τας: «Άμα πάμε κοντά στο γιατρά
θ' αρρωστήσουμε. Μακριά... από γι-
τρούς!»

—Β. Α. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ζωή του Βιβλίου

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Τό γράψιμο ενός καλού λογοτεχνι-
κού βιβλίου για τή μικρή παιδί, τή
παιδί των έξη έως οκτώ χρονών, είναι ά-
πο τή δυσκολώτερα πράγματα του κό-
σμου. Τούτο, γιατί ένα τέτοιο βιβλίο
πρέπει ν' αρέσει όχι μόνο στο παιδί άλ-
λά και... στον ώριμο άνθρωπο! Πρέπει,
με άλλα λόγια να είναι ένα κείμενο αρ-
τισθητικά, ένα μικρό έργο τέχνης, το
λόγου. Ένας λεπταίσθητος τών «ώ-
ρων γραμμάτων» άνθρωπος, ο μακαρί-
της Κώστας Ουράνης, είχε δώσει μια
έξληση τής προβληματικότητας αυτής
του παιδικού βιβλίου. Υπάρχουν, έλεγε,
έναντοι που «δεν μπορούν να θερα-
πείν από τήν παιδική ηλικία». Δια-
κρίνουν έντονη τή γοητεία του «πράσι-
ου παράδεισου» του παιδικού κόσμου
και τόν αναπολούν με συγκινημένη νο-
σταλγία, σαν εξόριστοι. Η εξέγηση ο-
μως αυτή, ταιριάζει για τή βιβλία τών
δυσκολώσεων τής παιδικής ηλικίας που
γίνονται για να τή διαβάσουν οι με-
τωικοί όπως εκείνα π.χ. τή «Αριστοτε-
λίου» και «Τό βιβλίο του φίλου μου» ή
τμή σ' οί «Σκληροί Άγώνες για τή μικρή
ηλικία» τής «Ελληνικής Άλεξίου». Έδω
έχουμε με κάτι άλλο: Με τή βι-
βλίο που τή διαβάσει τή μικρή παι-
δί. Αυτό, λοιπόν, τή βιβλίο για να πε-
ρίγραφε τή λογοτεχνική έκφραση, ο-
πως είπαμε, αλλά και τή εμφάνιση
ένός κοινωνικού αγαθού. Τέ-
τοιες, βιβλία, όσο ξέρω, μόνο
έχουμε: Τό «Αλφάβητα» τών Δελγιάνη,
Α. Δούκα και Ρ. Ίμβριώτη, εικονογρα-
φούμενο από τόν έσοχο εκείνο ζωγράφο
και τήν αλησμόνητο Κεφα-
λή, τήν μακαρίτη Ζαχαρία Παπαντωνίου.
Τέτοιες, βέβαια, και έως ένα σημείο
καταβλήθηκαν, εν τώ μεταξύ, πολ-
λά άλλα, κατά τή φύση τών δυο αυτών δι-
κασίων και τή μικρή παιδί. Βέβαια, ύ-
στερα από τήν ώρα βιβλίο τής Δέ-
λτας, τήν δεν απευθύνονται στην
μικρή παιδική ηλικία, ή όποια ζη-
τά τή βιβλίο τής να εί-
ναι εμπερισταμένο από άφθονη δροσιά, ά-

πό χαμογελαστή fantaisie, να είναι λου-
σμένο σε άχτινες πραινού ήλιου. Να
είναι γραμμένο από ανθρώπους που έρ-
γάστηκαν γι' αυτό νοιώθοντας πως έ-
γιναν και οί ίδιοι παιδιά και πως παί-
ζουν με τή παιδί. Να γιατί τή βιβλία
του είδους αυτού ζητούν από τόν συγ-
γραφέα τους έντελώς ξεχωριστά προ-
σόντα. Αυτά τή βιβλία, μακριά από τή
δασκαλική διδακτικό ύφος, τή μύηση
από τής όποιες έγινε ο κόσμος αυτός,
στή δύναμη που λέγεται Άγάπη και
στή δύναμη που λέγεται Γνώση. Και
τμή τή μύηση με τή παραμύθι, τήν φαν-
τασμαγορία, τήν ποίηση, τήν όνειρο. Τή
βιβλία αυτά ξεχειλίζουν από χαρά. Με
τμή χαρά τή μύηση τή παιδί ακόμη
και στον πόνο, τόν μεγάλο αυτόν παι-
δαγωγό τών ανθρώπων που τούς μα-
θαίνει τής τέχνης, τήν ποίηση και τήν
ήθική, που τούς εμπνέει μαζί με τόν
ήρωισμό και τήν συμπόνια και που βά-
ζει μέσα στον έρωτα τή άπειρο. Και τή
του δείξουν τή δρόμο τόν πραινό, τόν
δρόμο τής ώρας του γαλατά, του καρ-
βουνιάρη, του μονάβη, για να νοιώσει,
να διαισθανθή καλύτερα, πως ο νόμος
τής εργασίας είναι ένας νόμος θεός και
πως πρέπει καθένας στον κόσμο αυτόν
να επιτελή ένα έργο. Έτσι, τή παιδί-
κι, σ' όλη του τή ζωή τή συντηρή στην
ψυχή του μια στοργική προσοχή για τή
έργα τών ανθρώπων, για τή επαγγέλ-
ματά τους... Πόσο δύσκολο, πραγματι-
κά, είναι τή γράψιμο ενός καλού βιβλί-
ου για τή μικρή παιδί και πόση ευγνω-
μοσύνη τή πρέπει να έχουμε για όσους
καταφέρνουν στην περιοχή αυτή τής λο-
γοτεχνίας να δώσουν έστω και τή σχε-
τικά πετυχημένο. Τή καλή βιβλία για
μικρά παιδί είναι πράξεις αγάπης και
πράξεις ευεργεσίας που ή άκτινοδο-
λία τους συνοδεύει τόν άνθρωπο σ' όλη
του τή ζωή...

Εχω μπροστά μου μια σειρά βιβλί-
ων για τήν μικρή παιδική ηλικία, πρό-
σφατης κυκλοφορίας, τής κυρίας Λιλές
Κυρ. Πεζοπούλου, τή «Νεράιδες», τή
«Στό Δάσος», τή «Με τ' άηδον», τή
«Ιστορίες», τή «Τίνα» και τή «Ζωγρα-
φίες». Τή πρώτο που μπορούμε να πού-
με είναι πως όλα τους ίκανοποιούν, έως
ένα σημείο τουλάχιστον, τή αίτημα τής
αισθητικής εμφάνισης του παιδικού δι-

βλίου. Έκτύπωση, σχέδια, χρώματα,
σελιδοποίηση, ίκανοποιούν. Υπάρχει σ'
αυτά ένας άερας πολιτισμού. Έδω και
σαράντα, αΐφνης, χρόνια, δεν υπήρχε τί-
ποτα πιό άγαρο από τή βιβλίο για παι-
διά... Ός προς τή περιεχόμενο, τή
των βιβλίων τής κυρίας Πεζοπούλου, τή
είχαμε να θυμίσουμε τής μεγάλες αξιό-
σεις που αναφέραμε πάρα πάνω για τή
βιβλία του είδους αυτού. Ο διδακτισμός
δεν μπορούμε να πούμε πως αποφεύγε-
ται τής περισσότερες φορές, υπάρχουν
όμως σταλαγμοί ευφροσύνης, υπάρχει
κάποια τέχνη και τάλαντο που κάνουν
καλόδεχτα και αξιοσύντατα τή παιδί-
κά αυτά βιβλία. Είναι μια καλή αρχή
τή βιβλία αυτά. Είναι ένας οίανος αγα-
θός για ένα μέλλον ώραίο του ελληνικού
παιδικού βιβλίου. Θά πρέπει να δοθή
τμή ήθικό κουράγιο στην συγγραφέα τους
όχι μόνο για να συνεχίσει τήν εργασία
της για τή μεγάλο αυτό όν, τή μικρή
παιδί, αλλά και για να αναζητήσει και
τους συμμάχους της στο πολύ δύσκολο
έργο τής ανάμεσα στους τεχνίτες του
λόγου και του χρωστήρας. Νομίζω, πως
σε τέτοιου είδους εργασία, ή συλλογι-
κή προσπάθεια επιβάλλεται. Είναι πολ-
λύ μεγάλη υπόθεση τή παιδικό βιβλίο.
Δένεται με τής ρίζες του ανθρώπου και
κατά πολλά προδιαγράφει τόν ώριμο
άνθρωπο. Άρκετά πετυχημένα άποσπά-
σματα υπάρχουν σ' όλα τή παιδικά βι-
βλία τής κυρίας Λιλές Κυρ. Πεζοπού-
λου. Σίγουρα τή «Νεράιδες» είναι τή
καλύτερο. Αυτό τή αφήγημα του «Τα-
ξιδιού στην Ίνδία» είναι ένα παραμύθε-
νιο ποιητικό άνδρυσμα. Ός προς τή
ποιήματα, τή λέγαμε πως θάπρεπε να
έχη ή συγγραφέας για υπόδειγμα τή
«Χελιδόνια» του Ζαχ. Παπαντωνίου, ως
προς τήν πυκνότητα, τή συντομία, τή
διαφάνεια, τή χιούμορ και τήν καιριότη-
τα εικόνων και μεταφορών.

—Κ. Ι. Δ.

ΜΙΑ κυρία μπαίνει σε ένα φαρμακείο
και ζητάει ένα κιλό χλωροφύλλη.

«Ένα κιλό;» ρωτάει ξαφνιασμένος ο
φαρμακοποιός. «Ποτέ δεν μου ζήτησαν
τόσο μεγάλη ποσότητα. Με συγχωρήτε
που σας ρωτώ, κυρία μου, αλλά τί τή
τμή άντετε;»

«Ω! δέ με πειράζει καθόλου να σας
πώ», λέει ή κυρία. «Τήν πίνουμε με τή
τμή. Πιστέψτε με, όταν πετύχετε τήν
ανάλογα τής, είναι έκτακτη.»

Ο φαρμακοποιός δεν έμεινε ίκανοποι-
ημένος από τήν εξέγηση, αλλά είπε
στην κυρία ότι για τήν ώρα δεν είχε
τόσο μεγάλη ποσότητα, όμως τή έφερε
τμή απόγευμα.

«Κοίμα», είπε ή κυρία, «έχω τή από-
γευμα δεν τή μπορούμε να βγώ, αλλά τή
πώ στον άνδρα μου να περάσει να τήν
πάρη γνωρίζοντας από τή γραφείο του.»

«Πολύ καλά, κυρία μου», συμφώνησε ο
φαρμακοποιός, «αλλά δεν μου είπατε—πως
τμή γνωρίσω τόν άνδρα σας;»

«Εξολοθώ», λέει ή κυρία. «Είναι
πρώτο μπόι και έχει καταγράψει μου-
στάκι!»

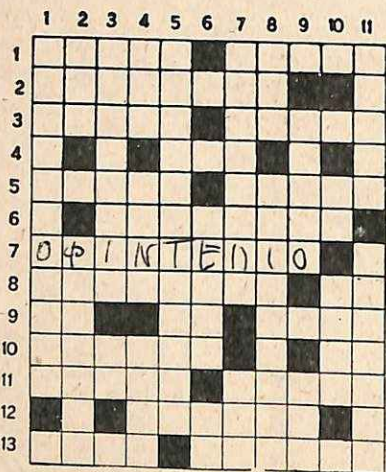
Coronet

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΕΚΛΟΓΗΣ»

Από το τεύχος αυτό η «Εκλογή» προσφέρει στους αναγνώστες της τον **ΜΕΤΑΛΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ** της, που θα περιλαμβάνει τους Διαγωνισμούς των τευχών 176, 177, 178, 179 και 180. Το σύνολο των απαντήσεων πρέπει να ταχυδρομηθῇ, το αργότερο, την 12η Μαΐου 1965, για να ανακοινωθούν τα αποτελέσματα στο τεύχος 181. Τα δώρα του Μεγάλου Διαγωνισμού θα αναγγελθούν στο προσεχές τεύχος. Θα είναι δώρα αξίας, και από κάθε άποψη ενδιαφέροντα.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Βαθμοί 14

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Διακεκριμένος σύγχρονος "Αγγλος δημοσιογράφος.— Τύπος αμερικανικών πυραύλων.
2. Αμερικανός ναύαρχος, που διακρίθηκε στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο.
3. Σύνολο ώρισμένου αριθμού προσώπων ή πραγμάτων.— Μία των Άρπυιών.
4. Κοινότης της επαρχίας Θήρας.
5. Εδώδιμος καρπός.— Σωλήν αύλακωτός στο έσωτερικό του.
6. Σύνθεσις για ώρισμένα μουσικά όργανα ή φωνές.
7. Ήρωας μουσικού έργου του Μπετόβεν (με το όρθρο του).
8. Έμπορος από την Αίγυπτο, άγωνιστής του 1821 και Φιλικός (αίτ.).— Νότα της Βυζαντινής μουσικής.
9. Γράμματα από τό... Θέρισσο.— Νησί της Γαλλίας, κοντά στις άκτές της του Άτλαντικού.— Η γενέτειρα του Μπαλζάκ.
10. Μία από τις 10 φυλές των αρχαίων

Στη σελίδα 64 δημοσιεύονται οι λύσεις του Διαγωνισμού του τεύχους 175 και τα δνόματα των επιτυχόντων και εκείνων που συγκέντρωσαν πάνω από το μισό της βαθμολογίας.

Κρατήστε τις λύσεις αυτού του Διαγωνισμού για να τις ταχυδρομήσετε μαζί με τις λύσεις των τεσσάρων επόμενων τευχών.

Αθηνών.— Ο γενάρχης των Άδιντών.

11. Μυθικός βασιλιάς του Άργους (αίτ. δημ.).— Όσο περισσότερο γεννάει τόσο πιά... τρυφερό γίνεται (γεν. δημ.).
12. Βουνό της όροσειράς του Βοΐου.
13. Ο ένας από τους έπτά σοφούς της αρχαίας Ελλάδος.— Έπιμεριστική άντωνυμία.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Το 493 μ.Χ. έκυρίευσαν όλόκληρη την Ιταλία.
2. Εκεί έγινε, από 29 Οκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου 1914, μία μάχη μεταξύ Συμμαχικών και Γερμανικών δυνάμεων.— Χαρακτηρισμός ιδεών.
3. Νόσος της άμπέλου.— Ο αριθμός των νομών της Ελλάδος.
4. Ο ύπουργός των Έξωτερικών της Κούβας, που επισκέφθηκε πριν από δύο μήνες την Αθήνα.— Στη γαλλική αυτή πόλη υπεγράφη στις 7 Μαΐου 1945 η πράξις παραδόσεως των γερμανικών δυνάμεων.— Χαρακτηρίζεται και από την συχνότητα του.
5. Και έτσι λέγεται το "Άγιον Βήμα.
6. Κέντρο κακόφημο.— Σύνδεσμος της αρχαίας.
7. Πολλοί κοιμούνται έτσι.— Ποταμός της Γαλλίας.
8. Από το όνομα του ήγέτου της Λαϊκής Κίνας.— Αρχαία χώρα της Ηπείρου, σύμμαχος των Ρωμαίων κατά τους Ίλλυρικούς πολέμους.
9. Διεθνής μουσικός όρος.— Άρθρο.
10. Από το πιάνο ή... ούρα.— Δεν είναι γάλα φυσιολογικό.
11. Σ' αυτήν συχνά κρύβεται εύφράδεια.— Είναι ή συνηθισμένη άμερικανική γραβάτα.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Βαθμοί 3

Δίπλα σε κάθε όνομα των επόμενων βουλευτών τοποθετήστε το όνομα της περιφέρειας ή όποια τους εξέλεξε στις εκλογές της 11 Μαΐου 1958.

- 1) Κ. Γιαννούσης, 2) Ήλιος Παπαηλιού, 3) Αθ. Παπαθανασίου, 4) Δημ. Κωστής, 5) Άργ. Ψάρης, 6) Λυσ. Σαραφειανός, 7) Χρ. Πιπιλής, 8) Δημ. Θανόπουλος, 9) Άναστ. Κουλαμπάς και 10) Σπ. Μαυρουκάκης.

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ

Βαθμοί 7

Ο πίνακας αυτός είναι ένας από τους ωραιότερους πίνακες του Λούβρου. Το άλλο πρόσωπο είναι ή κόρη της ζωγράφου.

Ποιά είναι ή ζωγράφος;

ΤΟ ΟΧΥΡΟ

Βαθμοί 6

Όχυρό της περιοχής Άν. Μακεδονίας κατά την γερμανική επίθεση του Άπριλίου 1941. Ο έξοπλισμός του: τρία πεδινά πυροβόλα, τρία αντιαερματικά και σαρανταοκτώ όπλοπολυβόλα. Η φρουρά του: 27 αξιωματικοί και 772 όπλίται. Διοικητής του: ό ταγματάρχης Γ. Δετοράκης.

Παρ' όλες τις επιθέσεις του 105ου Μικτού Γερμανικού Συντάγματος και παρ' όλους τους συνεχείς βομβαρδισμούς οι υπερασπιστάι κράτησαν το όχυρό μέχρι την συνθηκόλογηση της Ελληνικής Στρατιάς της Μακεδονίας.

Όταν ό ταγματάρχης Γ. Δετοράκης παρουσιάσθηκε στο γερμανικό στρατηγείο, ό Γερμανός στρατηγός τιμώντας την γενναϊότητα που επέδειξε ή φρουρά του του άπένειμε τιμές με ένα Λόχο Πεζικού.

Ποιά είναι το όχυρό αυτό;

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Βαθμοί 5

Γεννήθηκε το 1886 στο Μεσολόγγι. Από έβγαλε το γυμνάσιο στη γενέτειρά του σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου. Άντι να δικηγορήσει έγινε συμβολαιογράφος. Σ' όλη του τη ζωή έμεινε κλεισμένος μέσα στο συμβολαιογραφείο του πνιγμένος στα χαρτιά. Η μόνη του διέξοδος ήταν ή ποίηση. Αφοσιωμένος στον δημοτικισμό ήταν από τα στελέχη του Νουμά. Τίς επιστημονικές του μελέτες τις γράφει στην καθαρεύουσα, τις φιλογλικές όμως όπως και τα ποιήματά του στη δημοτική. Πέθανε το 1957 στην Αθήνα.

Ένα του ποίημα είναι το εξής:

Δειλινό του χειμώνα
στης Αθήνας τη γλύκα.
Η άγκαλιά του ελαίωνα,
ή Ακρόπολη, ή Πνύκα.

Ένα φώς, ένα θάμπος,
χαυσορόδινα κρήνα,
ό χλωρόσπαρτος κάμπος,
τά ιερά, ή Σαλαμίνα.

Μά ή ψυχή μου γερμένη
μες στην πίκρα του αιώνα
τέτοια γλύκα προσμένει
μ' έναν άγριο χειμώνα.»

Ποιάς είναι ό ποιητής και ποιός ό ποιήματός του αυτού;

Από το
1881

έως σήμερα, πάντα και παντού

ΚΟΥΦΕΤΑ ΓΩΓΟΥ

Καταστήματα Γώγου, Καλαμιώτου 12

Τηλ. 24-965

ΛΥΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

(Τεύχος 175)

Παρακαλούνται αυτοί που συγκέντρωσαν το σύνολο της βαθμολογίας να παρευρεθούν την προσεχή Πέμπτη, 17 Μαρτίου 1960, στις 12 μ. στα γραφεία της «Εκλογής» όπου θα γίνει η κλήρωση για την διάθεση των 15 βραβείων μας.

Η κλήρωση του Διαγωνισμού του τεύχους 174 ήταν η εξής: 5 ΠΡΩΤΟΙ 1) Γεώργιος Ανδρούτσος, 2) Κική Λιάσκου, 3) Ντίνα Αποστολοπούλου, 4) Κατερίνα Τριανταφυλλάκη, 5) Σταυρούλα Παπαγεωργίου. 5 ΔΕΥΤΕΡΟΙ: 1) Ν. Πίππας, 2) Γ. Ανεστόπουλος, 3) Εύδοκία Λεκάκου, 4) Σπύρος Σπηλιόπουλος, 5) Καίτη Ρούσσου. 5 ΤΡΙΤΟΙ: 1) Αντώνιος Μάης, 2) Πολυτίμη Χαρίτου, 3) Λένα Καρφαρέντζου, 4) Αλίκη Κοντσέ, 5) Αλίκη Ψαρρού.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ Συγκέντρωσαν το σύνολο της βαθμολογίας

1) Αικατερίνη Αντωνοπούλου - Φωκίανος Νέγρη 29. 2) Γεώργιος Ανδρούτσος - Παλαιολόγου 6 - Χαλάνδρι. 3) Νέλλη Βρεττά - Στουρνάρα 57. 4) Κατίνα Βλαχοχρήστου - Σάμου 31 - Ήλιούπολις. 5) Ιάκωβος Δεκαβάλλας - Παρνασσού 2. 6) Ρόζα Δεκαβάλλας - Στουρνάρα 57. 7) Φρόσω Δεκαβάλλας - Στουρνάρα 57. 8) Φαίδρα Δημητρίου - Αιγέας 34. 9) Ε.Ν. Ζαφειρίου - Μαραθώνος 169 - Καστρί. 10) Εριέττα Ν. Ζαφειρίου - Καραμανλάκη 5 - 3ο Διαμέρισμα. 11) Μαρία Κλαουδάτου - Λήμνου 76. 12) Ανταλένα Κλαουδάτου - Λήμνου 76. 13) Ν. Κυριακού - Ιμβρου 21. 14) Λένα Καρφαρέντζου - Ιδίων 15. 15) Ματθίλη Κιάππι - Πάτμου 23. 16) Αν. Κόκλας - Αθήναι. 17) Ιουλίτσα Λεούση - Στουρνάρα 57. 18) Τασία Λεβαχίδου - Αθανασίου Διάκου - Ήλιούπολις. 19) Κατίνα Λιπαρδή - Ανδρούτσου 139 - Πειραιεύς. 20) Σπύρος Μπίκος - Μπίκου 6 - Ήλιούπολις. 21) Νίκος Μελάς - Κηφισίας 31. 22) Ιωάννης Μαρκάτος - Πάφου 8. 23) Νικήφορος Πιζάλης - Χαλάνδρι. 24) Ελένη Παπαοικονόμου - Κεφαλληνίας 35. 25) Μαίρη Πλασκασοβίτου - Κεφαλληνίας 72. 26) Ιωάννης Σάρακας - Αγ. Παρασκευής 111 - Χαλάνδρι. 27) Ηλέκτρα Τσάλα - Ιμβρου 21. 28) Χάρυλαμπος Τραϊφόρος - Μοσχονησίων 15. 29) Πολυτίμη Χαρίτου - Χαρίλ. Τρικούπη 93. 30) Λία Παλλίδα - Μαυρομματαίων 29.

Για λίγους μόνο βαθμούς

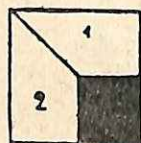
1) Γ. Ανεστόπουλος, 2) Ντίνα Αποστολοπούλου, 3) Κώστας Βαρβιτσιώτης, 4) Αλίκη Κοντσέ, 5) Μαρία Λιάσκου, 6) Αντώνης Μάης, 7) Αγγελική Παπαδοπούλου, 8) Σταυρούλα Παπαγεωργίου, 9) Π.Α. Πετυχάκης, 10)

Νίκος Πίππας, 11) Φώτιος Σακκάς, 12) Κική Σεργίου, 13) Τζένη Σπηλιοπούλου, 14) Γεώργιος Τουλής, 15) Κατερίνα Τριανταφυλλάκη, 16) Ανδρέας Φωτόπουλος, 17) Αλίκη Ψαρρού.

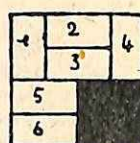
Πάνω από το μισό της βαθμολογίας

1) Ανδρέας Αναγνωστάκης, 2) Μαίρη Βάρθα, 3) Απόστολος Βυζάντιος, 4) Μαίρη Γιατράκου, 5) Νίνα Δασκαλοπούλου, 6) Κωντίνος Κεφαλληνός, 7) Κλέων Μαυρίδης, 8) Ρένα Μαυρίδου, 9) Ισμήνη Παλίδου, 10) Δημήτριος Παπαδόπουλος, 11) Καίη Παπαχρήστου, 12) Τζίμης Πρατίνος, 13) Μίμης Χειμώνας και 14) Γιάννης Χριστάκης.

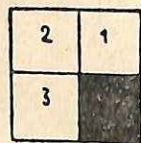
Σε ίσα μέρη

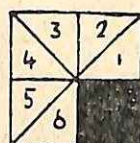
1

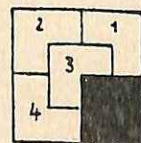
5

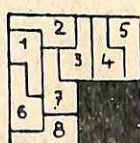
2

3

4

6

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ 2. ΡΟΥΣΦΕΤΙΑ 3. ΝΥΧΤΕΡΙ — ΓΑΔ 4. ΤΑΦΗ — ΒΕΡΑ 5. ΘΕΑ — ΝΕΡΩΝ 6. Ε. Κ. (Ευάγγελος Καλαντζής) — ΦΕΣΙ — ΜΝΑ 7. ΣΤΟΥΡΜ — ΟΠΗ 8. ΟΥΡ — ΕΡΡΕ 9. ΑΖΑΣ — ΤΑΜΕΙΑ 10. ΣΩΛΤ (Λαίηκ Σίτυ) — ΜΩΡΑ 11. ΣΑΛ — ΘΑΝΗ — ΝΟ 12. ΙΕΡΑΠΟΛΙΣ 13. ΝΤΑΛΙ — ΑΣΙΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΟΡΝΙΘΕΣ — ΑΣΣΕΝ 2. ΙΟΥ — ΕΚΤΟΖΩΑ 3. ΝΥΧΤΑ — ΟΥΑΛΛΙΑ 4. ΟΣΤΑ — ΦΥΡΣΤ — ΕΛ 5. ΠΦΕΦ — ΕΡ — ΗΡΙ 6. ΝΕΡΗ — ΣΜΕΤΑΝΑ 7. ΕΤΙ — ΝΙ — ΡΑ — ΑΠΑ 8. ΤΙ — ΒΕ — ΟΡΜΑΘΟΣ 9. ΜΑΓΕΡΜΠΕΡ — ΛΙ 10. ΑΡΩΝΗ — ΙΩΝΙΑ 11. ΑΔΑΝΑ — ΓΑΜΟΣ.

Κρυπτογράφημα

Όπως φαίνεται τα ραδιοκύματα και το ραντάρ ασκούν ηλεκτρικές και μαγνητικές επιδράσεις στα μόρια. Οι δυνάμεις αυτές είναι ιδιαίτερα έντονες στα δύο άκρα κάθε ατόμου και τείνουν να κινηθεί γύρω από τον άξονα του σαν πυξίδα που αναζητεί τον βορρά.

Ο ποιητής

Το ποίημα είναι «Το ρόδο και η δροσιά» του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Ο σοσιαλιστής

Είναι ο Φερδινάνδος Λασσάλ.

ΛΥΣΕΙΣ ΣΚΑΚΙΟΥ

(Από το τεύχος 175)

Αρ. 30. 1) Ιη6+! Ρη8 2) ΙΧ θ6+! ΑΧΙ 3) Βθ8+ μάτ!

Αρ. 31. 1) Βη8+!! δια να συνεχίσουν εάν ΡΧΒ με 2) Ιη6! με «κάρφωσαν» απειλίου ζ7 και να απειλήσουν απειλίου φευκτον μάτ στο θ8. Τά Μαύρα, στη δική μας περίπτωση είδαν την απειλή και έπαιξαν 1) ... Ρε7 αλλά 2) Βε7+ Ρδ8 (κάπως καλλίτερο θα ήταν Βδ8 3) Ιη6 ΒΧ Β2 (Αντί να μείνουν τα Μαύρα με Βδ6 τουλάχιστον κοντά στο Βασίλειο των τα Μαύρα πήγαν... για κινήσει των νιών! 4) Πδ1!+, Αδ7. 5) ΒΧ ε8! (Εάν ΡΧ ε8 τότε Πθ8+ μάτ και οι ΡΧ αρκεί το Βε7 δια να κερδίσουν τα Λευκά) Αρ. 32. Πθ3!! (1)... ΠΧ ε4 έχει μάτ Βδ5 ως ικανοποιητική απάντηση. Εάν τώρα 2) ΒΧ θ3 τότε Βγ6+ και τέλος δια τα Μαύρα.

Αρ. 33. 1) ΒΧ θ7+!! ΡΧΒ και 2) Βθ5+ σάχ μάτ!

Αρ. 34. 2) Ιδ5! απειλή μάτ στο η7. συγχρόνως όμως και κέρδος της Βασίλισσας με ΙΧ ε7+. Τοιούτοτρόπος κερδίζουν τα Λευκά τουλάχιστον ένα κομμάτι. Η δοκιμή του πώς δεν χρειάζεται εξηγήσεις.

Αρ. 35. 1) Βδ4 Απειλή. 2) ΙΧ ε5+ μάτ. Αρ. 36. 1) ε4! Απειλή 2) Πδ5+ μάτ. Αρ. 37. 1) ε4! Απειλή 2) Ιε5+ μάτ. Αρ. 38. 1) ε4! Απειλή 2) Αα6+ μάτ.

ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

(Από σελίδα 6)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΠΙΑΤΡΟΣΟΦΙ 2. ΛΑΙΜΑΡΓΙΑ 3. ΜΑΙΝΑΔΕΣ 4. ΥΠΟ — ΤΑ «ΡΕΙΦΟΝ» (341) — Η «ΑΝΕΜΗ» 5. ΡΑΙΤ — ΙΝ 7. ΣΤΑΡ 5. ΓΗ — ΝΑΙ — Ν — ΑΣ 6. ΟΥΛΑΜΟ 8. ΒΕΡ ΠΟΣ 7. ΟΝΕ — ΣΤ' — ΕΥΑ 8. ΜΗΝΙΑΣ ΤΑΜΠΛ 9. ΑΤΙΜΙΑ — 100 10. ΜΗΝΙΑΣ Ι.Ν.Β.Ι. 11. ΑΦΗ — ΝΙΓΕΡΙΑΝ 12. ΝΙΓΕΡΙΑΝ ΖΑΝ — ΣΑΑΡ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΓΛΑΥΚΟΣ — ΑΣΑΝ 2. ΙΑ (11) 3. ΑΙΜΟΓΛΟΒΙΝΗΣ 4. ΡΑΙΤ 5. ΠΑΙΤ 6. ΟΡΝΑΝΟ — ΑΙ — ΙΝ 7. ΣΤΑΡ 8. ΡΑ — ΣΤ' — ΙΓ' (13ος) 8. ΟΙ «ΔΕΙΚΤΕΣ» 9. ΦΑΕΙΝΗ — ΜΟΙΡΑ 10. ΜΟΙΡΑ 11. ΡΑΟΥΛ ΠΕΠΟΝΙΑ 11. ΡΑΟΥΛ — ΒΑΡ 12. ΛΑΣΣΑ — ΑΙ — Ν.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΟ ΑΠΟΔΟΤΙΚΩΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

Ανατρέχοντας

στις ΕΙΚΟΝΕΣ βρίσκετε

δ,τι σημαντικό

έχει γίνει στο χρόνο

που πέρασε.

Ξεφυλλίζοντας

τις ΕΙΚΟΝΕΣ έχετε

την δέα και την

έποπεία των ημερών

που εκύλησαν.

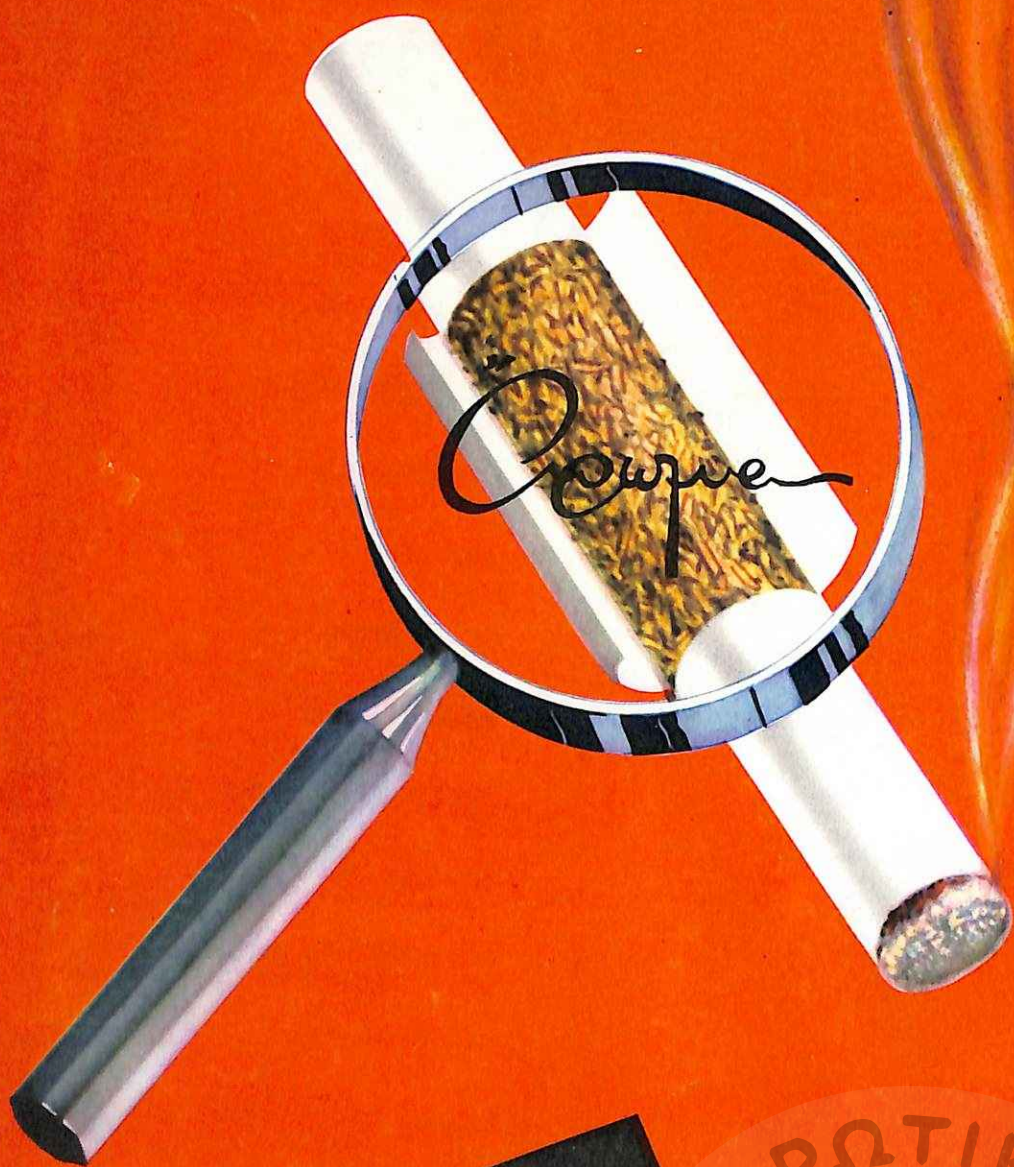
Καμιά έγκυκλοπαιδεία

δέν είναι τόσο ζωντανή,

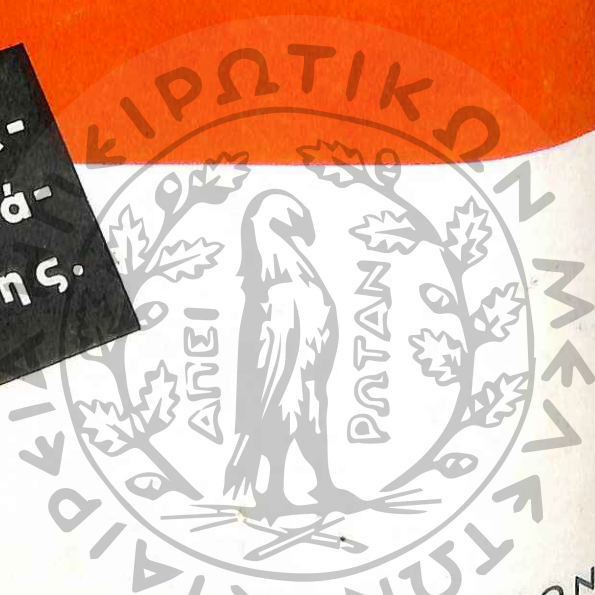
τόσο αποκαλυπτική

όσο οι ΕΙΚΟΝΕΣ

Μ Ε Τ Α Ε Κ Λ Ε Κ Τ Ο Τ Ε Ρ Α Κ Α Π Ν Α

Πάντοτε σταθε-
ρά και αμετά-
βλητος ποιότης.

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΕΘΝΟΣ"

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α. Ε.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"